Lista lui Secu recidivează: Dosarul Brașov 1987

Anul XIV nr. 11 (640) 16-22 martie 2004
28 + 4 pagini – 15.000 lei

ACADEMIA CAȚAVENCU

TAGMA CUM LAUDE

săptămînal de moravuri grele

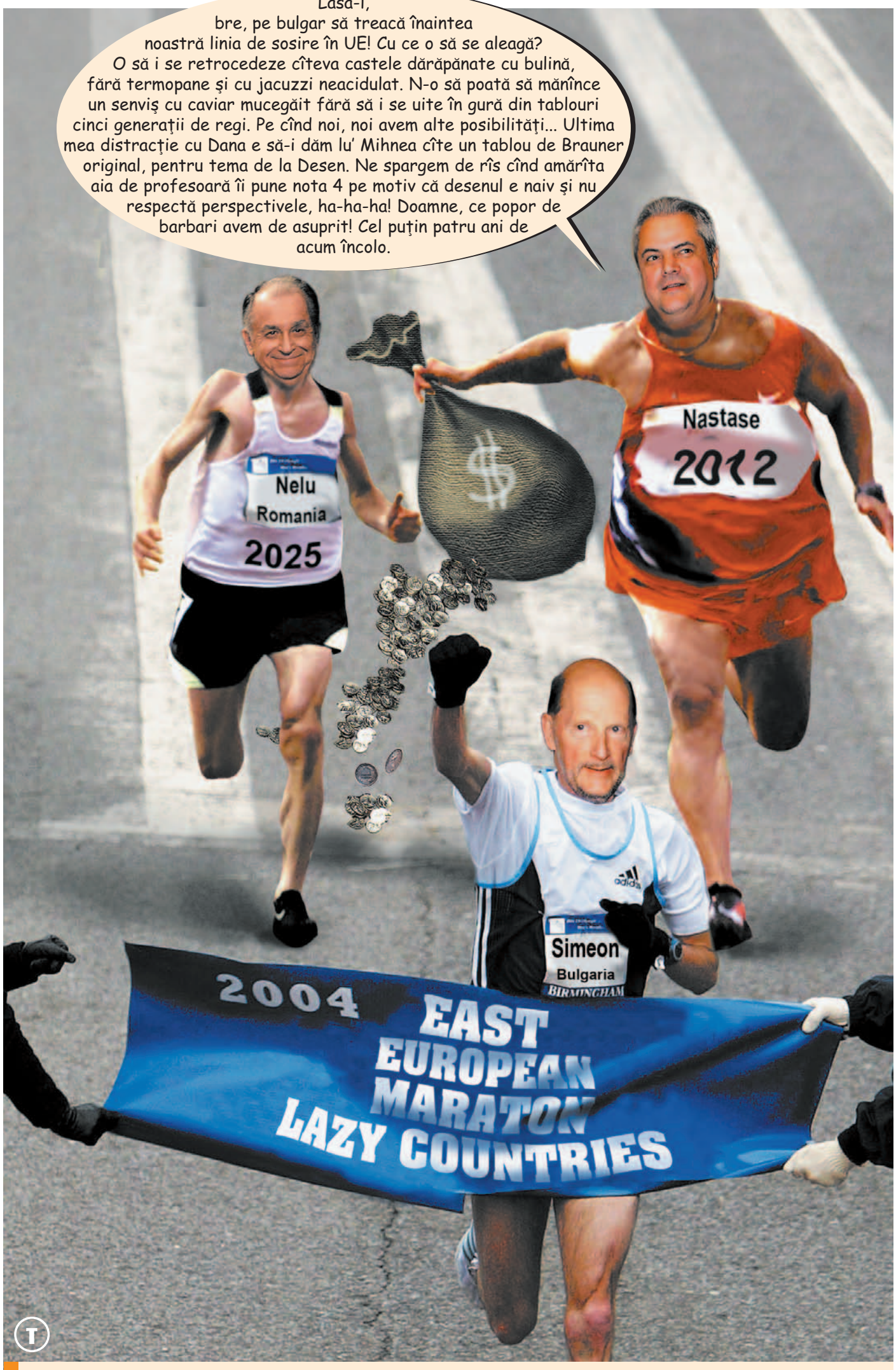
Lasă-l, bre, pe bulgar să treacă înaintea noastră linia de sosire în UE! Cu ce o să se aleagă? O să i se retrocedeze cîteva castele dărăpănate cu bulină, fără termopane şi cu jacuzzi neacidulat. N-o să poată să mănînce un senviş cu caviar mucegăit fără să i se uite în gură din tablouri cinci generaţii de regi. Pe cînd noi, noi avem alte posibilităţi... Ultima mea distracţie cu Dana e să-i dăm lu' Mihnea cîte un tablou de Brauner original, pentru tema de la Desen. Ne spargem de rîs cînd amărîta aia de profesoară îi pune nota 4 pe motiv că desenul e naiv şi nu respectă perspectivele, ha-ha-ha! Doamne, ce popor de barbari avem de asuprit! Cel puţin patru ani de acum încolo.
Nelu Romania 2025
Nastase 2012
Simeon Bulgaria Birmingham
2004 EAST EUROPEAN MARATON LAZY COUNTRIES

Un rezultat deloc surprinzător, consemnat la Strasbourg în preliminariile pentru Euro 2007: gogoneaua bulgărească a explodat, surclasînd mămăligile românești

Drumurile noastre au rămas pe drumuri

Miron Mitrea, gaura neagră din asfaltul românesc

Dacă vreți să știți cîți bani are PSD-ul, e bine să numărați cîți bani au oamenii lui de afaceri. Dar poți să le intri în conturi? Nu poți. Metoda perfectă e să aduni sumele cîștigate de oamenii PSD-ului la licitațiile pe bani publici. Repararea drumurilor simple sau construirea autostrăzii București-Constanța au adus bani frumoși. În ancheta *Academiei Cațavencu,* cineva i-a adunat și pentru un singur om de afaceri al PSD-ului, supranumit și **Prințul asfaltului**, i-au ieșit sute de milioane de dolari. Mai numărați și voi o dată.

Pagina 3

MI-AM CONDUS IUBITA LA TREN ŞI A TREBUIT SĂ-I FAC CU MÎNA VREO 3 ZILE. DE UNDE GURA MĂSII SĂ ŞTIU CĂ CFR-UL E-N GREVĂ GENERALĂ ?
MIRCEA

O scrisoare interceptată:

Eugen Ionescu către Mircea Eliade, despre Gaetan

Ion Iliescu nu a fost niciodată bătrînelul cumsecade și mucalit care nu e nici acum. Cînd regimul Ion Iliescu nu avea nici un prieten în lume pentru că adusese minerii la București, avea în SUA un mare prieten dubios – Victor Gaetan. Victor Gaetan i-a fost foarte antipatic însă lui Eugen Ionescu. Dramaturgului român, Victor Gaetan îi mirosise a securist infiltrat în diaspora. Găsiți un excepțional document despre șeful campaniei Liei Roberts, semnat de Eugen Ionescu, în

Pagina 15

Alexandru Ulea, colegul și directorul nostru de marketing, a plecat dintre noi, în noaptea de 14 martie, la volanul unei mașini. În septembrie ar fi împlinit 29 de ani. Dumnezeu să-l odihnească!

Așezământul cultural
ACADEMIA CATAVENCU
(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACŢIA:
Ştefan AGOPIAN
Ion BARBU
Secretar general de redacție: **Marius BORŢEA**
Redactor-șef: **Doru BUŞCU**
Trebi juridice: **Doru COSTEA**
Răzvan CUCUI
Birou Investigații: **Marius DRĂGHICI**
Consilier tehnic: **Florin IARU**
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Șef Birou Investigații: **Cornel IVANCIUC**
Augustin JULEA
Redactor artistic: **Octav MARDALE**
Redactor-șef adj.: **Liviu MIHAIU**
Șef Birou Externe: **Ioan T. MORAR**
Șef Birou Distracții-Amuzament: **Viorel MOŢOC**
Dragoş MUŞAT
Grafician: **Bogdan PETRY**
Secretar de redacție: **Dan ŞTANCIU**
Birou Investigații: **Iulian TĂNASE**
Șef Birou Social-Politic: **Mircea TOMA**
Reporteri: **Alexandru CĂUTIŞ, Gabriel DROGEANU, Daniel GOACE, Cătălin MATEI, Alexandru VÂRZARU**
Șef Secție Moravuri Ușoare: **Dragoş VASILE**
General Manager: **Sorin VULPE**
și cititorii noștri, care sînt la fel de inteligenți ca noi.

Marketing Director: **Alexandru ULEA**
Promotion Manager: **Delia DRĂGUŞIN** delia@catavencu.ro
PR&Events Manager: **Laura IVĂNCIOIU-IONIŢĂ** laura@catavencu.ro
Traffic Manager: **Roxana BODEA** roxana.bodea@catavencu.ro

Design: **© 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU**
Tehnoredactare: **Corina MÎŢĂ**

Comenzi publicitare la Publimedia International
Mircea Ionescu – director publicitate
021.305.32.40
mircea.ionescu@mpg.ro
DIFUZARE prin NDC Group 2000 SRL,
Tel.: 021.205.72.00;
Fax: 021.223.21.00
Abonamente prin Rodipet S.A.
Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Cațavencu

ADRESA REDACŢIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 2, București
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT **Biroul Român de Audit al Tirajelor** a eliberat **Certificatul de Audit** pentru revista ***Academia Cațavencu*** în conformitate cu Standardele Internaționale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
academia@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Bârfe, șmenuri, șu

Se pare că șpago-contractul fără chitanță cu SNTR (regia tutunului cu năbădăi) atribuit datornicului cu grade Ioan Niculae se va rezilia, cu toată opoziția celui care a distribuit rolurile și comisioanele, Micky Șp. Fostul secretar general al guvernului, aflat „pe treabă“ din anii '70 prin guvern, o adevărată frână a reformei în România, l-a manipulat pe bietul Mușetescu băgându-l într-un rahat mai mare ca fișetul principal al PNA-ului. Cât despre vila sa recent fotografiată de către *România liberă,* trebuie spus că este făcută din cu totul alți bani, dar de către aceeași firmă care a lucrat la blocul lui Năstase.

Fostul ministru al Sănătății plagiate, Mircea Beuran, face demersuri apăsate pe lângă coautorii (unii dintre ei, simpli traducători păcăliți) cărților sale plagiate să le ia niște bani daune morale pentru că el este nevinovat prin prisma justiției actualei sale colege de palat: Rodica. Suma pe care le-o cere foștilor săi colaboratori, amenințându-i cu instanța, este aceeași pe care ne-o cere și nouă la procesul pe care ni l-a intentat: 100.000 $. Ba mai mult, la adăpostul tătucului corupților din regimul Iliescu, Ion Iliescu, rușinea medicinei românești, Mircea Beuran, face presiuni însemnate să capete postul de director al Spitalului de Urgență București. Rugăm pe toți cei care au avut de-a face cu „profesionalismul“ acestui furăcios intelectual să ne contacteze discret, dar ferm la redacție.

Înainte de a-l nominaliza pe Duvăz, finul lui Băsescu, candidat la Primăria Capitalei, șeful PSD a căutat disperat în străinătate (după moda Liei Roberts) câțiva arhitecți de origine română pentru a candida la Primăria Capitalei, bastion necucerit niciodată de către PSD. Numai că arhitecții contactați, cetățeni ai celor două Americi, l-au refuzat când politicoși, când îngroziți.

Imediat ce s-a anunțat că ingredientul secret Talpeș intră în compoziția noii prăjituri guvernamentale, la sediile afaceristului cotrocenist Ovidiu Tender s-au desfăcut ostentativ sticle de șampanie scumpă. Clientela de partid a aripii Iliescu și-a sărbătorit astfel deschiderea accesului către o nouă zonă de furat miliarde, zonă rezervată până acum doar aripii Năstase. Dacă ar fi venit la chef, lui nea Nelu i s-ar fi servit felul său preferat: *crap la miliardar de carton.*

Un fel de circulară orală, scăpată din gura premierului, a băgat spaima în membrii cabinetului Năstase. Îndreptat împotriva umflaților din cabinet, ordinul interzice burta, ceafa, gușa și picioarele în „X“ până după alegeri. Adi a observat că, după mușmuluiala baronesei, îmbuibarea vizibilă a guvernului poate dăuna la simpatie. Așa că, până la festinul din decembrie, grașii din Palatul Victoriei intră în postul alegerilor. Mai slugarnic, Dâncu deja a dat jos câteva sute de grame, o dată cu mustața. Urmăriți-i pe Mitrea, Dipulică și Duvăz. E posibil să se bage și Adelu. Va fi *fun.*

Am primit la redacție o tonă de scrisori prin care ni se semnala că din județele Maramureș și Satu Mare au dispărut Eugeniile. După o investigație energică, am descoperit că în pivnițele primăriei din Baia Mare sunt depozitate mii de containere pline cu Eugenia, coliere de turtă dulce, mărgele de sticlă, oglinjoare lipite pe cartonașe colorate și porcușori de caramel. Întreaga marfă are acte de proveniență, este în termen de garanție și a fost achiziționată de primarul Cristian Anghel, pentru a fi folosită în cartierele mai întunecate ale orașului, contra unor voturi liberale, după metoda patentată de englezi în Africa.

Ioan Mircea Pașcu, ministrul Apărării, a dat săptămâna trecută o raită și pe la Satu Mare, ținutul său drag, pentru a se relaxa și a mai pune un pic județul la cale. O dată ajuns la destinație, nea Pașcu și-a chemat prietenii de șpriț și le-a dezvăluit ultimele bârfe din partid. Pe unii colegi i-a făcut idioți, reproșându-le lipsa de viziune politică, pe alții i-a lăudat, dar numai pe unul l-a stropșit de toți sfinții: pe Șpagathon. Ba că se dă cam mare în ultima vreme, ba că „factureză“ tot mai mult, exagerând și supărându-l pe „Adi“. Culmea, s-a înfuriat ministrul Apărării, deși „Adi“ știe de manevrele lui Spagaton (de exemplu, de târgul politic făcut cu frații Micula din Oradea), îl lasă în pace. Și ca și cum nu ar fi fost destul, „Adi“ ar urma să îl răsplătească pe Dan Matei cu o demnitate îngrijorător de importantă. Și când să aflăm despre ce e vorba, s-au terminat bateriile! De vin, nu de la aparatele de ascultare, că alea sunt ilegale!

Acciduzzu

Vecine, dacă ei vrea să-mi reziliază contractul cu „Tutunul Românesc“, treaba lor, tată! Da' nu se pricepea la biznis, să știi... Ținea toate utilajele alea să producă țigări de la niște țărani care cultiva tutun. Păi, ei nu știa că tutunul dăunează grav sănătății? Atunci, pentru sănătatea contului, e mai bine să dai o țeapă, să umfli banii și să falimentezi societatea, mai dă-o naiba de iarba dracului!

Miliardarul Ioan Niculae explicînd filosofia Societății Naționale „Tunul Românesc“

Legendă

?	*bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc*
??	*bârfă cu parfum de credibilitate*
???	*bârfă-beton*

Bula demnitarului

CATEGORIA
PEDAGOGULE, PROBLEME, MĂ?

Ion Iliescu (președintele României): „Altminteri, e artă și arta nu mă interesează.“

CATEGORIA
EMIL BOBU

Adrian Năstase (prim-ministru): „În România, față de alte țări, nu funcționează, nu există și sper că nici nu va exista crimă organizată, mafii care să-și folosească mecanismele antisociale împotriva presei.“

Ioan Talpeș (ministru de stat): „Putem să nu ne întrebăm oare de ce sîntem priviți așa cum sîntem priviți? De ce sînt unele popoare care ne privesc în acest mod dubitativ?“

CATEGORIA
ACESTE CUVINTE NE DOARE

Ionel Blănculescu (șeful Autorității Naționale de Control): „Bucureștiul, oraș blestemat, condus de fel de fel de aventurieri de-a lungul timpului. Acest oraș este orașul nostru, dar este un oraș al lacrimilor.“

Elena Dumitru (ministrul Muncii): „UE este, politic și metaforic vorbind, o poveste de dragoste la prima vedere. Dar și o dragoste aspră pe care nu o vom uita niciodată.“

Ion Iliescu (președintele României): „Căruțașii erau o adevărată armată de transport al cerealelor.“

Traian Rece (senator ex-PSD): „Probabil, sînt unul dintre puținii ex-PDSR care a rămas în afara înlăuntrului.“

CATEGORIA
ECONOMIA DE VIAŢĂ

Ion Iliescu (președintele României): „Și ce-i cu asta? Nu știu. Mulți mi-au salvat viața, ca dovadă că am rămas în viață…“

CATEGORIA
ARMURĂ-N GURĂ

Dumitru Dragomir (candidat PRM la Primăria Capitalei): „Aceste gloanțe au mai fost trase în mine, dar s-au lovit de o platoșă a corectitudinii.“

CATEGORIA
AI CURTE, AI PARTE

Ion Iliescu (președintele României): „În curte, pe unde am trecut, erau tot felul de umbre.“

CATEGORIA
O ȚARĂ ȘI DOI GRĂDINARI

Mircea Geoană (ministru de Externe): „ Avem nevoie de un branding de țară mai agresiv, care să situeze România la intersecția dintre India și Irlanda.“

Întunericitul

Eleno, fată, fă-mi și mie o cafea, că cafeaua te-a făcut ministră. Totuși, ce apreciez la tine este echidistanța: le-ai făcut cu caimac și la Putere, și la Opoziție cînd erau la putere.

Baroneasa Emma Nicholson și ministreasa Elena Dumitru, sau o femeie-om politic și o femeie-om de paie

De ce sînt drumurile lui Mitrea mai proaste decît pe vremea lui Ceaușescu

Abia aștept să vă argumentez ce v-am spus în acest titlu, așa că n-am să mă pierd în prologuri și am să intru direct în problemă:

Cum să furi o autostradă între București și Constanța

Poate că la vară, în timp ce vă veți duce spre mare, veți trage la un moment dat pe dreapta. Și cum veți sta așa, liniștiți, în porumb, dintr-o dată vă va trece o întrebare: oare de ce nu dau ăștia o dată drumul la autostrada București-Constanța, să ajungem și noi mai repede la boscheții de la Eforie? Motivele ar fi de două categorii: tehnice și organizatorice. Să le luăm pe rînd.

Motivele tehnice. Aflați mai întîi că această autostradă are 4 tronsoane: București-Fundulea, Fundulea-Lehliu Gară, Lehliu Gară-Drajna și Drajna-Fetești. Primul dintre aceste tronsoane, București-Fundulea (26,5 km) trebuia dat în exploatare pe 30 noiembrie anul trecut. El este gata. S-a plictisit toată iarna, a stat cuminte la locul lui și acum rîde-n soare argintiu. De ce nu e deschis circulației? Sigur asta vă întrebați. Ei bine, deștepților, aflați că nu sînteți primii care și-au pus întrebarea. Înaintea voastră s-au întrebat cîțiva profesori de la Facultatea de Construcții. Care au vizitat tronsonul, au cules probe și au opinat că autostrada s-a fisurat imediat după gătare. În cîțiva ani de folosire, fisurile, deocamdată invizibile, se vor căsca atît de mult că ar putea înghiți și un trăbănțel. Dacă e să dăm credit unor exagerări, va fi prima autostradă din lume accesibilă numai mașinilor de teren (capitol la care, din toată tagma automobiliștilor, doar pesediștii sînt acoperiți). Se pare că tronsonul are un defect de proiectare (chestie care deocamdată absolvă executanții de orice vină): ciment-betonul și tehnologia cu care a fost făcut nu se potrivesc cu terenul nisipos de dedesubt. O metodă care în alte țări s-a dovedit rentabilă, copiată fără discernămînt, a clacat pe strămoșescul pămînt dintre București și Fundulea, 19 kilometri din cei 26,5 ai autostrăzii fisurîndu-se imediat după terminarea lucrărilor.

Motivele organizatorice. Pentru a ușura munca de redactare, le voi împărți în două: *motive organizatorice pesediste* și *apucături organizatorice ale poporului*. Ambele se revendică de la hoție. Din primul caz, cel al *motivelor organizatorice pesediste*, se desprinde problema terenului pe care se află kilometrul 0 al autostrăzii. Acest kilometru 0 poate fi găsit în comuna Cățelu, pe un teren cumpărat înainte de începerea lucrărilor de clica pesedistă condusă de Bebe Ivanovici. Multă vreme s-a negociat prețul acestui teren și, dacă nu cumva s-o fi ajuns între timp la prețul corect, probabil că se mai negociază și azi. Din cîte am înțeles din surse vecine cu ministrul Mitrea, problema s-ar fi rezolvat pe căi și sume amiabile. *Apucăturile organizatorice ale poporului* se referă, bineînțeles, la furtul de materiale. Ați auzit de vilele apărute de curînd între Urziceni și Slobozia? Ei bine, ele sînt consecința firească a unei trebi de anvergura unei autostrăzi făcute cu mînă de lucru românească. Știți cum e mîna de lucru românească: pînă nu bagă mîna pîn' la cot în treaba pe care o face, nu are liniște. Ca să vă lămuresc definitiv, am să vă spun că în zona asta și-a făcut vilă, cu materiale furate de la autostradă, pînă și șoferul unui fost director din Agenția Națională a Drumurilor (director al cărui nume îl vom ține pentru noi, întrucît omul a decedat de curînd).

DN 1, pietricica din pantoful și parbrizul lui Mitrea

Acum două săptămîni, la un simpozion al drumarilor români, Etienne Le Boutellier, directorul tehnic și de dezvoltare al firmei Colas, care a reabilitat DN 2 între Urziceni și Buzău, aducîndu-l la condiția de cel mai bun drum din România – deh, francezi, dom'le – cum spuneam, acest francuz l-a luat la mișto pe Mitrea în mijlocul simpozionului, reproșîndu-i că nu-i prea plac tratamentele de întreținere a drumurilor. În fond, era o acuzație nu foarte subtilă (dar cam argotică pentru gusturile noastre) la adresa competenței lui Mitrea. La ce se referea francezul: la un incident ridicol în care a fost implicat ministrul și care a dus la distrugerea DN 1. Schema incidentului, pe care v-am mai spus-o de curînd, este următoarea: un ministru merge în mașina de la minister pe DN 1, drum aflat în plină lucrare de tratament; de sub roata antemergătorului sare o pietricică; pietricica izbește și fisurează parbrizul mașinii ministeriale din spate; ministrul se sperie și suspendă aplicarea tratamentului; ba, de nervi, îl dă afară și pe șeful DRDP București, Nicolae Dobre. Ce se întîmplă acum pe DN 1, din cauza acelei pietricele, este că primele fisuri sînt vizibile încă de la Tîncăbești – iar între Predeal și Brașov s-au format în carosabil niște cratere de adîncimi comparabile cu prăpăstiile de lîngă serpentine.

Drumurile și podurile lui Adrian Năstase

Ei, dar să nu credeți că tot ce face Mitrea în materie de drumuri este prost. Avem cel puțin două exemple în acest sens. Primul exemplu: modernizarea DN 7 în zona localității de baștină a lui Adrian Năstase. Tărtășeștiul, această minunată așezare, beneficiază acum de un DN 7 dublu ca lățime, astfel încît Adi să se poată întoarce la origini nu numai cu ditamai coloana oficială, ci și, dacă are chef, cu un Air Force One. Al doilea exemplu: construirea unui pod la Cornu. Nu, nu podul de pe drumul național – ăla doar a fost modernizat. Podul de care vorbim este la cealaltă intrare în Cornu și a fost construit de curînd. Deși se află pe un drum județean, noul pod îl întrece pe cel de pe drumul național atît ca buget, cît și ca prestanță. De aroganță nici nu mai vorbim.

Cum se face Umbrărescu degeaba șoselei

Și acum, după ce ne-am încrîncenat cu atîtea date legate de competență, tehnică și aroganță, să ne relaxăm cu cîteva cifre mari. Să vedem dar cum împarte statul banii din care se fac lucrări la drumurile noastre toate. Vom lua cazul firmei Spedition UMB SRL, cu sediul în Podu Turcului (Bacău) și cu proprietari în persoanele lui Dorinel și Mirela Umbrărescu. Dacă vi se pare ciudat că am luat tocmai acest caz, vă vom servi imediat două argumente. Primul: Dorinel este bun prieten cu secretarul de stat Sergiu Sechelariu și bun asociat cu fratele acestuia, Dumitru, la fabrica Letea. Al doilea argument: sumele încasate de UMB Spedition de la stat pe perioada guvernării PSD-ului lui Mitrea și al lui Sergiu Sechelariu. Afacerile care i-au adus lui Umbrărescu renumele de „Prințul asfaltului" le vom înșira în cele ce urmează.

Frumoasa colaborare dintre UMB Spedition și banii statului a început pe **13 august 2001**, zi în care Direcția Regională Drumuri și Poduri (DRDP) Iași a organizat două licitații pentru lucrări la drumuri, de 163 de miliarde de lei. Au fost cîte 3 oferte la ambele licitații – pe ambele le-a cîștigat UMB.

Urmează, evident, urmarea. Pe **24 mai 2002**, Primăria Bacău face cinci licitații, de 55 de miliarde de lei, toate pentru străzile din oraș. Iarăși cîte 3 oferte la fiecare licitație. Să

Vreau
să asigur cetățenii
României că în țara noastră nu
poate avea loc în nici un caz aten-
tate asupra trenurilor de călători, ca
în Spania. Păi, care terorist e nebun să
aștepte ca prostul în gară, cu 4 kile de
bombe cu ceas în sacoșă, pînă
sosește personalul de Suceava,
care are o întîrziere de
cel puțin 5 ore?
DN1
DN1A
A3
DN2
BUCUREȘTI

Fanul gipurilor cu girofar, ministrul Miron Mitrea, a 4x4-a putere în stat

vă mai spunem cine le-a cîștigat? Nu vă mai spunem.

Pe **28 mai 2002**, DRDP Iași revine: face un monstru de licitație, pentru reabilitarea DN 24, de 153 de miliarde de lei. Previzibil: 3 oferte, un singur cîștigător, știți voi cine.

Pe **12 iulie 2002**, DRDP Iași nu se lasă și, tot în problema DN 24, face o licitație de 66 de miliarde de lei. Normal, se fac 3 oferte și, bla-bla, cîștigă UMB.

Și acum, țineți-vă bine: într-o singură zi, **4 iulie 2002**, Autoritatea Națională a Drumurilor (AND) București face 6 licitații, pe sume imense, toate cîștigate de UMB Spedition în colaborare cu Genesis International și Pa&Co International, firma lui Costel Cășuneanu, un alt prieten de-al fraților Sechelariu. Iată și sumele cîștigate la cele 6 licitații, precum și obiectul acestora și numărul de oferte:

– 62,5 miliarde de lei, pentru reabilitarea DN 12 A (4 oferte);

– 136 de miliarde de lei, pentru reabilitarea DN 4 (5 oferte);

– 97 de miliarde de lei, pentru reabilitarea DN 16 (4 oferte);

– 388 de miliarde de lei (e echivalentul a 12,8 milioane de euro la vremea aia), pentru reabilitarea DN 10; la această licitație trebuie spus că a fost o singură ofertă, cea a cooperativei UMB-Pa&Co-Genesis;

– 190 de miliarde de lei, pentru reabilitarea DN 11 (4 oferte);

– 189 de miliarde de lei, pentru reabilitarea DN 22 (din nou, o singură ofertă, a cooperativei UMB-Pa&Co-Genesis).

Să ne revenim și să continuăm. Pe **18 iunie 2002**, Primăria Piatra Neamț a făcut patru licitații într-o zi, în valoare totală de 104 miliarde de lei, pentru lucrări la drumurile din municipiu. La fiecare din cele patru licitații au fost cîte trei oferte, dar nu s-au înregistrat surprize în privința cîștigătorului.

Pe **3 septembrie 2002**, DRDP Iași insistă, de data asta cu o licitație pentru reciclarea la cald a asfaltului de pe drumurile din Moldova, în valoare de 321 de miliarde de lei. Au fost două oferte și a cîștigat – iar vă faceți că nu știți – UMB. (Vom reveni în curînd cu o analiză asupra „reciclării la cald a asfaltului", o metodă care a lăsat pînă acum sute de pomi de pe marginea drumurilor naționale cu coroanele pîrlite.)

O altă zi fructuoasă pentru UMB a fost **24 februarie 2003**. Cînd, de data asta, DRDP Constanța a făcut două licitații pentru întreținere periodică drumuri în valoare de 822 de miliarde de lei (sumă pe care drumarii o consideră nesimțit de exagerată). La fiecare din cele două licitații au fost cîte trei oferte. Continuarea o știți.

Pe 27 mai 2003, Primăria Bacău a mai dat un mizilic de 18 miliarde de lei, pentru lucrări la drumuri. Două oferte, deci UMB.

Pe **6 iunie 2003**, DRDP Iași revine în forță cu o licitație pentru reciclarea DN 24, în valoare de 75 de miliarde de lei. Două oferte... ei, ei?! Așa-i: UMB cîștigă!

Cîteva zile mai tîrziu, **pe 23 iunie 2003**, AND București revine și ea cu o lovitură: face două licitații, pentru reabilitare primară pe DN 1 și DN 11B, în valoare de 672 miliarde de lei. La una din licitații au fost patru oferte, la cealaltă opt. Cîștigă cine v-am mai zis.

Dar ce-o mai face DRDP Iași? Nu se plictisește? De-o lună n-a mai dat nici un ban... Uf, mă speriasem: pe **31 iulie 2003**, mai face o licitație, de întreținere drumuri, pe care plătește 95 de miliarde de lei. La licitație se depun trei oferte, cîștigă cine am stabilit.

Anul 2003 este încheiat fastuos de AND București, cu o licitație pentru reabilitarea primară a DN 28, în valoare de 12,2 milioane de euro, adică, în lei, la acea vreme, 452 de miliarde. Se depuseseră patru oferte. Și la ce-a folosit?

În **ianuarie 2004**, UMB, împreună cu SC Prinfo SRL Brașov și SC Com Axa SRL Bacău, a cîștigat o licitație la DRDP Brașov, în valoare de (atenție!) 2.206 miliarde de lei, adică peste 55 de milioane de euro. Lucrarea se cheamă „Proiectarea și execuția lucrărilor de refacere a sistemului rutier în vederea aducerii la un nivel de viabilitate corespunzător pe DN 13A și 13B" și se desfășoară pe o lungime de 178 de kilometri întinși pe suprafața județelor Mureș, Harghita și Covasna.

Pe **10 februarie 2004**, la DRDP Iași, UMB a cîștigat un contract de (atenție! – ca să mă repet) 1.411 miliarde de lei, adică 28,5 milioane de euro, pentru asfaltarea și montarea semnalizărilor rutiere pe 87 km din DNE dinspre Rădăuți spre Cîmpulung Moldovenesc și pe 80 km din DN 17A, dinspre Fălticeni spre Cornul Luncii. La mega-licitație au fost numai două firme.

În total, din contractele înșirate mai sus, actualizînd sumele în moneda în care vrem să ne integrăm, ies în jur de 200 de milioane de euro. Numai fonduri publice. Bani din impozite, taxe, accize și alte alea. O sumă din care nu-i greu să înțelegi cum s-a întîmplat că au rămas drumurile lui Mitrea pe drumuri.

Biroul de Investigații

fi nică

Pesediștilor încă LETEAmă de ziare

Dumitru Sechelariu, urmașul lui Ștefan cel Mare, le-a spus apropiaților că regretă din tot sufletul că s-a înfipt să cumpere falimentara și neprofitabila fabrică Letea. Motivul îl reprezintă faptul că marea majoritate a cheltuielilor necesare întreținerii în moarte clinică a fabricii îl storc de bani. Ba mai mult, boss-ul urbei Bacău s-a săturat să producă hîrtia de ziar pe care sînt consemnate toate tîmpeniile pe care le fac el și acoliții lui. Se vede treaba că la nici un an de la preluare, omul nostru se gîndește foarte bine să vîndă pe șest ceea ce a cumpărat cu mare tam-tam. Asta-i România, la noi tam-tamul costă cel mai mult!

Circuitul apei în factură

Pe un mal frumos și nu prea, în Valea Jiului, toate se duc de rîpă, numai gargara Regiei Autonome a Apelor Valea Jiului (RAAVJ) – instituție care a transformat apa în valută forte – se înnobilează cu noi izbînzi. O samă de lucrări de reabilitare a rețelelor de apă au fost date spre executare unei firme din Cluj. Pentru că n-au avut destui pălmași, clujenii au transmis, în antrepriză, lucrările către o firmă din Deva care nu dispune de holoangări, așa că lucrările se fac tot cu angajații Regiei. Astfel, după circuitul apei în natură, RAAVJ a descoperit și circuitul forței de muncă între căpușe. Despre circuitul banilor între șogori ne va vorbi o înaltă personalitate din conducerea Consiliului Județean Hunedoara. Și nici măcar nu mai pomenim ce sport de performanță a făcut el, pentru că a fost rugbist și îl cheamă Costel Avram.

Benzină cu miros de „săniuță"

Să vă spunem cîte ceva despre franciza SNP Petrom, un parteneriat între SNP și unele societăți private care vînd produsele petroliere sub sigla PETROM. Toate aceste tranzacții se desfășoară printr-un intermediar, SC Franciza Petrom SRL Pitești, societate care are doar rolul de a plimba documentele între partenerii afacerii și de a încasa comisioane grase. Procentul obținut de societatea de mai sus de la SNP este de minimum 5%, în condițiile în care, prin depozitele și stațiile proprii, SNP vinde produsele cu adaosuri mult mai mici, unele produse chiar cu pierderi. Se pare că dl Constantinescu, președintele SNP, ar fi început să se intereseze la un moment dat și să întrebe ce este cu această franciză, dar s-a calmat brusc în momentul cînd din direcția firmei piteștene a sesizat miros de „săniuță" provenit de la fiul marelui nostru prieten, domnul nea Nicu Văcăroiu. Părerea noastră!

Platon și Aristotel,
francizorii de oțel

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale şi vor fi autentice

TRAIAN RECE: „Dacă-i dădeam atunci drumul lui Iliescu? Sorry!“

Joia trecută, după orele patru după-amiază, senatorul Rece mă aştepta împreună cu domnul Coţofană, reprezentantul Casei de Avocaţi Coţofană, şi cele şase dosare de urmărire penală, fiecare a cîte patru sute de pagini fiecare. Am imortalizat acest eveniment într-o poză. Dar ceea ce n-a putut prinde poza era faptul scandalos că presa, invitată la o conferinţă de presă cu o zi înainte, nu a vrut să răsfoiască cele şase dosare a cîte patru sute de pagini. Şi eu am fost la fel ca presa. M-am speriat. Ce, sînt vrăjitoare să descifrez eu vinovăţia lui Rece în zaţurile unor rambursări ilegale de TVA?

Reporter: Ce-aţi păţit la Revoluţie?

Traian Rece: Pe 21 am avut tupeul să ies în stradă la Inter şi am născut între baricade şi scuturi această Asociaţie. Am devenit tatăl Asociaţiei şi membrul fondator al Asociaţiei „21 Decembrie“ şi, de aceea, mi-am şi numit firma „21 Decembrie Perfect“.

Rep.: Perfect!

T.R.: Pe 21 seara, vedeţi, cînd tancul acela s-a urcat pe baricadă, în iureşul acela, cînd am fost împuşcat în picior, am ajutat un civil care fusese împuşcat în spate şi care urla cărîndu-l. Era de fapt un procuror militar. După aceea, m-am trezit cu procuratura militară acasă şi astfel am devenit proprietarul unui titlu de revoluţionar. Dumnealor mi l-au dat. Eu nu am participat pentru un certificat la revoluţie, am participat din dorinţa mea de a mă manifesta. Sînt Scorpion ca zodie şi am o verticalitate şi o coloană vertebrală şi am deranjat întotdeauna. În 1977, cu cîţiva inşi am făcut o revoluţie, mi-aduc aminte, am fost amenînţat cu Canalul. Deci, eram tare în gură. În perioada studenţiei, eram mai amărît, lucram ca taximetrist şi era o unitate pe Lacul Tei, i se spunea Autobaza Americanilor, că eram nişte nebuni, copii tineri, dornici de viaţă şi atunci fugise directorul ITB-ului Stoian cu o traistă de bani şi ne-au dat afară. Oamenii au venit lîngă mine şi eu am spus: ce are fuga lui ăla cu locurile noastre de muncă, n-am înţeles! Şi am făcut manifestaţia asta şi am fost ameninţat că să-mi iau transferul! Sigur, am fost acuzat de multe lucruri, deşi sora mea era secretara lui Zoe Ceauşescu la INCREST. Niciodată nu am apelat la o relaţie. Ce fac eu, răspund eu!

Rep.: Dar acum i-aţi scris lui Iliescu, i-aţi reamintit că l-aţi salvat de două ori!

T.R.: A fost aşa. Am fost împuşcat, am ajuns la doctorul Baltă de la Filantropia, el m-a pansat, m-a îngrijit. A doua zi m-am dus la service, la Athénée Palace, colegii, bă, ce ai păţit, bă, azi-noapte mi-a fost rău. Dom'le, la Athénée eram gestionar-barman. Nu e nici o ruşine, să ştiţi, unitatea Athénée este singura din ţară cu premiul Nobel în turism! Vă rog să cercetaţi. În 22 am revenit aici, la Senat. Şi am fost împins de mulţime, împreună cu Dan Iosif, în CC. Cînd a venit domnul Iliescu, s-a constituit adevăratul nucleu de luptă. Era Guşă, Vlad, Cazimir Ionescu, eu, care stăteam într-un picior şi cu o staţie mobilă. La noi a venit Calderon, ştiţi, ziaristul francez, ştiţi cum a murit? S-a urcat pe tanc şi a căzut sub şenile, sigur, pe baricadele Revoluţiei, dar aşa, dintr-o neatenţie. Nu era nimeni care să-l apere pe Iliescu, eu mi-am asumat rolul de pavăză, alături de alţii. Nu erau zburătorii, nu era USLA. Şi Crăciunul l-am făcut la domnul Iliescu acasă, eu am adus de acasă toate ale porcului, dar se trăgea îngrozitor şi l-am luat într-un blindat şi am plecat de acolo. Apoi, a fost o manifestaţie în stradă şi mulţimea cerea la Palatul Victoria: „Mazilu! Mazilu!“, Mazilu făcea cu mîna de pe tanc, iar atunci o femeie a întrebat: „Ce-ai făcut în ultimii cinci ani?“ „Băi, securistule!“. Hopa, din *Sus Mazilu, jos!* „Sus Iliescu!“ Dom'le, devenise nesigur, se crease haos, se fugea, se arunca cu gheaţă, cu cărămizi, am rămas cam singurei. Eram în cojoc, mai lung, am coborît şi l-am băgat pe Iliescu sub cojoc, efectiv îl ţineam în braţe, nu mai atingea cu picioarele pe jos, cu coatele eram în V ca să pot să-mi fac loc, imaginaţi-vă zeci de mii de pumni, de şuturi în fund, sticle. Dacă-i dădeam atunci drumul? Sorry! Unde erau trupele plătite, unde era vărul lui Dumitru, azi general? Am urcat în Guvern. El se uita la mine: „Ce facem, Traiane? Ne omoară!“. Am zis că trebuie să avem dialog cu ei, lumea defluise, la parter spărgeau totul! Armata dispăruse. Atunci, am zis ca o comisie din oamenii de afară să fie invitată, şi la camerele TV în direct ale TVR am zis că atunci cînd dă Iliescu din cap să transmită în direct. Aşa a fost. M-am dus la Iliescu şi i-am zis: uitaţi-vă la camere şi daţi, dom'le, din cap, ca să liniştim iureşul, să vadă ţara că avem dialog.

Rep.: De ce vă e frică?

T.R.: Paişpe ani nu i-am cerut nimic, deşi era obligat să-mi trimită o scrisoare de mulţumire, fiindcă toţi avem conştiinţă, cred că fiecare îi mulţumim unui personaj care ne salvează viaţa. E de bun-simţ, e de tot ce vreţi dumneavoastră, de educaţie… Dar acum a intervenit această mascaradă juridică. De ce? Fiindcă am avut păreri proprii pe care le susţin, am deranjat nişte oameni din judeţul Constanţa, l-am deranjat pe Blănculescu.

Rep.: Dumneavoastră nu aţi deranjat, dumneavoastră aţi furat!

T.R.: Domnul meu, procuratura m-a acuzat că am furat 9 miliarde jumătate. Mi-am dat demisia din PSD şi acelaşi procuror a zis: nu mai sînt nouă, sînt trei. Ce să vă răspund eu, unde au dispărut şase? Au rămas trei, care sînt pe facturi fiscale, care la data la care societatea mea a primit TVA-ul nu existau. Au fost fabricate! Sînt proşti profesionişti. Facturile au fost fabricate în septembrie '99, or cum puteam eu să le fac în septembrie, cînd eu am luat TVA în martie? A deranjat ce? Că am făcut producţie autohtonă, că am avut un împrumut BIRD, că lucrez cu rezervele naţionale? Am fost un simplu cetăţean al României!

Eugen ISTODOR

Hai, domnu' Istodor, mai dă-o-ncolo! Ăştia iar vrea să ne întemniţeze pe noi, intelectualii! Şi de ce? Doar pentru că am şase volume, şi toate de urmărire penală? Da' sînt ale mele, dom'le! Tot ce scrie acolo eu le-am făcut!

Fotodocument: De la stînga la dreapta, avocatul Coţofană îi ciripeşte reporterului nostru că senatorul Rece nu vrea la răcoare

Pentru monumentul unei femei monumentale

Motto: *„Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să ştiu că s-a limpezit lumea“*
Elisabeta Rizea

Cine este Elisabeta Rizea şi cui foloseşte acest monument

Născută în Domneşti-Muscel, Argeş, straşnica femeie care-şi făcea cruce cu limba în cerul gurii în timpul anchetei a fost arestată prima dată în 1949 şi anchetată de Securitate pentru că a sprijinit activ „banda teroristă Arsenescu-Arnăuţoiu“. Grupul de partizani, de fapt eroi ai rezistenţei anticomuniste, supranumit „Haiducii Muscelului“, ajutaţi de Elisabeta Rizea, soţul ei Gheorghe şi fiica sa, cât şi de către majoritatea sătenilor din Nucşoara (familiile Arnăuţoiu, Jubleanu şi Chirca au fost familii care s-au sacrificat aproape în întregime), a fost fondat de un fost colonel al Armatei Regale, Gheorghe Arsenescu, împreună cu locotenentul Toma Arnăuţoiu, şi a activat între anii 1949-1958 pe versantul sudic al Munţilor Făgăraş, Iezer şi Leaota. Toţi luptătorii, inclusiv comandanţii acestora, au fost ucişi în lupte, s-au sinucis sau au fost executaţi de Securitate, ultimii în anul 1962. Elisabeta Rizea şi soţul ei au fost arestaţi prima dată în 1949, anchetaţi şi bătuţi de Securitate. Eliberată în 1956, a continuat să-i ajute pe partizani. După doi ani a fost din nou arestată şi condamnată la moarte, pedeapsă comutată la 25 de ani de muncă silnică. A fost eliberată în 1964 şi a murit în 2003, după ce a fost vizitată de către Regele Mihai I şi preşedintele Constantinescu. Urmăriţi de vorbele sale: **„Trei zile dacă mai trăiesc, da' vreau să ştiu că s-a limpezit lumea“,** încercăm să-i onorăm această ultimă dorinţă, dar şi pe acele femei care au luptat umăr la umăr cu bărbaţii lor, uneori cu arma-n mână, murind în închisoare sau în munţi: Arnăuţoiu Laurenţia, Plop Maria, Chirca Elena, Maria Jubleanu, Tomeci Elisabeta. Monumentul propus să ia locul statuii lui Lenin în Piaţa Presei Libere este nu numai o simplă statuie a unei femei-simbol al luptei populare împotriva comunismului sau un exemplu de verticalitate pentru toţi ziariştii care trec pe lângă el, ci şi o satisfacţie profund umană că, cel puţin o dată într-o sută de ani, se face un pic de dreptate.

Liviu MIHAIU

Au semnat pentru: Dan Pavel, Aurora Liiceanu, Adrian Cioroianu, H.-R. Patapievici, Neagu Djuvara, Monica Lovinescu, Virgil Ierunca, Mircea Toma, Cornel Ivanciuc, Andrei Pleşu, Gabriel Liiceanu, Marius Oprea, Stejărel Olaru, Ioan T. Morar, Anton Georgescu, Alexandru Ionescu, Ştefan Agopian, Dana Deac, Costi Rogozanu, Ludovic Spiess, Dumitru Costin, Matei Brătianu, Petru Romoşan, Dan Turturică, Marius Ghilezan, Viorel Moţoc, Mona Muscă, Cornel Nistorescu, Marius Tucă, Titus Muntean, Sorin Roşca Stănescu, Gabriela Adameşteanu, Rodica Palade, Doru Buşcu, Mihai Răzvan Ungureanu, Nae Caranfil, Lucia Hossu-Longin, Florin Călinescu, Lucian Mîndruţă, Cozmin Guşă, Mircea Dinescu, Simona Kessler, Simona Marinescu, Valentin Nicolau, Dan Chişu, Cristian Pîrvulescu, Stelian Tănase, Radu Varia, Tudor Octavian, Mariana Nicolescu, Andrei Gheorghe, Viorel Hrebenciuc, Dan C. Mihăilescu, Traian Băsescu, Rodica Culcer, Varujan Vosganian, Sorin Radu, Dan Tomozei, Manuela Ştefănescu, Mihai Dobrovolschi, Cristian Boureanu, Rodica Mandache, Mihaela Mihai, Elena Lasconi, Victor Ciorbea, Anca Fusariu, Mariana Şoitu, Horia Romanescu, Doru Dumitrescu, Doina Cacoveanu, Mihaela Rădulescu, Gheorghe Tache, Părintele Iustin Marchiş, Ovidiu Ioaniţoaia, Ştefan Racoviţă („Căminul românesc“), cei 1.500 de membri ai Federaţiei Române a Foştilor Deţinuţi Politici Luptători Anticomunişti (preşedinte Bororeţ Vasile şi dr. Cornea), Asociaţia Universitari pentru Universitate şi Alianţa Tineretului Universitar. Le mulţumim din suflet jurnaliştilor de la *Gazeta de Maramureş* care ni s-au alăturat atât în acţiunea de popularizare a monumentului, cât şi în cea de finanţare. Le mai mulţumim în mod deosebit jurnaliştilor de la Televiziunea Română, devenită un partener de nădejde pentru întreprinderea noastră.
Lista rămâne deschisă.

FINANŢAŢI AICI!

Aşezământul cultural „Academia Caţavencu“ va aduna şi administra fondurile necesare şi va iniţia toate demersurile pentru construcţia monumentului Elisabetei Rizea, simbol al rezistenţei împotriva comunismului. S-a obţinut acordul primarului general al Capitalei. Se va organiza un concurs naţional pentru proiectul acestui monument, ce va fi ales de către un juriu alcătuit, deocamdată, din: Andrei Pleşu, Mihai Oroveanu, Radu Varia, Aurora Liiceanu. Cei care doresc să contribuie financiar la realizarea acestui proiect sunt rugaţi să doneze în conturile:

ROL 4220102299012
USD 4220102299013
EUR 4220102299014 deschise la B.C. ION ŢIRIAC – sucursala Izvor;
titular cont:
AŞEZĂMÂNTUL CULTURAL „ACADEMIA CAŢAVENCU“.

Cuvîntul care academiază

Nu vă faceţi probleme, domnule CTP! Nu sînteţi primul care mai critică din cînd în cînd Puterea la un şpriţ. C-or veni liberalii, că rămîn comuniştii la putere, nouă nu ne ia nimeni meseria din mînă. Că adoptăm euro, că trecem la leul greu, noi, vorba aia, tot leu uşor ridicăm de la casierie în zi de salariu.

Tenismanul C.T. Popescu, un finalist în turneul pe zgură mare *Adevărul*, și bancherul Mugur Isărescu, un scîrța-scîrța prin economie

Mă simt bine cînd vreun politician pomenește de *Academia Cațavencu,* că-i de bine, că-i de rău. Săptămîna trecută, un senator PNL a pomenit de *Academia Cațavencu*, și era de bine. PSD-ul din Senat vota de zor o lege care spune că în componența numelui unei firme, publicații sau organizații nu pot intra cuvinte ca *România* sau *academie* decît dacă ai acordul Secretariatului General al Guvernului, și, dintre toți senatorii opoziției, singur Nicolae Vlad Popa a zis: „Ce se va întîmpla cu publicații ca *Academia Cațavencu* sau *România liberă?* Vor ajunge la mîna Secretariatului General al Guvernului pentru a le da aprobare?“. A fost de ajuns ca niște senatori vînjoși ai PSD-ului să îl împingă și să îi scoată cămașa din pantaloni. Dacă făcea asta o senatoare a PNL-ului, mă întreb ce îi făceau? Îi dădeau chiloții jos? Îi rupeau fusta?

Emma Nicholson spunea vineri într-o știrucă pe pagina 4 din ***Libertatea:*** „România să treacă la o reformă reală“. Din toți nervii cauzați de corupția administrației Năstase, care a făcut pagini întregi în alte ziare, *Libertatea* a reținut doar această declarație. Pe pagina alăturată, ce spunea fata de la pagina 5 despre calitățile ei era doar ceva mai puțin decît ce declara baroneasa de la pagina 4.

Vineri, ca de obicei, ***Adevărul*** se bășică atunci cînd apar subiecte cu maghiari naționaliști. Pe undeva au fost răspîndite abțibilduri pe care scria, printre altele: „Depresiunea Carpaților va fi a celor care nasc copii acolo“. Cu alte cuvinte, noi, românii, sau ei, maghiarii? Care naștem mai mulți, ăia cîștigă. Adevărul e că totuși cei mai mulți copii îi nasc rromii, dar noroc că îi vînd.

Totuși, începi să citești și altceva în *Adevărul.* Săptămîna asta, judecînd după prima pagină, mi s-a părut că *Adevărul* a redevenit un ziar, deși s-ar putea să mi se pară sau conducerea să fi fost bolnavă. Aș enumera, cu plăcere: relatări pe bune despre gravitatea raportului Nicholson, un editorial bun despre Năstase al lui Cristian Tudor Popescu, un articol de primă pagină despre Rodica Stănoiu în care apărea sintagma „Ultimele zvîrcoliri ale Rodicăi Stănoiu“, un titlu mare despre Talpeș în care apărea cuvîntul *șantaj,* o anchetă dură despre Vanghelie. Orice minune durează trei zile, la *Adevărul* a ținut o săptămînă. Dacă mai ține puțin, încep să cred în Dumitru Tinu.

După ce primarii prinși de „Martorii“ de la Prima TV ai ***Evenimentului zilei*** cu șpăgi, învîrteli și fete aduse în cameră au tăiat cablul sătenilor din zona lor ca să nu îi vadă la televizor, „se întîmplă din nou“, vorba din *Twin Peaks.* De data asta cu ***Jurnalul Național*** și cu Antena 1, care au publicat o anchetă despre prefectul de Satu Mare. Omul, normal, a făcut ce îi învață la PSD și a cumpărat tirajul *JN* de la tarabe, iar emisia Antenei 1 a fost oprită. Vă dați seama, primarul și prefectul sînt totuși plevușcă mică și mijlocie. Oare există în PSD un biban suficient de tare să întrerupă emisiunile în toată România și să cumpere toate tirajele dacă e nevoie? Cred că este.

Alexandru VĂRZARU
alexvarzaru@yahoo.com

canalul mass-midia năvo-

● **Viorel Hrebenciuc și acoliții au probleme mari cu datoriile RAFO, nu numai la stat, dar și la privați. Cum însă statul este el (și cu tine însuți nu poți avea mari probleme), cu privații este mult mai greu, am putea spune de-a dreptul periculos. Cum scadența a venit la fel de repede ca tromba unei mașini de recuperatori, a fost musai ca eminența moldovenească să-și vîndă opțiunile de cumpărare la un cotidian foarte central pentru niște bani gheață.**

● **La ziarul *Ultima oră,* cică directorul Ion Marin are cîteva obiceiuri bizare, precum: de ziua lui a aliniat angajații și i-a pus să-i cînte; a adus o masă de ping-pong în redacție și-i pune pe ziariști să joace; a scris cu spray verde pe perete „Aici e ziarul mileniului III“; a umplut ceilalți pereți cu caricaturi desenate de el. Ce bine că presa e a patra putere în stat și ce păcat că serviciul Ambulanță nu-i a treia!**

Zețarul Ivan

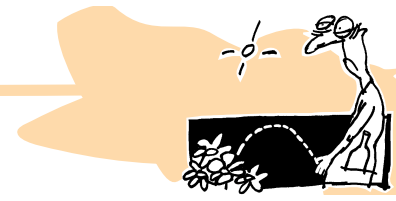

România. Mici fragmente de neant.

C-așa beu oamenii beți

Nu de mult, am auzit în tramvai un foarte interesant dialog între doi cetățeni foarte beți. Unul era foarte trist fiindcă îi promisese soției că ajunge acasă treaz și devreme, și deja se făcuse foarte tîrziu, iar el era foarte beat. Celălalt, ceva mai înalt, era dispus să mai bea, însă nu mai avea la el decît 36.000 de lei. Primul era foarte, foarte trist, deși mai avea destui bani la el. Discuția era interesantă. La un moment dat, cel înalt îi spune celuilalt: „Costele, știi care e diferența între noi? Spre deosebire de tine, eu beau pînă la ultima diviziune a leului!".

Transport și sănătate

De la o vreme, în mijloacele de transport în comun din Constanța găsiți, pe lîngă celebrii hoți de buzunare din Medgidia, și niște controlori atipici, care-i însoțesc pe cei obișnuiți, aceia plecați după șpaga zilnică. Este vorba de polițiști în rezervă care fac un fel de muncă de voluntariat, în sensul că nu primesc remunerație, ci doar călătorii gratuite. Cred că programul lor de lucru este foarte relaxat și convenabil. Păi, știi că pleci de acasă și lucrezi în funcție de nevoile zilnice. Sună bine niște trasee ca „Gară – Borș de la cumnata Aglaia", „Centru – Farmacia Xulescu" sau „Tomis II – Sexy Club", nu?

Apel către liceele

Domnilor, nu mai pot! Eu, sincer, m-am săturat de punkerii români. Păi, ăștia, în autobuze, abia așteaptă o intersecție ca să vadă o biserică și, cu mînuțele lor tatuate, să se repeadă să-și facă o ditamai crucea, cum n-am văzut nici la babele care vin cu rafiile pline de borcane cu brînză și smîntînă direct de la Teleorman! Adică, toată ziua și-o trag în venă prin WC-urile liceelor și pe urmă, cînd văd o turlă, se reped ca apucații să se-nchine! Și la punkeri sîntem pe ultimul loc în Europa!

Deschide ușa, cretine!

De cîțiva ani de zile, asist la felul cum gestionează românul contactul cu două instrumente absolut banale: butonul care deschide ușa din troleibuz și maneta aceea micuță care, atinsă ușor, deschide ușile interioare ale vagoanelor mai răsărite ale CFR. Sînt încă trilioane de români convinși că, dacă apasă pe buton de o sută de ori, eventual cu barosul, coboară mai repede din troleibuz. Deși e clar că, fără o comandă prealabilă a șoferului, apeși degeaba. Cît despre manetele din tren, cred că un sfert sînt deja defecte. Trag unii ca la CAP, zici că vor să-și ia ușile alea și să le pună la cotețul porcilor, că s-au săturat, săracii, să stea tot cu perdelele alea din personalul de Făurei pe post de ușă.

Ethos, Porthos și Aramis

Reportaj cu țara de gît

Strada norocului

Cine e cel mai norocos om din România? Printre cei care se dau de norocul chior, poți găsi tot felul de categorii: cel care scapă cu viață dintr-un accident, cel care găsește un portofel cu o sumă mare în valută, cel pe care nu-l prinde șeful beat la serviciu, cel care a cîștigat zeci de miliarde la 6 din 49, cel care își găsește iubirea vieții lui și tot așa. Noroacele mici se împletesc cu cele mari și, în funcție de împrejurări, te pot face să zici: „Sînt cel mai norocos om din lume". De curînd am dat de două persoane incredibil de norocoase. Desigur, nu știam de ei, dar cineva extrem de băsîcat din cauza acestui noroc ne-a semnalat existența lor. Așa i-am găsit pe Gheorghe Balacică și pe Dumitru Florentina Mirela. Ei locuiesc pe strada Caporal Cristea Răducanu, numărul 16, din București, pe undeva prin cartierul Berceni, și marele lor noroc stă în faptul că în ianuarie, la tragerea de bilete necîștigătoare Spectaculoz a Loteriei Naționale Române, au cîștigat 100 de milioane de lei. Totuși, nimic nu e întîmplător, de fapt, norocul și-l face omul cu mîna lui. Mîna care le-a făcut norocul celor doi a extras din urnă, dintre mii și mii de plicuri, de 16 ori plicuri cu lozuri necîștigătoare trimise de cei doi. Vă dați seama? Pe lista cîștigătorilor numele celor doi apăreau la pozițiile 2, 7, 8, 11, 12, 13, 15, 17, 18, 27, 40, 41, 43, 45, 49, 51, 52 și 57. Senzațional! Așa noroc nu a mai existat vreodată!

Duminică dimineață, la două luni după eveniment, i-am căutat acasă pe cei doi băftoși incredibili. Am dat de o casă mică și sărăcăcioasă, la marginea extremă a Bucureștiului, și de o curticică străjuită de un cîine lup cît toate zilele. L-am făcut pe cuțu să latre, a ieșit un tînăr, am spus că îi caut pe domnul Gheorghe sau pe doamna Dumitru și am aflat că doamna și domnul sînt soț și soție. Am avut noroc, nu?, să îi găsesc așa de repede. La numărul 16 putea fi un bloc, și ar fi trebuit să întreb pe la apartamente, ceea ce e destul de anevoios.

Apoi, cu domnul Balacică am avut un fel de dialog, în poartă. Cîinele a lătrat la început, încercînd să rupă gardul și să ajungă la mine, dar s-a potolit. Nu se enerva decît atunci cînd încercam să îl întrerup pe domnul, spunîndu-i că mi se pare ceva ciudat că, din atîtea plicuri, ale lui și ale soției să iasă de 16 ori. Atunci domnul Balacică striga, da' nu foarte tare, că ce?! pe ăia care au cîștigat miliardele la 6 din 49 de ce nu îi cercetează Garda, că să nu-i spun eu că ăia cîștigă pe bune. OK, spuneam eu, dar ce contează, 5 lei sau 100 de milioane sau zeci de miliarde, și ăștia trebuie cercetați dacă există suspiciuni. Dar, zicea el, el a cîștigat cinstit, a cumpărat lozurile, nu i-a ieșit nimic și le-a trimis la Spectaculoz. Știi cine a cîștigat la tragerea de mașini? – m-a întrebat el. Nu am știut. Au cîștigat unii care au trimis 150 de plicuri! Tocmai îmi cădea fața cînd am auzit cîte plicuri cu lozuri necîștigătoare pot trimite unii, cînd domnul Balacică spune: „De ce eu nu am cîștigat la mașini? Eu trimisesem 350 de Balacică. Dar de unde aveți atîtea lozuri (în plic e obligatoriu să fie 5 lozuri necîștigătoare)? Investesc, le cumpăr, îmi spune dînsul. Nu se poate, nu vă cred. Păi, e o grămadă de bănet! „Știu", zice și tace. Mă uit la casă, mă uit la treningul lui destul de ponosit, cu pete. Nu se poate, le faceți rost de undeva! „Nu, să mor io, să nu am parte, ia-mă cu Garda, să mă pună la detectorul de minciuni, că tot aia zic, le cumpăr." Nu există! Hai, vă rog, îi zic domnului Balacică, nu mă prostiți, cum faceți rost de lozuri, aveți vreo înțelegere cu vînzătorii de lozuri? Dacă îmi dai 500 de dolari, îți spun tot, te las și-n casă, îmi zice dînsul. Nu am, îi zic. Nu ai, nu-ți spun. Mai stăm puțin, ne uităm unul la altul și apoi marele noroc intră în casă. Cîinele începe să latre din nou.

Alexandru VĂRZARU

Dom'le, e bătaie de joc! Păi, am băgat șaij' de mii la Loto și am luat doar opt Solențe. În timp ce un vecin de-al meu mai norocos, cu treij' de mii variantă simplă, a luat nouă Dacii d-astea noi. Păi, scuză-mă, unde e democrația dacă nu-mi dă mie cei treij' de mii înapoi?
AICI
Librăria

Un cetățean decis să meargă la Oficiul pentru Protecția Consumatorului de Iluzii ca să reclame retrocedarea numerelor abuziv necîștigate

Etil, homlesu' zăpezilor

Cînd mi-am pus ultima dată lichid antiîngheț la ștergătoarele mele de la Cielo, homles-ul din fața redacției noastre (ex-homles în față la Nababbo, deci un om decăzut) mi-a smuls bidonul din mînă și, sub pretextul că mă ajută, a tras din el două sau trei înghițituri. Îmi pare rău că era lichid de la Petrom și că n-am avut să-l cinstesc cu ceva mai rafinat. Mă gîndesc la un antigel franțuzesc, ceva, așa cum probabil l-o fi învățat Răzvăn Păunescu pe vremea cînd nu închisese Nababbo și trăgea Ferrari-ul în față.

Antigelu, Glad și Menumorut

Totul despre sex, fotbal și politică

– Rubrica taximetristului –

Și taximetristul meu are o poveste. O minciună, evident. Cică avea el o clientă fidelă. Una care-i dădea pentru fiecare cursă de la nu știu ce club de fițe pînă acasă 500 de mii de lei. Mult, adică. O dată, de două ori, de trei ori. Cam a cincea oară, gagica îi zice: „Auzi, tu nu vezi că de fiecare dată îți dau 500 de mii?! Tu cînd ai de gînd să mă așa?" „Și uite, pe locul ăla pe care stați tu, mamă, ce-o mai așa eu de fiecare dată! Ă-hă-hă, nici nu știe clienții care stă pe locul ăla că io numai așa în fiecare seară pe locu' ăla! 'Ai, nu-mi lași și mie restu' pîn' la o su' de mii?"

The Maxi-taxi driver

Sondajul și etajul

Cînd l-am văzut pe Vasile Dâncu fără mustață, am avut o tresărire: hopa, l-au ras pesediștii! Dar mi-am revenit din tresărire cînd am aflat că, de fapt, nu numai că nu l-au ras, dar chiar l-au lăsat să tragă bărbi în continuare. Cum? Cum se pricepe mai bine, adică prestînd munca de sondare a opiniei publice prin firma sa (din care, sanchi, s-a retras!) Metro Media Transilvania. Organizațiile județene PSD au primit indicația prețioasă de la centru să se sondeze. Să vadă, adică, *cine e alegătorii și ce vrea ei*. Un sondaj „județean“ ar costa, la o firmă obișnuită, cam patru-cinci mii de coco. Numai că, pentru a avea un sondaj bun, de încredere, acesta trebuie făcut musai cu MMT. Firma lui Dâncu, din care el s-a retras pentru a deveni ministru, ia în jur de zecedouăsprezece mii per bucată sondaj. Cîștig de cam cinci mii pe județ. Asta, de înmulțit cu patruzeci, face 200 de mii. Cel puțin. În afară de sondajul de dinaintea localelor, organizațiile județene PSD vor mai face un sondaj în septembrie, să ia pulsul electoratului, iar firma lui Dâncu (unde el nu mai figurează) să ia sutele de mii. Pe lîngă acest sondaj de la începutul toamnei, tot aceleași organizații vor mai contracta cu

PRIMELE REZULTATE ALE PREZENTEI D-LUI GENERAL TĂLPEȘ ÎN GUVERN SE VĂD DEJA: RĂZVAN THEODORESCU A FOST TUNS LA MINUS ZERO, IAR LUI DÂNCU I-A TĂIAT MUSTAȚA

firma lui Dâncu (aia fără Dâncu!) încă un sondaj chiar în preajma alegerilor generale. Total general: minimum șase sute de mii de coco sub formă de cîștig net. Dacă nu cumva e vorba de ceva mai mult, că am făcut o estimare la pragul de jos. Ei, în aceste condiții, cum credeți că ar răspunde însuși Vasile Dâncu la întrebarea (de sondaj): sînteți mulțumiți de partidul de guvernămînt? Probabil că i-ar veni în minte un răspuns din Ion Creangă: Și ei de mine!

Metro Media Cash and Carry

Ordinea de zi nu se discută

9 martie 2004: a doua zi după Ziua Femeii, deci, ce bucurie, din nou în lumea bărbaților. Dacă privim agendele pe acea zi ale celor mai importanți bărbați din stat, observăm în primul rînd că Adrian Năstase s-a reacomodat mai greu la cotidian. Cine știe, o fi avut parte de un 8 Martie cu totul special, așa că nu și-a pus în agendă decît două întîlniri de-alea plictisitoare la care mai poți închide un ochi, îți mai poți odihni o cearcănă, mai poți ieși pe hol la un fursec (dacă n-ar fi silueta). În schimb, nea Nelu și-a revenit repede din convalescență, a uitat imediat de doamna Nina, de țesătoresele patriei, de Rodica, de cucuvea și de celelalte ființe de sex opus dragi lui – și și-a intrat în pîine direct cu două înmormîntări puse la interval de o oră jumate. Asta e, tot în vechea generație ne stă baza, în oamenii bătrîni. Noroc că se mai duce cîte unul, altfel ce ne-am mai plictisi! Și, dacă vă uitați cu atenție în agenda lui nea Nelu, veți observa că nu femeile, ci tot niște bărbați au făcut treaba!

Serviciul de Praz și Protocol

INFORMAT¸IE DE PRESA˜

PROGRAMUL PRIMULUI-MINISTRU, DOMNUL ADRIAN NA˜STASE - Mart¸i, 9 martie 2004

Ora 9.00 Reuniunea Comitetului Executiv de Integrare Europeana˜
-oportunita˜t¸i imagini
(Palatul Victoria)

Ora 12.15 Primirea domnului Pierre Poupard, Reprezentant Special UNICEF
-oportunita˜t¸i imagini
(Palatul Victoria)

Guvernul României - Purta˜torul de Cuvânt al Guvernului - 08.03.2004

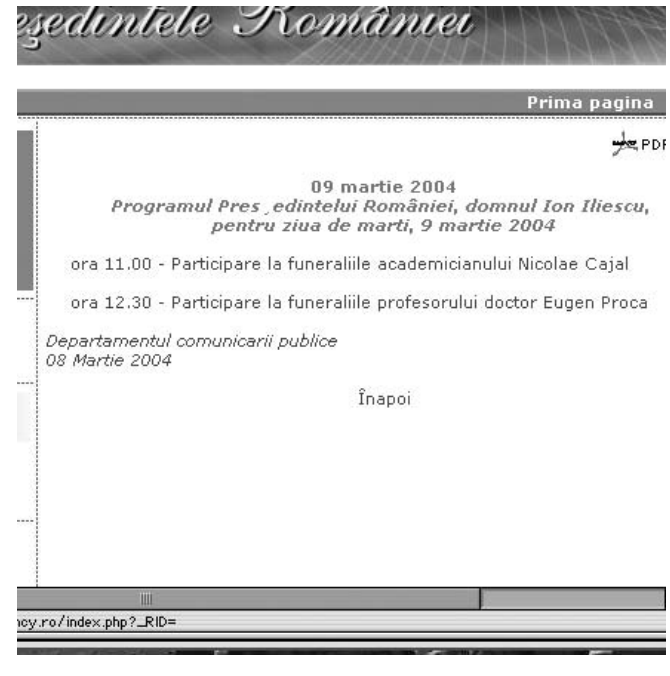
Președintele României
Prima pagina
PDF
09 martie 2004
Programul Pres¸edintelui României, domnul Ion Iliescu, pentru ziua de marti, 9 martie 2004
ora 11.00 - Participare la funeraliile academicianului Nicolae Cajal
ora 12.30 - Participare la funeraliile profesorului doctor Eugen Proca
Departamentul comunicarii publice
08 Martie 2004
Înapoi

Politicienii (se) întreabă, noi răspundem

Azi: Ion Iliescu

Ion Iliescu: „De ce Condoleezza Rice poate să fie consilierul președintelui SUA pe probleme de securitate și Rodica Stănoiu nu?"

Noi: Păi, ar fi o explicație. Condoleezza Rice nu e din Filiași și, în consecință, nu și-a vîndut casa părintească Petromului din SUA!

Sfinții Petrom și Pavel

Țara lu' Pește

În porecla asta de țară ar trebui ca, de dragul coerenței, să fie valabile toate poreclele de oameni. Atunci, Ucu a lu' Beșa, porecla din copilărie a ministrului Ioan Rus, aflată din *Evenimentul zilei*, s-ar potrivi cum nu se poate mai bine situației actuale. Și, fiind membru al executivului, porecla s-ar putea îmbunătăți: ar fi Ucu a lu' Beșa din guvernul lu' Adi a lu' Pîrța.

Nickname Văcăroiu

Funcția deconspiră gradul!

Aristide Buhoiu a fost recent răsplătit de Iliescu, la grămadă, desigur, cu nu știu ce distincție în rang de ofițer. Păi, ce să facă săracul Președinte, l-a cam demascat pe Buhoi, asta pentru că nu există și distincții din alea în rang de ofițer acoperit!

Cavalerul tristei fisuri

Țara de foc și pară

Ssssalut, Chişule!
Ce mai faci, mă băiatule?
Tot cu ghidăria? Mai ţii minte cînd ne-am întîlnit în Bombay şi vroiai să mă bagi într-o combinaţie cu nişte nemţi? Trebuia să dansez goală în nişte farfurii de sushi, bagabontule!

Dan Chişu conducîndu-l pe Anonimvl Sorin Marin prin Buenos Aires, acolo unde nişte ghizi mult mai descurcăreţi conving turiştii că dresura de cobre e un obicei tradiţional incaş, mayaş, aztec, toltec, olmec sau ciumec

De la Rio am plecat spre Argentina, unde am avut marea revelație. Știți de ce România nu este acum cunoscută deloc în Brazilia? Pentru că Hagi nu este cunoscut în Brazilia, nici Mutu, iar pe Ilie și Nadia i-au mai uitat oamenii. Dar știți de ce Hagi nu este cunoscut acolo? Pentru că echipa României nu a mai jucat de mult, de la mondialele din Mexic, cu Brazilia. Cum mi-am dat seama? Pentru că, spre deosebire de Brazilia, în Argentina, cum au aflat că suntem români, toți au exclamat: Deci voi sunteți ăia care ne-ați bătut în SUA la penultimele campionate mondiale! Deși nu o să vă vină să credeți, ne-au privit cu admirație, pronunțând prost aproape toate numele jucătorilor naționalei: Moldovan, Dumitrescu, iar când au ajuns la Hagi, n-au ezitat să-l compare cu Maradona, despre care toți, fără excepție, ne-au vorbit ore în șir, alintându-l „EL PIBE DORO". Cel mai nasol e că șansele argentinienilor să afle cât mai multe despre țara noastră cresc uluitor de când a început să se audă din ce în ce mai des câte un „să moară mama", „băga-mi-aș" sau „has mo car", prin portul vechi. De ce? Pentru că-i plin de puradei țigani, repet, țigani, nu rromi, n-o să le mai spun niciodată rromi, Mădăline, pentru că m-am săturat ca peste tot, fără excepție, să mă întrebe lumea: da' ești român, că românii pe care-i știm noi sunt mult mai bruneți (vezi cazul Benone din Alaska și multe altele). Ca să nu vă povestesc de ghidul nostru din Țara de Foc, băiat școlit de altfel, care ne-a condus pe urmele lui Popper prin Ushuaia: ne-a întrebat direct dacă numele țării noastre vine de la numele rromilor, pentru că el era convins că de acolo ni se trage. Revin. În Buenos Aires, dacă vezi pe cineva cerșind, poți liniștit să-l întrebi: „Cât ai făcut astăzi?", pentru că nu rămâi fără răspuns. „Aoleo, mânca-ți-aș, ești din România?" „Lasă de unde sunt eu, zic, zi tu cum dracu' ați ajuns aici, că văd că sunteți mai mulți decât lotul olimpic român pentru Atena?" Și uite-așa aflăm noi că se face un trafic de carne vie, filieră organizată cu bilete de avion și vize, care vă imaginați cât produce, dacă își permite asemenea investiții. Varianta pe care am auzit-o ne-a fost confirmată și de ghidul de pescuit, care ne-a mai spus că le merge atât de bine din cerșit, încât trimit bani acasă, să mai vină și alții. Ce mă miră însă e cum de se câștigă atât în Argentina, despre care știam de la televizor că-i în faliment. Sau poate or da săracii mai mult decât bogații, mai știi? Oricum, Buenos Aires rămâne unul dintre cele mai frumoase și ieftine locuri ale acestei expediții. Și pentru că tot v-am vorbit de Popper, hai să vă spun și vouă ce am descoperit o dată ce am ajuns în Rio Grande. Domnul mai sus amintit, evreu din România, mare aventurier, școlit la Paris și umblat prin toată lumea, ajunge în Cuba, după care în Brazilia și de acolo în Argentina. Ce-o fi făcut el pe acolo, de a ajuns în România legenda despre Popper, primul rege al Țării de Foc, care a dat nume de străzi cum ar fi BUZĂU, CONSTANȚA, CALAFAT, nu știu. Știu doar că am mușcat și noi la povestea asta și am traversat pampasul Patagoniei ca să vedem și să filmăm toate locurile astea minunate care ne umpleau de mândrie. Așa că am intrat în Ushuaia, țanțoși de parcă am fi fost urmașii lui, veniți să ne revendicăm proprietățile. Și vă dați seama cât de mare ne-a fost dezamăgirea când am aflat adevărul, pe care o să-l aflați și voi în episodul dedicat acestei țări.

Dan CHIȘU

PNA Bihor, mînuit de zor

Să vedeţi cum stă treaba. Ioan Lascău, director general adjunct la Finanţele bihorene, le-a părut mereu fraţilor Ioan şi Viorel Micula un tip enervant. Indiferent de situaţie, dom'le, acest Lascău nu voia să se facă preş in faţa lor, ba mai cuteza să şi ordone controale la firmele grupului Transilvania, ştiţi care, acela ce e dator la bugetul de stat cu vreo 7.500 de miliarde de lei, dar prosperă cu ajutorul reeşalonărilor binefăcătoare semnate de ministrul Finanţelor Tănăsescu. La ultima acţiune de acest gen, Lascău a instrumentat un dosar bine îmbibat în alcool. În urma adreselor transmise de IGP-Direcţia Cercetări Penale, Lascău a început instrumentarea exporturilor făcute cu documente fictive ale unor însemnate cantităţi de alcool în cursul anilor 1998-1999 de către Transilvania General Exim, firma fraţilor, descoperind sustragerea de la plata accizelor şi TVA în valoare de zeci de miliarde. Ca să le strice Crăciunul fraţilor Micula, Lascău se apucă, la finele anului 2003, să efectueze controale la alte şase societăţi din cadrul grupului de firme Transilvania care, printr-o inginerie financiară complexă, prin nerespectarea prevederilor legale, au folosit metode de diminuare şi sustragere de la plata obligaţiilor datorate bugetului în valoare de sute de miliarde. Buuun! Şi acuma începe cea mai mişto parte. Sătui de atîtea probleme, fraţii l-au sunat pe funcţionarul public şi i-au spus să se potolească. Să stea blînd. Să nu mai facă pe jmecherul. Mai pe şleau, i-au pus în vedere că s-ar putea să zboare din post. Lascău le-a replicat senin că nici Papa de la Roma nu îi va putea opri pe subordonaţii săi din verificări. Şi a avut dreptate. Atîta doar că Lascău nu se gîndea la posibilitatea că fraţii l-ar putea opri chiar pe el. Fiind plecat în concediu medical pentru un tratament în Ungaria, Lascău a avut surpriza să afle că, imediat după plecarea lui, PNA i-a deschis un dosar penal, ba chiar l-a şi dat în consemn la frontieră, profitînd de faptul că nu era în ţară. Bietul om ignorase avertismentul lui Ioan Micula, preşedintele holdingului, care îl sunase cu cîteva zile înainte spunîndu-i că are o surpriză pregătită pentru el. Lascău crezuse că e o ameninţare de rutină, cum mai primise nenumărate altele înainte. Ei bine, iată că se înşelase!

Parchetul Naţional Antiobstrucţie

Viceprimarul discordiei

STIMAŢI CETĂŢENI

Călin Cătălin CHIRIŢĂ, Viceprimar general al Municipiului Bucureşti, **vă invită** să participaţi la discuţiile privind problemele de administraţie publică locală din cartierul dumneavoastră, **joi, 4 martie, ora 17:00** în strada Ana Davila colţ cu strada Ştefan Capşa.

Biletele asemănătoare sunt contrafăcute şi distribuite de adversarii politici ai d-lui Călin Cătălin Chiriţă.

Vă rugăm ca pentru siguranţa datei şi a locului de întâlnire să obţineţi confirmarea la telefonul Primăriei Municipiului Bucureşti, Cabinetul Viceprimarului general, şi anume: 315.28.62 (program 8.00 – 16.00).

Pentru siguranţa realităţii telefonului în discuţiile dumneavoastră, rugăm să verificaţi numărul de telefon la Serviciul Informaţii al Romtelecom, 931.

Un cetăţean în toate minţile a găsit în cutia poştală personală biletul de mai sus. L-a citit şi, după ce i s-au uscat lacrimile, s-a întrebat dacă e frumos să râzi de un biet om bolnav. Citiţi-l şi dumneavoastră şi încercaţi să lămuriţi voi înşivă problema mintală. Dacă România este o ţară normală, atunci autorul anunţului de mai sus este bolnav. Dar dacă e sănătos?

A cincea roată la Chiriţă

La PNŢCD s-a răsturnat carul cu Porschi

În ultima vreme, de fiecare dată cînd vin cu autobuzul, văd nişte super-jeep-uri în faţa sediului PNŢCD. Sub privirea îngăduitoare a Regelui Mihai, arborat ca drapel pe faţadă, sînt parcate pe trotuare BMW-uri X5 nou-nouţe, seria Costi-Ioniţă, Porsche-uri tip Mihaela-Rădulescu, Volkswagen-uri Cătălin Botezatu-Touareg sau Mercedesuri din seria ML. Totuşi, nu credem că ar fi momentul să ne îngrijorăm că PNŢCD-ul va semna un acord electoral cu un partid plin de bani. Cred că mai degrabă va fi preluat de un parc de maşini scumpe.

Car-ul cu boy

Catedrala Bîntuirii Neamului

Ion Iliescu a efectuat joi o vizită de lucru în Parcul Carol din Capitală, pentru a studia posibilitatea amplasării Catedralei Mîntuirii Neamului în locul Mausoleului eroilor comunişti. Se pare că asta ar fi soluţia ideală pentru construcţie şi de data aceasta nimeni nu se mai poate opune: monarhistul ăla de Carol n-are cum să revendice nimic, Dumnezeu – viitorul patron al Catedralei – se pare că nu există decît pe hîrtie, în sfintele scripturi, iar eroii comunişti au de mult propriul monument în Parlament.

Sfintele Fripturi

Societatea civilă de consum

Sîntem 70% apă și 1.000% pierderi în rețea

Cu ocazia Zilei Mondiale a Drepturilor Consumatorilor (15 martie), organizată anul acesta sub deviza „Consumatorii și Apa", Asociația pentru Protecția Consumatorilor din România ne-a adus la cunoștință că: pentru a fabrica un kilogram de hîrtie sînt necesari 300 de litri de apă; o tulpină de porumb, pentru a crește, absoarbe 100 de litri de apă; un locuitor al unui mare oraș folosește pentru consumul zilnic 150 de litri de apă; pentru un singur duș e nevoie de 60 de litri; un robinet care picură provoacă o pierdere de pînă la 300 de litri zilnic (aproximativ 5 dușuri). Și, am zice noi, pentru a bea un pahar cu apă e nevoie de o cisternă pierdută prin conductele RADET. Cu același prilej am mai aflat că și consumatorii au obligații, una dintre acestea fiind să-și spele mașinile cu găleata și nu cu furtunul. Eu, care mi-o spăl cu băiatul din parcarea redacției, căruia îi dau 50 de mii, unde mă încadrez, la găleată sau la furtun?

Furtun în deșert

cu mîinile curat murdare

Băi, pădurea-i soră-mea!

Românului îi place soarele, am descoperit asta săptămînile trecute, cînd am scris despre plăcerea perversă a cetățenilor de la oraș de a tăia copacul și a funcționarului care răspunde de copac de a da aprobarea pentru tăiere. Copacul face umbră degeaba pămîntului, nu zice nimic interesant, nu are bani să dea șpagă și nu țipă de durere. Vorbind despre asta, am străbătut o etapă, e timpul să tindem către altceva. De la defrișările mici, de oraș, hai să ne îndreptăm atenția către marile chelii rămase pe vîrfurile munților. În următoarele săptămîni, vom scrie despre ce ne doare cel mai tare, despre cum dispare pădurea. Să zicem, în zona Predeal. În Europa civilizată, nu se mai fac de cîțiva ani nici un fel de investiții la altitudini mai mici de 2.000 de metri. Din cauza schimbărilor climatice la nivel global, se știe că sezonul clasic de schiat și săniuș la munte s-a redus la atît de puține zile, încît nu mai este rentabil să faci pîrtii noi și să defrișezi. La Bușteni, totuși, acest lucru se întîmplă. Noua pîrtie Kalinderu, orientată vest-est și nu pe o față nordică (pe care zăpada ține), este doar un exemplu de proiect care nu face altceva decît să dărîme pădurea. Altă zonă în care natura a devenit principalul dușman al omului cu bani este Valea Poliștoaca, ce a fost deja parcelată, și în cîțiva ani arealul se va umple de vile și se va goli de pădure. De asemenea, pe drumul dintre Cioplea și Susai, ca îmbogățiții după revoluție au apărut și vilele lor. Zona Trei Brazi e căsăpită și se pare că în curînd locul va fi redenumit „Un Brad". Și poate că, fără copaci, muntele încă ar fi frumos. Hotelul lui Theodor Stolojan, „Premier", ridicat la baza pîrtiei de la Predeal, ar fi superb, dacă tot ce cacă și pișă clienții ex-premierului nu ar ajunge direct în izvoarele Prahovei, care pornesc din Predeal, pentru că zona nu are o stație de epurare. Aceste izvoare să știți că sînt niște izvoare de treabă, pe care poți să te bazezi. De ani de zile primesc orice se aruncă: pet-uri, gunoaie, conserve, materiale de construcții dezafectate și chiar cadavre de animale. Probabil asta face parte din vreo strategie locală ca ursii să nu mai bată drumul pînă la Brașov ca să scurme noaptea prin gunoaie.

Ecologică Contra
(rubrică realizată cu sprijinul fundației Eco-civica)

Orogeneza carpatică continuă prin înălțarea ultimilor munți: de gunoi

Predealul crește, pădurea scade

Tupeu 2004

Bilele și Răul de Adrian Năstase

E inadmisibil, domnilor! Pînă și-n manualul de clasa a VIII-a apare varianta cu Geoană la Președinție și cu mine ministru de Externe, posesor al unei averi de 500 de milioane de dolari. Păi, cu asta împuiați dumneavoastră capul tineretului? E grav. Nu trebuie să vin eu, ditamai premierul, să vă spun ce să băgați în cartea de Geopolitică!

Adrian Năstase, întîiul prim-ministru din primul guvern Talpeș al ultimului cabinet condus de Ion Iliescu

Nu vă fie frică, nimeni nu pică. Se schimbă între ei hoții, Mercedesurile cu BMW-urile și Rodica cu Stănoiu. Se duce dracului integrarea – căci noi stăm lîngă trenul integrării și ciocănim ca proștii în roți, și cînd să ne suim și noi în el, ne apucăm să facem pipi încă din gară și ne dă baroneasa jos din tren – pentru proastă creștere. Și ne uităm lung după bulgari, care-au învățat că în gară nu se face pipi pe banii europenilor care-au plătit transportul decît dacă ești proaspăt baron de Gorj care, la porția de caviar, sparge cel puțin două cepe pe colțul mesei. Nu intrăm în Europa din cauza lor:

Măgărie 2004: Adrian Năstase. Geniul pamfletului cu scuipat care dărîmă căprioara din picioare, rafinatul care nu uită să vorbească în engleză în timp ce își scoate ouăle pe eșichierul politic ca să i le numere copiii teribili ai Opoziției, 'oțul de Adrian Năstase a mai scos una de-a lui: *Să i se dea Opoziției o găletușă cu nisip, ca să-și îngroape bilele negre!* – a cerut Năstase la votul pentru învestirea noului Guvern Năstase. În fine – un coaie-goale pe care ar trebui să-l numere de fapt poliția – de la 1 la 15 ani, cu posibilitatea grațierii pentru bună purtare cu colegii de celulă.

Prostie 2004: Ioan Talpeș. Spionul nepereche, ținta serviciilor secrete străine – care aruncă în el cu gume de mestecat și-i lipesc hîrtii cu „Prost" pe spate, ca să-l șicaneze – s-a trezit: **„Să vă ferească Dumnezeu să spun eu pe cîți cunosc, ei făcînd alte practici, și îi văd cu dumneavoastră!".** Acesta a fost răspunsul răutăcios al Agentului 000, cînd a fost întrebat de relația sa cu pedofilul Treptow. **„A fost o glumă"** – s-a scuzat Talpeș după o zi. Cum ar veni, zicem și noi: „Domnule Talpeș, sînteți un prost!" „A fost o glumă?" „Nu."

Tupeu 2004: Justiția română. Kurt Treptow, pedofilul care-a fost prins cu ața-n gură pe lîngă copiii străzii, a primit în proces SUP și NUP. Suspendarea urmării penale și neînceperea urmăririi penale sînt cadourile pe care statul nostru fost securist le-a dat unui înghițitor de copii – de dragul congreselor internaționale la care istoricul Kurt se jură că Transilvania e a României, să moară my mother! Halal apărător și-a găsit și spionajul nostru, ultimul pedofil obsedat de România-în-fundul-gol. În fine – ce nu i-a dat Justiția română, sigur i-au dat ceilalți deținuți de la penitenciarul unde a fost ținut Treptow: SUP tare de tot!

Și acum, să vedem ce s-a întîmplat în topul general ***Tupeu 2004:***

1. Ion Iliescu	15 puncte
2. Adrian Năstase	12 puncte
3. PSD	4 puncte

O dată vede Nașul procentul finului

Prezentarea lui Bogdan Niculescu Duvăz ca candidat (niciodată cacofonia nu a spus atît de mult ca în acest caz!) la Primăria Bucureștilor pare o glumă spusă de Năstase atunci cînd vrea să pară că are și umor, nu numai aroganță. Probabil că în spatele acestei candidaturi stă intenția PSD de a-l bloca pe Băsescu pe fotoliul de primar pentru a nu-i încurca, cu prezența lui, la alegerile generale. Altfel, nașul lui Băsescu, Bogdan Niculescu Duvăz, nu are cum să cîștige alte alegeri decît cele pentru funcția de șef la Asociația Vînătorilor și Flecarilor Sportivi!

Mario Puțo

Sex în Timișoara, mîine-n toată țara

Polițiștii timișoreni vor inventaria toate prostituatele din oraș și le vor face analizele. Probabil, le vor pune și plăcuțe de înmatriculare la gît cu „Marinica TM0832 – oral, misionarului, sifilis", „Ionela TM0934 – 69, mîncărimi, șancru, freză *Playboy*" sau „Georgeta TM0007 – tot tacîmu', nerasă, posibil lățeii".

Carul cu *Playboy*

Loc de retrocedat cu capul

Sora lui C.V. Tudor e nebună după o casă naționalizată

Avem motive să credem că, dacă va ajunge președinte, C.V. Tudor va dicta rapid ca soră-sa să fie omorîtă cu rafale de mitralieră. Pentru că dînsa se înscrie perfectamente în tipologia borfașilor, pe care trinebunul ei frate își propunea să-i execute de la unșpe metri, pe stadioane. A cumpărat de la stat un apartament pe strada Staicovici, la numărul 29, într-o casă naționalizată, deși știa că respectivul imobil e revendicat în instanță și că nu are dreptul să-l cumpere. Dar ce contează, cînd ești soră de sanatoriu, pardon, de senator! Faci și tu pe nebuna, că n-ai știut că e în litigiu, la fel cum nici vecinii tăi, care au cumpărat restul apartamentelor din imobil, nu știau. Cum era să știe cartoful din soiul Brătienilor, zis și Ionel, că e casă naționalizată contrar doctrinei liberale! Și cu atît mai puțin celălalt cumpărător, căruia nimeni nu i-a mai văzut moaca de sfeclă de cînd a luat ilegal un apartament în același imobil și s-a mutat în Austria. Iar partea cea mai românească a întîmplării este că adevărații proprietari au cîștigat în instanță o parte din casă, dar au fost totuși puși să plătească 500.000 de lei pe lună, fiind considerați chiriași la stat, pentru că Primăria a întîrziat pînă acum să le dea dreptul de posesie. Adică sînt chiriași și proprietari în același timp. Lucru perfect înscris în logica cuiva care se crede în același timp și Mircea cel Bătrîn și Baiazid, la un loc.

Biroul de Investigații

Anacronica TV

Bezele pentru obeze

Cică să respecți rromii, grașii, handicapații, mamele cu copii în brațe, pisicile, cîinii! Dar de ce trebuie să mi-i arăți cît de iubitori sînt? Mircea Radu mi-a arătat cum o uriașă urîtă iubea. Sărutul cast al femeii cît douăzeci de saci de cartofi a depășit în perversitate tot ceea ce filmele porno pot închipui. Ea? Nevinovată, vai… Avusese un iubit, vai, lacrimă, și ăla a luat-o razna cu alta. Ăla avea un prieten. Lui, această femeie i-a încredințat o sarcină grea: să-l aducă acasă pe trădător. Dar, nenorocire: „N-am putut pe el să-l aduc, m-am adus pe mine!". Și ea, ea? La început era neconsolată. Apoi, sînt împreună de trei ani. Vor să se căsătorească, deși e diferență de ani, deși ai lui nu vor. Și el e bun, el vrea s-o ia, dar vezi, timpul trece… așa că ea, pac, îi cheamă teveul pe cap. Fiindcă băiețelul ăsta nu mai are un prieten. Și un sărut în fața camerelor face cît un act sexual.

Grupul G.R.A.S.I.A.

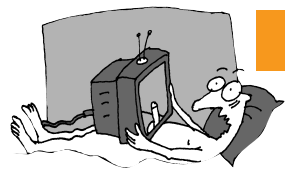

Trampa și ecranul

★ Andreea Raicu ia în brațe copilul mic al unei concurente de la *Big Brother* și strigă spre Virgil Ianțu: „Uite cu ce stau în brațe!". Bine că nu l-a întrebat: „Vrei să îl mîngîi și tu? Hai, că nu mușcă!".

★ Știți reclama la ketchup cu roșia galbenă care pozează și fotograful roșie roșie îi zice: „Arată-mi frunzulițele apetisante"? Mie mi se pare rasistă. Adică ce? La chinezi numai părul arată bine?

★ Mihaela Tatu s-a apucat de slăbit, pe baza rețetei Teo. Cu ocazia asta, am ajuns la concluzia că vedetele de televiziune se împart în 2: alea grase care vor să slăbească și alea care arată bine, da' rămîn imediat însărcinate.

★ Colegul meu Alexandru Vărzaru mănîncă iaurt mult. Mă uit la televizor, la reclamele la iaurt, și le văd pe fetele alea slabe cu case mișto cum bagă lingurița în gură, de zici că au orgasm. Asta e diferența între Vărzaru și bogătanele alea de la televizor: cînd halești iaurt pe stomacu' gol, nu prea mai ai orgasm.

★ Producția de anul acesta de concurenți de la *Big Brother* a depășit orice așteptări: fete care s-au culcat pe bani, bisexuale și antrenori de fitness. E bine. Mișto afacere. Pentru o fată ca aia, 75.000 de euro atîta înseamnă: 500.000 de lei/ora x 6 luni?

★ La radio am auzit următoarea sinteză de știri: „Astăzi România e în doliu, rușii își aleg președintele". Două știri diferite în aparență, care în esență sînt una și aceeași (aș fi putut scrie încă o „trampă" de la canalul meu porno codat, dar am preferat să fiu profund).

★ Mesaj la emisiunea de SMS-uri nocturne de pe Național TV: „În legătură cu valorile morale, eu cred că toată lumea ar trebui să țină cont de ele, deși eu nu cred în ele." N-am aflat dacă pînă la urmă a agățat-o sau nu.

★ Tot la Național TV, alt mesaj genial: „Condoleanțe sincere pentru bunicul tău, Răzvy. Sînt Roxana, stau în Piața Universității. N-aș putea veni și cu sora mea la întîlnire?". Corect, la cofetăria de lîngă cimitir, păpușa!

★ Invitații de miercuri ai lui Horia Alexandrescu au fost Cioroianu, Ficeac, Hurezeanu și CTP-ul, care cred că-și spălase treningul de gală și teatru și a fost nevoit să vină în sacoul de dus gunoiul. Șeful *Adevărului* absolut și relativ îi adresează lui Hurezeanu o întrebare frontală, profitînd și de așezarea la masă. Apoi începe să secrete intens o privire încrîncenată și terifiantă asupra interlocutorului. Ziceai că e un bioenerget d-ăla paranormal care încearcă să miște cu privirea paharul de apă din fața lui Hurezeanu.

Nadira, îți mai dăm o șansă: intri din nou la *Big Brother*. Da' aveți grijă ce faceți, să nu dezamăgiți ca data trecută, c-o să fie jale! Domnu' director Burci a vîndut deja publicitate: 3.000 $ minutul la sex normal, 4.000 la perversiuni și 5.000 la masturbare, că sînt cheltuieli mari cu scenografia.

Celebra Nadira, flancată de Virgil Ianțu și Andreea Raicu, doi animatori TV care, dacă vor avea parte de aceeași pudibonderie ca-n ediția precedentă, vor trebui pînă la urmă să promoveze chiar ei religia *Big Brother* în poziția misionarului

★ Tot la Horică, la un moment dat, Cioroianu explică scurt, clar și convingător mecanismele prin care televiziunile manipulează, în interesul guvernului, opinia publică. Rumoare! Parcă și aud mustrarea cuiva: Păi bine, mă, Horică, pentru asta ți-am dat noi emisiune? Asta vrei tu s-audă poporu'? Și acum urmează manevra abilă a lui Horia Mitică – cade jos și se ridică. Ne anunță, ca din întîmplare, că pe un post concurent se joacă Real-Bayern München. Cred că jumătate din telespectatori au avut aceeași reacție ca și mine: am dat la meci. P-asta n-o știai, Cioroiene; îmi scade mie audiența, da' nu asta mă interesează; îi trimit pe alt canal, că și ăla e tot al nostru. Te-am făcut, fraiere!

★ Într-o discuție cu jurnaliștii, Giovani Becali, mișto car pînă la Dumnezeu, se chinuie să afle de la aceștia cum îi zice ligii americane de baschet: „Cum? En bi ei? Cu y, nu? Sau cu i?". După mai multe bîlbe penibile de-ți venea să-i spui „y ești tu, mă", omul o ia ușurel pe litere: „Ne… cum? Be… așa? A." În sfîrșit! Probabil nu se putea concentra fiindcă îl frămînta o întrebare: „Dacă la ăia jucătorii sînt mai înalți, poate de-asta și comisioanele din transferuri sînt mai barosane?".

★ Mai țineți minte cum îl tutuia Pruteanu pe Guță, la *Nașu',* deși manelistul era cît putea el de respectuos? Andrei Gheorghe are aceeași boală. Toată seara s-a tutuit pe burtă cu invitatul Vanghelie. Deși primarul, care „cînd era el copil mai mic" nu știu ce făcea, îi vorbea cu dumneavoastră. E adevărat că nu-i politicos să-i vorbești cu dumneavoastră lui Vanghelie; dar, în astfel de situații, e mai bine.

★ Pe 11, în ziua cu votul negativ dat României de către Parlamentul European, m-am încăpățînat să urmăresc cum tratează știrea televiziunile pe care le prind eu pe televizorul meu albnegru cu antena colectivă, adică PRO TV, Antena 1 și bulgari. Antena 1 a pus-o pe la 19,15, ascunsă undeva după un material despre vînzătoarea unui magazin veterinar prinsă cu camera ascunsă cînd fura din casa de marcat. PRO TV a fost mai sincer: au băgat-o la 19,30 fix, înainte de *Știrile sportive.* Pe România 1 n-am văzut-o deloc, dar poate că nici n-am fost eu atent sau or fi transmis-o ei direct pe bulgari.

★ Atenție, asta e o „trampă" din viitor. Fiindcă toată lumea s-a lamentat data trecută că nu și-a pus-o nimeni în casa *Big Brother,* am decis să deschid în cadrul redacției o bursă la care colegii să poată paria pe cei care vor face sex în hangarul de la Prima TV. Și pentru că scenele erotice se vor petrece lîngă studiourile Prima TV, în incinta fabricii „Semănătoarea", această întreprindere căreia azi, aici, îi tai panglica de la prezervativ, se va chema „Casa de pariuri Prima Însemințătoare". Bineînțeles că vor exista cote în funcție de vîrstă, față, țîțe, hobby, inteligență etc., iar în acest sens voi edita o broșură de informare. Normal că Monica, 22 de ani, care preferă să citească *Luni de fiere* a lui Pascal Bruckner, va avea o cotă de cel mult 1 la 2. Potul minim acceptat de casă este de 50.000 de lei. În caz că se termină ca data trecută, Casa va returna banii păgubiților.

★ La o emisiune pe Acasă TV unde s-a concurat cu Temișan, Fizz a zis că el merge cu 311 și că l-a ușurat cineva de ceas pe traseu. Apoi, ca să dea și un argument credibil la chestia asta, zice că 311-le ăsta e o mașină în care încap multe gagici. Băi Fizz, ia-ți tată un tren Porsche, dar vezi să fie marfar, că-n astea încap mult mai multe gagici! 10.000 de kile de gagici intră numai la un vagon, iar tu ai bani, așa că poți să ieși seara la club c-o garnitură întreagă. Dacă le-ndeși bine și înghesui cîteva și-n locomotivă, poți s-ajungi și la 11-12 tone pe osie.

★ Am nimerit într-o seară pe Discovery la o emisiune cu gladiatori pe care-o mai văzusem, dar m-am mai uitat o dată din cauza tipului care-o prezenta, un istoric la vreo cincizeci de ani, doctor, om serios, cu ochelari. Era-n niște chiloți de-ăia gladiatorești, niște cîrpe mulate pe cur, și se chinuia să ne arate cum se lupta în antichitate. La noi, la antichitatea greco-romană e foarte tare dna Zoe Petre, dar nu cred c-ar ieși în chiloți și sutien grecesc să ne-arate lupte antice.

★ La finala calificărilor pentru Eurovision, TVR a realizat o performanță cum n-am mai auzit să se fi întîmplat pe aceste meleaguri: a dat legătura în Casa *Big Brother* de unde au evoluat lălăind un cîntec Huidu și Găinușă cu tot cu colegii de la Kiss FM, care s-au închis acolo pentru publicitate. Nu vi se pare deosebită chestia? Păi, *Big Brother* se desfășoară la Prima TV, nu la TVR! E chiar mișto că televiziunea națională a devenit un dispecerat pentru posturi private. Ce să se mai chinuie atîta cu munca, n-ar fi rău ca la Jurnal să dea legătura, pentru tot programul, la *Știrile PRO TV.* Andreea…

★ Rog toate persoanele care au înțeles ceva din cursul de Logică generală ținut de lector dr. Gabriel Iliescu pe TVRM, în noaptea de duminică spre luni, în jurul orei unu, să mă contacteze de urgență. Putem schimba lumea fără ca lumea să se prindă! Rog seriozitate!

Analiză finală

Vergilică întreabă

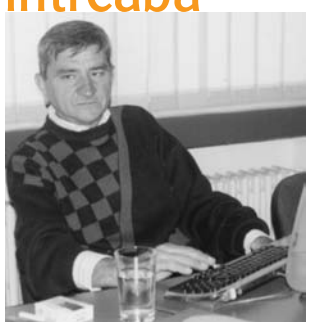

Maria Stoica nu a fost niciodată la București Mall. Vergilică Stoica nu a fost niciodată la București Mall. Dar uite că bate la ușa lor Mall-ul. Drumul Taberei, cartierul unde ei locuiesc, e bîntuit de o fantomă de treabă: se face Mall în cartier. Și zvonul merge mai departe, că drumul-tabereiștii sînt pîinea lui Dumnezeu: în toate cartierele se vor face Mall-uri. Așa că, dacă ai chef de un Mall, cobori în papuci și te uiți la un Dolce & Gabbana.

Vergilică: *N-o să se găsească Scandilică la Mall.*

Maria: Păi, bine, bre, Vergilică, e de boieri Mall-ul.

Vergilică: *Ce avantaje e cu Mall-urile astea? Noi nu avem bani, nu avem de nici unele, nici o cămașă albă nu am…*

Maria: Uite, noi din Drumul Taberei trebe să ne deplasăm pînă la mama naibii, că uneori te apucă o furnicăraie, hai, bre, la Mall, că vreau să ies în lume, cît de cît, cu curiozitatea, cît de cît, că nu am bani să-mi cumpăr.

Vergilică: *Te duci tu la Mango, la Kenvelo…*

Maria: Nu știu, bre, dar chiar vrei să murim proști? Ne ducem și ne zgîim, ce ne face, ne dă afară cu mătura? Adică pe femeia de serviciu de la *Cațavencu* o s-o dea afară cu mătura? Nu se poate rușinea asta! E enorm de departe acum Vitanul, tare mult aș fi vrut să vizitez și, cît de cît, decent, să iau o ciocolățică, niște alimente, zahăr, ulei, eu știu, o brînză mai bunicică, eu știu, să văd ambalajul cum e.

Vergilică: *Păi, vor să dărîme casele ca să facă Mall-urile!*

Maria: Oamenilor mai civilizați o să li se dea case, dar nu sînt de acord să se dea țiganilor din Ferentari. E îngrozitor de urît acolo, să nu li se dea casă tot acolo, pe lîngă Mall-uri, că strică cheful oamenilor. Chiar și Emma Nicholson a zis că să nu ne gîndim să ne fie nouă bine în astfel de condiții.

Vergilică: *Păi, cu Mall-urile n-o să fie bine de noi?*

Maria: Ba da, ne civilizăm, mai îndepărtează oamenii ăștia care nu-și văd de treburi, romii ăștia, că peste corturile lor se va face o oază de civilizație. Pe ei să-i ducă pe la margine, să nu stea în inima Bucureștiului, fiindcă Ferentariul ăsta e păcat să stea așa blocat din cauză la țigani. Dar dacă se fac Mall-uri să se dea și țiganii deoparte, că dacă te vede că treci pe acolo, mai așa, îmbrăcat, se ține după tine de te scuipă de nu le dai, pune mîna pe sacoșă, tabără pe tine! La Mall e badigarzi, e oameni de pază, nu e chiar așa, ca la margine de oraș. Mă Vergilică, adică mergem și noi la un Mall, te duci în papuci, nu te mai încalți ca boierii, te duci în papuci, lipa-lipa la Mall, ia un kil de ulei, ia aia, ia aia.

Vergilică: *Mario, dar e cu bilet de intrare. Te costă mai mult!*

Maria: Cum e cu bilet?

Vergilică: *Este!*

Maria: Păi, le zicem la poartă că avem magazine înăuntru.

Vergilică: *Ai tu idei?*

Maria: Le zicem la poartă: oamenilor, ne facem și noi un butic cu mîncare la minut, că oamenii ca voi nu mai au timp să facă piață și să facă de mîncare, Tu, Vergilică, ai văzut că și cu curățenia e greu, că ești prins la serviciu de dimineață pînă seara, muncești, n-ai încotro. Și le zicem și ne lasă gratis!

Maria răspunde

Maria & Virgil Show

Poveste de aiurit copiii Bunicuței

Nebănuite sînt căile de acțiune ale Iliescului. Să vedeți. O cărticică lucioasă și frumos colorată, editată de Erc Press, incită părinții să plătească 17.000 de lei pentru a le povesti micuților cum vine legenda cu „Ileana și firul de aur". Istorisirea curge frumos, cu o preaminunată și războinică Ileană căreia îi fură tătarii iubitul, pe Românaș Voinicul. Lacomi, ei vor în schimbul românașului un fir de aur luuuuung, cît de la Ileana pînă în stepa lor. Și Ileana, sărăcuța, se apucă de tors lînă, că poate merge... Merge, că se întîmplă o minune, de se transformă firul în aur. Părinți și copii lăcrimează de fericirea celor doi, pînă își bagă coada, subliminal, un anume proletar specialist în hidrologie. Ce zice finalul poveștirii? „Poate că nici eu nu aș fi aflat-o (povestea – n.n.) dacă nu mă nimeream de față, sub zidurile Cetății de Colț, la un foc cu frigărui de berbec și povești de demult, mai zilele trecute, cînd inginerii și muncitorii pricepuți au venit să deschidă șantier pentru viitoarea hidrocentrală de pe Rîul Mare, ca de aici să trimită fire de aur și lumină în toată țara". Bănuiala noastră e că aici n-are cum să nu fie mîna lui Ion Iliescu. Căci cine le are cu apele, trimite lumină de la Răsărit în toată țara și a dat în mintea copiilor, dacă nu Ion Iliescu? În aceste condiții, „Leana și firul de epocă de aur" ni s-ar fi părut mult mai potrivit ca titlu.

Cetății de Colț, la un foc cu frigărui de berbec și povești de demult, mai zilele trecute când inginerii și muncitorii pricepuți au venit să deschidă șantier pentru viitoarea hidrocentrală de pe Râul Mare, ca de aici să trimită fire de aur și lumină în toată țara.

Făt-Frumos din latrină

Iliescu – om politic
Dă cu sapa-n neolitic

Tovărășicile se vor simți flatate de dezlvăluirile lui Ion Iliescu de la a doua sesiune de dezbatere a strategiei de dezvoltare durabilă a României – „Orizont 2025". Asta pentru că președintele și-a adus aminte din nou de chestile alea pe care le-a citit el în tinerețe în *Originea familiei, a proprietății private și a statului* și s-a apucat să le povestească gagicilor prezente. Astfel, reprezentantele sexului slab au aflat că ele au pus bazele agriculturii în timp ce bărbații alergau pe-afară după bizoni. De plictis și de-atîta zugrăveală rupestră, au început să iasă pe-afară și-așa au descoperit că pot să crească plante. Bine, nea Nelu nu le-a zis ce s-a întîmplat după aia, dar vă zicem noi. So, după ce a descoperit legumicultura, femeia a inventat CAP-ul. Apoi a dat cu sapa o viață și la sfîrșit a ieșit la pensie. Acum, dacă n-a murit, femeia are 88 de ani, primește 250 de mii pe lună de la stat și de-abia așteaptă alegerile să voteze PSD-ul.

Sharon Flinstone

Mesajul lui Iliescu cu ocazia frumoasei zise de 8 Martie

Cu ocazia lui 8 Martie, sărbătoare populară ce marchează eliberarea femeii de sub jugul învechitelor concepții, Ion Iliescu a ținut să adreseze următorul mesaj:

Dragi concetățene,
Dumneavoastră ați jucat și veți juca de acum încolo un rol extrem de important în menținerea și consolidarea coeziunii sociale și naționale. Eforturile dumneavoastră în familie, în viața publică și profesională, în domenii precum cultura, știința, educația, medicina, dar și în rîndul organizațiilor societății civile merită aprecierile și recunoștința noastră. Recunoaștem meritele dumneavoastră și dorim să fiți partenerii noștri egali în viața de familie, în spațiul public și în societate.
Vă îndemn să fiți în continuare acel factor de echilibru și acel liant de care societatea românească are permanent nevoie pentru a trece peste greutățile cu care se confruntă, pentru a-și atinge obiectivele interesului național și pentru a oferi un trai mai bun și mai demn tuturor.
La mulți ani!
Ion Iliescu

Mamele, soțiile, prietenele, amantele, celelalte amante și mițele noastre țin să-i mulțumească domnului Iliescu pentru emoționanta limbă de lemn adresată cu prilejul zilei lor. Și se întreabă ce i-o spune omul ăsta doamnei Nina înainte de culcare. Dacă nu cumva tot lemne. Ce altceva? Iată:

Cetățeanco, țin să-ți urez și pe această cale un călduros „Somn ușor!". Dacă mă vezi că sforăi, insist să-mi aplicați un cot să mă trezesc. Numai împreună, într-un cadru pașnic, tovărășesc, netulburat de ingerințele vîrstei, putem răzbi oboseala pînă-n zori. Așa că să nu mai tragi toată pătura pe tine. Voi aprecia eforturile dumneavoastră de a-mi face un ceai mîine dimineață. Scarpină-mă și pe mine pe umăr, că nu știu ce m-a luat... Așa, cetățeanco, și mai jos... De asemenea, vă rog să luați în considerare faptul că ai început să mă gîdili. Cum?... Ce întrebare-i asta? Între mine și Corina este o relație strict formală, bazată pe profesionalism, încredere, reciprocitate și nu în ultimul rînd respect și înțelegere. Ia, hai, gata cu considerațiile, la culcare. Să nu precupețim nici un efort în acest sens.

Don Huo-an

Cornel Ivanciuc o să vi-i ridice în furci

pe Oprişan, avortonul Babei Vrâncioaia, care vrea să facă sediu PSD din garnizoana militară din Focşani; pe ministrul Mediului, care este în conflict de interese din pricina blănii vopsite; pe Năstase, care şi-a umflat salariul de profesor ca o vacă cu trifoi; şi pe Sechelariu, care a cumpărat electoratul din Bacău, la votarea Constituţiei.

Oprişan vrea sediu PSD militarizat

La ultima şedinţă a Consiliului Judeţean vrîncean, pe ordinea de zi s-a discutat un proiect de hotărîre privind solicitarea Consiliului către MApN de a prelua clădirea fostului Comisariat. Ce să facă Oprişan cu clădirea? – vă întrebaţi. S-o facă şcoală, s-o facă muzeu sau, mai rău, s-o facă bibliotecă? O să vă şocăm un pic: nimic din toate astea. Oprişan îşi doreşte clădirea ca sediu de partid. Obiectivul rîvnit de baron este, ca să vă dăm şi un reper geografic de partid, chiar prima clădire pe care iese în faţa coloanei oficiale a lui Năstase cînd aceasta intră în centrul Focşaniului cu ocazia vizitelor de lucru. În şedinţa CJ amintită, nici un consilier nu a comentat această hotărîre, deoarece Marean a motivat solicitarea prin faptul că, i-auzi, MApN-ul nu mai este interesat de clădire! El o va renova şi, în viitor, i-auzi alta, cînd Focşaniul va avea baze NATO, probabil că militarii americani vor dori să se cazeze acolo! Chestia e că fostul comandant al CMJ (în perioada 1992-2001), col. (r) Gheorghe Iorga, a afirmat de mai multe ori că Marean a făcut presiuni încontinuu asupra lui, pentru a trece clădirea în administrarea CJ. Evident, solicitarea către MApN va fi aprobată de ministrul Paşcu a fost la Focşani mult prea des în ultimul timp. Se pare că respectiva clădire este construită acum o sută de ani, cu banii ofiţerilor din garnizoana Focşani, oameni care, se vede, au luptat pentru viitorul ţării investind fără să ştie în viitorul PSD-ului.

Ministrul Mediului umblă cu blana vopsită

Cînd au trimis-o pe Speranţa Maria Ianculescu la Ministerul Mediului, ca să-şi ia postul de ministru în primire, pesediştii au expediat pe la redacţii şi un CV în care povesteau traseul urmat de domnia sa, de la Cîmpia Turzii pînă la Prefectura Capitalei. Cu haltă pe la Consiliul Naţional al Apelor, unde a fost director însuşi maestrul apelor şi al sinergiei faptelor, Ion Iliescu. Credem că CV-ul trebuie completat măcar cu informaţia că doamna ministru deţine acţiuni la societatea comercială Hidromed SA. E greu de spus cu ce se ocupă această firmă. Conform unui bilanţ din 2002, poartă un hram cam ciudat: „Spălarea, curăţarea şi vopsirea textilelor şi blănurilor“. Registrul Comerţului spune, la rubrica „obiecte de activitate declarate“, că Hidromed execută lucrări de construcţii, inclusiv lucrări de artă. Doamna ministru nu are mult, doar 20%, dar am zis să scriem noi întîi, ca să nu se ajungă iar la momente penibile precum acelea în care ministrul Sănătăţii, soţul Danei Războiu, întreba presa, arogant, dacă ştie cumva pe la ce firme mai are el acţiuni.

Cum se mai descurcă Năstase cu salariul lui de profesor

Recent, s-au mărit salariile cadrelor universitare. Coeficienţii după care s-au ghidat normatorii sunt ţinuţi la secret. Normatorii cred că sunt şmecheri din boşi-străboşi. Numai că noi am pus mâna pe grilă şi o să le ardem normatorilor un picior în tărtiţă. Ce prevede grila? O prăpastie, asta prevede, între preparator, care este taje pentru a atrage cetăţenii la vot este infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 6 luni la 5 ani. Asociaţia Pro Democraţia şi Agenţia de Monitorizare a Presei Academia Caţavencu au depus plângeri la Parchet, care au stârnit râsul la Partid şi hohote la primăria din Bacău. Procurorii lui Sechelariu au decis că primăria n-a călcat pe bec. Avocatul lor, Hrebenciuc, prezent într-o emisiune despre presă la Realitatea TV, a descoperit că nu poate fi vorba de nici un fault, de vreme ce nimeni, ins sau partid, n-a avut nici un gheşeft din afacere. Just, de vreme ce, la Bacău, Codul Penal n-a fost în stare să oprească jaful, era culmea să funcţioneze pe o chestie din care Sechelariu nici măcar nu se alegea cu vreo fabrică sau vreun teren în centrul urbei. Pentru că tombola despre care vorbim este infracţiune chiar în absenţa avantajelor pe care le-ar fi avut cineva. Ceea ce apără legea în formularea ei este buna desfăşurare a procesului electoral şi încrederea în procesul electoral. Or, dimensiunea şi inventivitatea guvernanţilor în fraudarea referendumului din România au stârnit hohote de râs nu numai la noi, ci şi în presa internaţională. Deci condiţia pentru condamnare era realizată. Însă procurorii au mers cu prostia până la a audia martori, recte alegători, care au susţinut că au votat Constituţia din motive patriotice, nu datorită tombolei. Procedura pe care o evocăm are un precedent în anii '50, când un cetăţean care a scris măscări în buletinul de vot risca închisoarea pe viaţă, pentru că, fiind interogat cu privire la votul său, şi-a recunoscut crima. Un avocat a explicat curţii că proba este nulă, întrucât votul este secret, iar omul a scăpat cu 3 ani. Ce caută procurorii lui Sechelariu cu interogatorii despre ce, cum şi de ce au votat ce au votat iobagii din Bacău? Caută anii '50?

Mircea TOMA

Pelerini prin Europa

Spectacolul „Rădăcini“ - de la Mănăstirea Cozia la Geneva

Pelerini prin Europa

Spectacolul „Rădăcini“ - de la Mănăstirea Cozia la Geneva

Săptămîna trecută s-a împlinit un an de cînd soţia şi purtătoarea de cuvînt a ministrului Răzvan Theodorescu a publicat un deloc tulburător articol în *Cronica Română*, intitulat „Pelerini prin Europa“ (un proiect care susţine eforturile României de integrare în structurile Uniunii Europene). De aproape un an, articolul cultural-lo-vestimentar al doamnei Pintilie zace, într-o singurătate lucie, pe site-ul Ministerul Culturii şi Cultelor, la secţiunea Presa. Este singurul lucru pe care îl puteţi citi aici, ca dovadă că, în mintea Ministerului Culturii, articolul soţiei ministrului este cel mai bun lucru care s-a întîmplat în presa românească în ultimul an. Textul este liricoidal, dulceag, cu vizibile accente de limbă culturală de lemn. Nu lipsesc expresii precum: „muzica românească a ţîşnit parcă spre înălţimi pentru a arbora drapelul nostru tricolor în vîrful catargului civilizaţiei europene“. (Foarte frumos! Doamnă Maria, aduceţi-mi un pahar cu apă, vă rog!) Articolul este ilustrat cu două fotografii: în prima îi putem vedea pe Carmen Pintilie şi Ion Iliescu, alături de o fetiţă; în a doua o vedem pe aceeaşi fetiţă, încadrată de două drapele care o cam depăşesc. Cine o fi, oare, fetiţa aceasta? Avem un posibil răspuns chiar în interiorul textului: „În acest proiect, un rol important revine costumelor prezentate de fotomodelul de 9 ani, Raluca Valeria Pintilie (…)“. V-aţi prins acum? Fotomodelul de 9 ani este o fetiţă care seamănă foarte bine cu mama ei, soţia ministrului Culturii.

Andreea Presca

codrul bunelor maniere

Pelerini prin Europa, penibilerini pe Internet

Să
fim bine înţeleşi: pentru administraţia prezidenţială, doamna Stănoiu rămîne o Condoleeza Rice... Şi să nu mă mai enervaţi, că imediat mă fac Bush Jr.! Declanşez războiul împotriva teroriştilor din presa independentă şi mai candidez încă o dată împotriva tuturor democraţilor din România.

Ion Iliescu dovedindu-se încă o dată un incorigibil şi mare proStănoiu

Ion Iliescu constatînd că, deşi românii nu mai au ce pune în oală, măcar au cu ce să-şi încălzească apa caldă

Bă,
ce idee bună le-a venit colegilor să mă pună la BCR! Nu mai prăbuşise partidul nostru o bancă mare de stat de nu ştiu cînd. Ne şi ieşeam dracu' din mînă... Ajunseseră toţi fraierii să prăbuşească mici bănci particulare.

Economistul Florin Georgescu,
autorul unor finanţerii inginereşti cu autor necunoscut

Nu
vă e ruşine, da' altceva nu ştiţi să mai întrebaţi? Că m-am şi săturat de întrebările astea tîmpite, care se referă la un singur lucru! De faptul că am un singur testicul de ce nu mă întreabă nimeni?

Ilie Sârbu, un ministru care astăzi, în relaţiile cu subordonatele din minister, este obligat să se conducă după expresia: „Toate pentru unu', unu' singur pentru toate“

dosarele chiX

Senzaţional!

Victor Gaetan dat în vileag de Eugen Ionescu

Nu cu mult timp în urmă, în pagina 3 dedicată Liei Roberts, candidata din Nevada, vă prezentam un personaj dubios care deţine funcţia de şef de campanie a româno-americancei. E vorba despre dubiosul Victor Gaetan, asupra căruia pluteşte suspiciunea că ar fi unul dintre românii trimişi de Securitate cu misiuni în diaspora. Şi, ca să vă demonstrăm că nu ni se pare doar nouă că Gaetan e suspect, vă prezentăm un document excepţional. O scrisoare a lui Eugen Ionescu adresată, pe 12 mai 1982, din Paris, lui Mircea Eliade, aflat la Chicago. Documentul se află, acum, în Biblioteca Universităţii Chicago, în impresionanta arhivă Eliade. Scrisoarea e scrisă la maşină, în franceză, purtînd semnătura *Rodica et Eugène*. Ea este urmată de un post-scriptum în limba română, scris de mînă. Ultima parte a acestui P.S., pe care vi-l prezentăm în facsimil, îl avertizează pe Eliade de un pericol: *„Feriţi-vă de Gaetan care se prezintă la toţi în numele meu. Vrea să facă o «biografie». I'am interzis s'o scrie dar el umblă pe la toţi prietenii şi cunoscuţii mei din partea mea. Este un tip periculos, insinuant şi, cred, spion. Vă sărut, Eugen“*.

Deşi trăia de multă vreme în Franţa, genialul Eugen Ionescu s-a prins imediat că Victor Gaetan e posibil să fi fost trimis de Securitate ca să-l spioneze!

Ioan T. MORAR

Fotografie cu Victor Gaetan şi Lia Roberts, demnă de gazeta de perete a SIE la rubrica „Aşa da!“

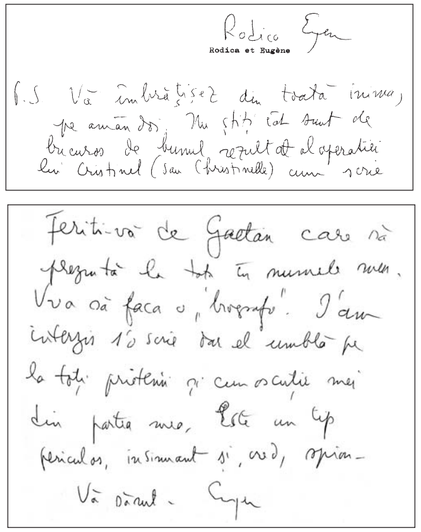

Rodica Eugen
Rodica et Eugène

P.S. Vă îmbrăţişez din toată inima pe amîndoi. Nu ştiţi cît sînt de bucuros de bunul rezultat al operaţiei lui Cristinel (sau Christinella) cum scrie

Feriţi-vă de Gaetan care vă prezintă la toţi în numele meu. Vrea să facă o „biografie". I'am interzis să scrie dar el umblă pe la toţi prietenii şi cunoscuţii mei din partea mea. Este un tip periculos, insinuant şi, cred, spion. Vă sărut. Eugen

Ordin PSD:

Prindeţi şi ascundeţi Stolojanul!

Mare e grădina lui Năstase şi mulţi i-au sărit gardul. Unii au nimerit tocmai la Otopeni. Astfel se face că, scrupuloşi la datorie, două bucăţi de serviciul de pază şi ordine au tăbărît pe Stolojan, liderul PNL, acum două săptămîni, cînd omul pleca să-şi viziteze conturile la Bruxelles. E degeaba să spun că Theodor, ca orice om cu bani munciţi, umblă la economy class. Şi face baie de vulg ori de cîte ori pleacă în lume. Îi aminteşte asta de locul de unde a plecat şi unde nu vrea să se mai întoarcă. Stătea Stolojan, zic, cu un ziar în faţă şi vin cele două bucăţi de dulap la victimă: „Vă rugăm să treceţi în salonul VIP!“. Cum Robocop încăpăţînat nu a vrut să se urnească, atunci Mache şi Lache de la Pază, cu disperarea-n gît, au scăpat porumbelul: „Nu avem voie să vă lăsăm aici, că vă faceţi campanie electorală!“. Stolojan a rămas afiş. Dacă ar fi să mergem mai departe cu puterea de gîndire a Serviciului de Ordine şi Pază al Otopeniului, am fi descoperit uluiţi cum avionul de Bruxelles a fost chemat mai repede la îmbarcare şi la decolare, dar cum nu s'întem astfel de autori, vedem cum Stolojan a rămas pe locul lui, iar cei doi gradaţi şi-au ros unghiile şi au primit două flotări de la şeful lor, au slăbit, au primit oprobriul colegilor, au ieşit din SPP, s-au apucat de afaceri, au primit fonduri europene şi primesc comenzi pentru execuţie de bulane. Asta-i România. Păi, să n-o dezbraci şi s-o iei la bătaie?

Gabriel Drogeanu a gustat din textele de mai jos

şi garantează pentru calitatea informaţiilor:
– Eugen Ionescu a mirosit încă din '82 ce hram poartă şeful de campanie al Liei Roberts;
– după mintea unora, dacă un liberal urcă într-un banal avion înseamnă că-şi face campanie electorală;
– senatorul Solcanu îşi face conac din banii obţinuţi pe un apartament pe care, deşi l-a vîndut unui nepot, nu l-a eliberat niciodată.

Apartamentul lui Solcanu a intrat într-un conac de umbră

În felul lui, tătuca Solcanu, pesedist de la Iaşi, este un tip consecvent. A intrat în Partidul Comunist de tînăr şi după '89 a spus că a făcut-o din convingere. Dacă e să-l crezi, acum tot din convingere e om politic şi nu are nici un alt scop în viaţă. Se fereşte cît poate să-şi lege numele de bani, oameni de afaceri, vile şi alte daraveri pământeşti. E profesor de istorie. E un rafinat şi un eteric, cu tot cu ciocul lui paşoptist, ce mai. La rîndul nostru, sîntem obsedaţi de istorie, recunoaştem asta. Tocmai de aceea, v-am prezentat un studiu acum ceva vreme, în care arătam că cel mai demn urmaş al solcanului, progenitura Bogdănel, are vreo patru firme. Cu una din ele, The Red Point, a căpuşat nişte Compania Naţională CFR, a demisului cu şuturi în dos Necolaiciuc. Acum, revenim cu cel mai nou studiu despre marea familie a solcanului. După multe cercetări, am ajuns la concluzia că adevărul istoric este aşa: prin 2002, lui Solcanu i s-a părut prea mic apartamentul de 100 metri pătraţi din Copoul Iaşiului. Singura idee, copiată de prin cursurile sale de istorie, a fost să-şi facă un conac boieresc (vilă, pentru cei care nu au mari afinităţi cu istoria): două niveluri, jde camere, zonă selectă. A început, încet-încet, să o ridice. Prin negura guvernării pesediste găsim izvoare scrise care atestă că, în 2003, pus să explice în marele opis al averilor senatoriale de ce nu şi-a declarat apartamentul din Copou, Solcanu a spus că nu-l mai are. Că l-a vîndut. Ca să-şi facă intrarea conacul, că altfel, de unde bani? Dar că încă mai stă în apartament, pentru că milosul cumpărător i-a dat drept nelimitat de habitaţie. Ca să vă faceţi o idee despre cît costă pe piaţa laşiului apartamentul în cauză, să spunem că 50.000 de euroi e un preţ obţinut cu muuuuuult noroc. Ce mai: Solcanu a găsit fraierul care să-i dea 50.000 de euroi, dar fără să se mute acolo. Aferim, boierule! Obsedaţi de istorie, cum doar v-am zis că sîntem, am trecut şi la săpături arheologice şi, după ce am trecut de stratul de faianţă, cel de gresie şi de celelalte raioane de materiale de construcţii de la Dedeman, am dat de fraier. Pre numele lui Dragoş Paval. Nepot de-al solcanului. Şi patron Dedeman. Şi asociat într-o altă firmă cu un nene asociat, la rîndul lui, cu deputatul PSD falimentar Paul Neamţu.

Biroul de Investigaţii

România, țară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Silicoana Joițica

Story **ne anunță că Diana Munteanu, fosta iubită a lui Mutu, și-a pus silicoane de 2.900 de parai. Sînt curios dacă le-o fi primit de Mărțișor, de la Enrique, sau, dimpotrivă, au fost luate în leasing, de la o firmă de fotbaliști.**

Șaur și briliante

Băiat finuț și trendy, Adi Mutu poartă două inele Bvlgari, de vreo 4.000 de euroi bucata, și două diamante în urechi. Pe viitor, ar fi de preferat ca apărătorii englezi să se poarte mai cu mănuși cu el, să nu cumva să-i zboare brățara cu smaralde de la gleznă și cercelul din aur cu briliante din buric.

Un film de groază și sutien

Lui Kitty Cepraga i s-a propus să joace într-un thriller. Cel mai mult i s-ar potrivi un film sexy, ceva de groază, cu vampiri care să-i lase semne pe gît.

Nicoleta se dă huța-mîța

Nicoleta Luciu și-a luat cameră video ca să aibă cu ce s-o filmeze pe mîța ei, Pisi, cînd o să fete. După care Nicoleta o să le ia pisoilor și niște motocei cu wap și cameră digitală, de la Nokia, ca să aibă pe ce să-și ascută ghearele.

Cura de mai slăbește-mă!

Mihaela Tatu ia lecții de slăbit de la Teo. În paralel, Mihaela învață de la Bebe, sexologul, cum să ardă caloriile aproape perfect.

Ce-ți doresc eu ție, dulce Rromânie

Regele manelelor, Nicolae Guță, a susținut recent un concert la Centrul Cultural „Mihai Eminescu" din cartierul Colentina. Ocazie cu care Guță a băgat dedicații pentru barosanul criticii literare, Titu Maiorescu, și pentru prințesa șucară a lu' Mihăiță, Veronica Micle, care-i dansa pe mese, în bibliotecă.

Vittorio de Pisica

muzeul figuranților de ceară

Popular! Senzațional!

Prințesa Brianna și Nea Beni: unorrra le place jazz-ul

Brianna Caradja s-a apucat de muzică așa, într-o doară. Ca să comită un număr cît mai trăsnit în emisiunea lui Brenciu, prințesa a acceptat propunerea lui Benone Sinulescu de a înregistra o versiune specială a evergreen-ului „Summertime". A intrat pentru prima dată în viață într-un studio de înregistrări, s-a chinuit nițel și... „Mi-a plăcut enorrrrm", ne-a mărturisit graseiat prințesa care, roșind sub fondul de ten, a recunoscut că ar mai vrea o dată, de două ori. „Dar nu așa, de amorrul arrrtei. Mă tem de rrridicol și n-aș vrrea să fiu cot la cot cu toate fufele cu mini care se apucă de cîntat. Aș face-o pentru un scop carrritabil, pentru o ocazie specială de pe urrrma cărrreia să cîștige copiii, bătrrrînii... Și n-aș face-o singurră. Mi-ar plăcea tot în doi. Singurră n-am currraj..." Fiindcă Benone este plecat din țară pînă după 1 aprilie, prințesa și-a pus temporar în cui pofta de a mai evolua pe scenele și mochetele emisiunilor teve. „După ce se întoarrce, sigurrr vom mai cînta", a mai triluit prințesa, adăugînd în șoaptă că Benone îi place mult. „După ce-a scăpat de perruca aia penibilă, mi-a devenit tarrre simpatic..."

Flora și mai ales fauna lui Fizz

Într-o conferință de presă, Flora Năstase, feroce creatoare de haine din blănuri naturale, a comentat faptul că Fizz îmbracă, din motive înfofolite în mister sau din crasă nepricepere stilistică, haine de blană pentru femei. L-am rugat pe Cătălin Botezatu să ne confirme au ba o asemenea afirmație: „Nu vreau să fiu răutăcios, dar, într-adevăr, nu așa arată o haină de bărbat. Haina lui Fizz pare o haină clasică de femeie. Cele bărbătești au umeri mai largi și croială dreaptă". Vrînd și o altă opinie, am sunat-o pe creatoarea de modă Silvia Șerban, care ne-a răspuns și ea cinstit: „Cum ai zis? Fizz? Nu știu cine e..."

Drăguță, cînd ajungi în Turcia, la Eurovision, dacă te întreabă cineva ceva de România, nu spui vreo prostie. Doar ce-ai văzut la noi la ştiri, în ţară: crime, violuri, sinucideri şi, din cînd în cînd, mai poţi să strecori pe ici, pe colo că Băsescu n-astupă gropile din Bucureşti şi că a vîndut flota. Bine, pentru obiectivitate, mai poţi să spui că Stolojan are snowboard. Da' că nu ştie să se dea cu el!

Sanda Ladoși, această Elena Cîrstea a muzicii ușoare românești, care-a cîștigat un loc I cu o melodie cu care n-o să intrăm nici în 2007 în Eurovision

Eurovision 2004, la ora marilor schimbări de sex

Obrazul subțire (de transsexual) cu tencuială se ține

Venită să pronunțe cu gurița ei rujată gros numele finalistei care va reprezenta România la Eurovision 2004 (Sanda Ladoși, pentru cei care n-au fost pe recepție) și să ne aplice vreo două hituri peste urechi, vedeta transsexuală Dana International, cîștigătoare a concursului Eurovision în 1998, ne-a confirmat cîteva bănuieli pe care le aveam mai de mult.

1. Hotărît lucru, directoarea departamentului de evenimente speciale din TVR, Irina Radu, are lipici la făpturile cu apucături sexuale ambigue. După ce la una dintre edițiile festivalului „Cerbul de Aur", Irina Radu s-a unduit languros în brațele gay ale concurentei austriece Melanie Drack, și de data aceasta Irina a fost, evident, preferata Danei. Internaționala făptură i-a declarat în direct că se bucură a fi avut onoarea să întîlnească persoane minunate ca ea, iar în restul timpului a sorbit-o din priviri și a felicitat-o pentru cît de bine arată, chiar dacă este puțin însărcinată.

2. Ne-am lămurit că formele acelea divine, debordante, ale lui J. Lo nu le poți dobîndi oricît de mult ai cotiza către industria de chirurgie estetică. Dana International a purtat pe sub pantalonii de lurex niște pernițe care să marcheze pufos locul în care ar fi trebuit să aibă șoldurile de femeie bună de gură.

3. Dacă ai apucat să te bărbierești o vreme, obrajii tăi se vor încăpățîna să arate ca scoarța palmierului tot restul vieții, chiar dacă tratamentul hormonal ți-a oprit creșterea țepilor. Biata Dana are nevoie de-o tencuială groasă cît mijlocul unui muncitor în construcții ca să poată să-și aplice fardul rozaliu de obraz pe un teren cît de cît neted.

*

Dar cine a fost, de fapt, Dana International? Ei bine, înainte să devină o femeie internațională, Dana nu a fost, așa cum era de așteptat, Dan National din Israel. Ci Yaron Cohen, un băiețel brunețel, născut în 1972, timid, retras, vai de fundul lui, care se juca cu păpușile *(foto autentic)*. Colegii de școală nu-l înțelegeau și făceau mișto de ghiozdănelul lui roz. Yaron n-a mai suportat. S-a apucat de cîntat. Curînd, a descoperit că este o cîntăreață de succes întemnițată în trupul unui adolescent cu coșuri. În 1993, la Londra, Yaron s-a tăiat împrejur pînă la rădăcină, și-a pus silicoane și a devenit Dana. În 1996 a primit titlul de „Best Female Artist in Israel", cu ocazia albumului „Umpatampa", devenind cea mai cunoscută voce feminină de bărbat din industria show-biz-ului mondial.

Veninul și cînepa

La B1 TV toată lumea cîntă, rîde și striptează

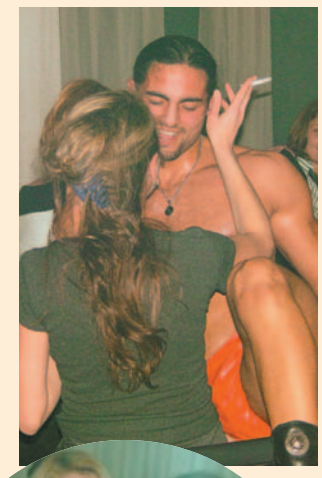

Ceea ce vedeți aici sînt niște oameni care se distrează. Ei nu sînt oameni obișnuiți, ci de televiziune și, nu întîmplător, lucrează în București, la B1 TV. Acțiunea se petrece peste tot, pe mese, pe striperi, sub mese, pe ring și, în general, într-un maxim entuziasm, în clubul „Avangarde". Printre entuziaști – Mona Nicolici și Liana Stanciu, aceasta din urmă fiind surprinsă de un fotograf amator în mijlocul unor evenimente fierbinți, fără păr. Nu știm pînă unde a mers striperul epilat din imagine cu tricoul scos și nici dacă celelalte angajate ale Păunerștilor au salarii suficient de grase ca să-i fi umplut impecabilului mascul chiloții tanga cu mici atenții sau cărți de vizită. Ne întrebăm însă unde este Monica Bîrlădeanu și de ce lipsește ea din pozele alea sexy. Dar poate că n-are nici un rost să ne întrebăm toate acestea: în definitiv, striperul în cauză arăta prea bine muncit la sală pentru un sedentar cu birou pe Calea Victoriei și nici n-avea burtică albă și coruptă, de inginer financiar.

Sarea și striperul

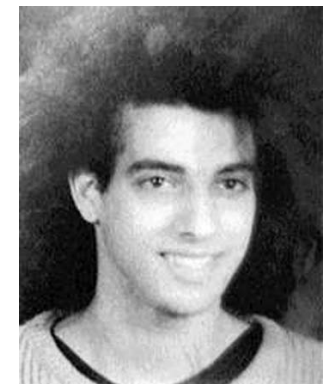

Localul bălan

Fenicienii n-au descoperit șnițelul

Se spune despre fenicieni că ar fi descoperit multe, că ar fi inovat multe. De pildă, lor li se atribuie invenția numită „bani" și tot lor li se pune în cont invenția purpurei. Nu știu ce au descoperit ei, dar eu am descoperit chiar de la început, adică de acum cîteva luni, restaurantul ***Fenicia***. Cum, mi-am spus, Fenicia s-a cam dus de multă vreme, ar fi interesant de văzut cine se dă fenician în București, undeva chiar paralel pe bulevardul Decebal! Ei bine, e vorba de un local libanez, deși putea fi foarte bine unul maltez, pentru că și Malta se dă urmașa Feniciei. Dar cum nu știu să existe o mare bucătărie malteză (nu poți face bucătărie mare pe niște insule mici!), am acceptat ideea că libanezii au dreptul legal și gastronomic să se numească așa.

Localul este mic și îngrijit, nu are un aer, o amprentă pronunțat orientală, în sensul dezarmant al cuvîntului, ci una vag orientală, în sensul bun. Meniul este bazat, cum vă așteptați, mai ales pe carne de oaie. Cum nu sînt un fan al acestei specialități (vorbesc de mine, primul dintre Bursucii Gastrici, nu clonele mele ulterioare!), am optat pentru un șiștaok de pui, dar partenerii mei de cină au ales, unul un cotlet de berbecuț, despre care mi-a spus că e delicios, iar celălalt, o salată specific libaneză, cu grîu încolțit și alte ingrediente aromate. O salată revigorantă, ne-a lămurit ospătarul, care dovedea competențe culinare, știa să explice bine preparatele din meniu. Totul arăta foarte bine. Singurul compromis, singura abatere de la bucătăria tradițională par a fi, în meniul de la *Fenicia,* cartofii prăjiți.

Mi-a plăcut atmosfera deloc încărcată (nu ți se bagă pe gît și specific național în supradoză!) a localului, colecția de vinuri bune românești și amabilitatea personalului. Din păcate, restaurantul *Fenicia* nu pare să fi intrat serios în circuitul de preferințe al clientelei bucureștene pentru că nu am văzut lumea înghesuindu-se. Și ar fi păcat să dispară încă un local plăcut, iar în locul lui să apară un magazin de haine second-hand!

Bucătarie: ✕✕✕✕✕;
preț: 🚗🚗🚗;
WC: 🚹🚹.

Bursucul gastric

LEGENDĂ:

- *ca la mama acasă; ca la tata acasă; ca la mine acasă; ca la mă-sa acasă.*
- 🚗 *ieftin ca braga;*
- 🚗🚗 *caută-te-n buzunar înainte de a intra;*
- 🚗🚗🚗 *e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;*
- 🚗🚗🚗🚗 *numai dacă te invită cineva care plătește.*
- 🚹 *poți să și adormi;*
- 🚹🚹 *curățel;*
- 🚹🚹🚹 *ai grijă pe unde pășești;*
- 🚹🚹🚹🚹 *n-ai putea să mai rabzi?*

dosarele hardcore

PD, la muntele lui Venus și la mare

În lupta pentru ciolan, democrații se dezbracă pînă la piele și os!

O veste bună pentru fetele fetelor de la APACA: există la Constanța o trupă de tineri bine făcuți și îndoctrinați, care smulg textilele de pe dînșii spre a bucura privirile obosite de atîta gherghef, rețete și bilanțuri contabile ale electoratului feminin.

În amintirea vremilor de mult apuse, cînd Petre Roman sfîșia suflete la celebra fabrică de țoale, striperii Armand, Raul, Giani și, inevitabil, Gino se dedică trup și corp sexului frumos. Ei prezintă, la lumina lumînărilor parfumate, a reflectoarelor, a lanternelor chinezești sau ce mai găsesc ei prin barurile și restaurantele din județ, o platformă electorală destul de elaborată și bine definită la sala de fitness, cu vagi urme de grăsime pe abdomen și șolduri.

Cei patru democrați (căci ăsta-i și șpilul trupei, striperii fiind membri și simpatizanți PD) sînt impresariați de însuși secretarul executiv al Biroului Permanent Municipal Constanța al PD, Costel Simion pe numele său viril. Fost peremist, el și-a disputat funcția din actualul partid cu un ditai managerul de benzinărie Shell. Acum ar avea ocazia să demonstreze șefilor că adevărata doctrină a Forței Democrate, înființată recent de trădătorul Petre Roman, se regăsește, de fapt, în bicepșii, fesierii și stenocleidomastoidienii băieților săi. Cu ocazia zilei de 8 martie, stripării PD au prezentat programul lor, bazat pe principiul european al transparenței și transpirației totale, în vreo opt localuri din județ. Pentru 40 de minute de program încasează 10 milioane de lei (un sfert se varsă la impresar), zececincisprezece voturi și cîteva bancnote de o sută de mii de lei, asta în cazul în care nu dau peste vreo petrecere de bugetare. Testul suprem a fost însă evoluția de pe 8 martie de la restaurantul „Zorile“, din Constanța, unde au avut de-a face cu spiritul critic al aripii feminine și foarte, foarte entuziaste din partid. Trimisă, probabil, de cuplul Băsescu-Stolojan. Duet care, dat fiind sex-appeal-ul său debordant, bănuim că se gîndește deja să solicite prezența la secțiile de votare a trupei de stripări a lui Costel, a

unui casetofon performant și a unui frigider cu șampanie franțuzească.

Biroul de moravuri ușoare

VIP-u'de la cablu

bîrfe din televiziune

● Se pare că reporterița PRO TV Andreea Liptak (despre care vă informam recent că s-a cuplat, din amor, cu Răzvan Spiridon de la B1 TV) este deja însărcinată în trei-patru luni și, puțină atenție, chiar se pregătește de nuntă! „Se pare“ în sensul că sarcina se vede puțin, astfel încît noi, băieții din redacție, îi urăm Andreei sarcină plăcută, grețuri discrete și să fie băiat: frumos ca mă-sa, înalt ca ta-su și foarte, foarte norocos în viață, așa, ca Adrian Sârbu, de exemplu.

● Dacă vă întrebați cumva pe cîți bani a venit Răduleasca la Antena 1, via Lazarov, welcome to the club! Iată, de exemplu, ce răspuns am primit noi, pe șest, la această întrebare indiscretă: ceva între 10 și 12.000 de euroi pe lună. Cum ar veni, banii ei de savarine, că de cînd e gravidă presupun că are și alte pofte în afară de somon fumé, caracatiță pané sau muguri de bambus la grătar.

● S-au dat lupte grele la Eurovision, după cum atestă sursele noastre de la fața locului. Lupte între pile, se-nțelege. De pildă, după un lobby susținut pînă la prăsele, piesa Elenei Cîrstea (aia cu beat de Doctor Alban și figuranți egipteni ca la Discovery Channel) a stat ca un ghimpe în coasta compozitorilor, ca s-o țină bine minte atunci cînd or să voteze. Pentru a calma spiritele și micile cumetrii muzicale, Valentin Nicolau, președintele SRTVR, s-a insinuat la masa juriului. Din jenă sau pur și simplu de frica PSD-ului și a lui Năstase, compozitorii și-au susținut mai discret favorita, astfel încît cîștigătoare a ieșit alta: Sanda Ladoși. Da', normal, cică a ieșit pe bune!

● Invitat fiind la emisiunea de 8 Martie prezentată de Dan Negru, alături de Cătălin Botezatu, Pepe și Ionuț Dolănescu, Mircea Radu a refuzat să utilizeze același vestiar cu colegii lui. „Bre, eu nu mă schimb în aceeași cabină cu toți ăștilalți!“, ar fi declarat el cu fermitate în glas și s-a reorientat pe culoarele Antenei 1. Ceilalți, minunați, s-au mirosit la subsuoară tot restul emisiunii, încercînd să afle de ce n-au fost onorați de Mirciulică cu împărțirea vestiarului.

Spiridon Corleone

e lung pământul, ba-i destrăbălat!

Lecția de Morales, cursul de aritmetică aplicată

Un DJ care a cîștigat premiul Grammy este, în branșa lui, un soi de Club Kristal pentru discotecile cu lasere și cocalari din Brăila: un clasic în viață, o proiecție ideală, cîcat, o paraidigmă house, cum ar zice Tetelu. Ei bine, David Morales *(foto)* a făcut-o și p-asta cu premiul (pentru cel mai bun remix al anului, în 1996) și, în vreo 20 de ani de carieră, a mai dat el niște lovituri (=hituri), în calitate de producător, cu Tina Turner, Jamiroquai, Seal, Toni Braxton, Mariah Carey sau, ultimul pe listă, cu voia procuraturii, Michael Jackson.

Ba chiar și faza cu Kristal-ul, vineri noaptea, cînd a mixat pentru 1.500 de tricouri mulate, stîrnite de Kiss FM. Cum a fost? Păi, cum să fie, 1.500 de oameni x 10 parai de căciulă = 15.000 onorariul lui Morales, și tot mai rămînea din ăia 500.000 lei intrarea niște mărunțiș pentru DJ Vali Bărbulescu, să mixeze la altă masă. Totuși, nouă ne-a plăcut meseriașul ăsta portorican (deși cam comercial în esență, mergea la o nuntă la Ibiza, de băiat de bani gata, de baron din Slobozia) și numai faptul că era obosit după paranghelie și se cazase tocmai la Hotel Marriott (care are fetele casei) le-a oprit pe bucățile alea din fața ringului să nu-i frece puțin vinilurile între sîni. Nu-i puțin lucru pentru un DJ de 43 de ani, care încă trage de fiare și care, culmea, a băut numai apă și n-a tras nimic pe nară cît a stat în club. O fi auzit și el că e corupție în România și că la noi se vînd numai biluțe de-alea făcute pe vapor, fără timbru.

Morales-bules

Ce le înnebunește pe femei: cauză și defect

În fine, ne-am lămurit ce le înnebunește pe femei: „Efectul Axe“, ha, ha, ha, și eu care credeam că le înnebunește „Efectul BMW Z4“ și mirosul de tapițerie din piele. Sînt un naiv, deci. În naivitatea mea, credeam că vineri seara, la Romexpo, la „Body Sutra Party“, cînd s-a dezlegat misterul, o să fie un fel de „Kama Sutra Party“ pe muzică house, iar animatoarele or să poarte numai body-uri din voal și, cel mult, fluiere din alea de ținut ritmul, ca-n „Mania“. Dar nici pe departe: fetele de la Class, alea de la Sexxy și Delia Matache au interpretat în fițe un purpuriu din playback-urile proprii, DJ P1 II din Los Angeles, DJ Eric & DJ Anthony din Amsterdam, precum și meseriașul serii, Phil Hartnoll (Orbital), au mixat niște beat-uri de mare efect, care meritau un public mai cunoscător și, mai ales, mult mai numeros. Iar bărbații șpreiați din sală, care-ar fi trebuit să le înnebunească pe femei, au părut mult mai interesați de Efectul Martini cu Wembley și Santal de portocale roșii, amestecat cu Efectul întîrziat Stalinskaya.

Stația Orbitală Phil

Nu la bal, doar la spital

Săptămîna trecută s-a mai făcut ceva și pentru sănătatea noastră. Nu a fost chiar o petrecere, dar la Spitalul Fundeni a fost inaugurată, la inițiativa Cristinei Copos, o nouă secție de oncologie pentru depistarea cancerului mamar, care, cu sprijinul cîtorva companii de medicamente, a devenit cea mai tare din țară. Ca noutate, are și un spital de zi, cu 50 de paturi, în care pacientele vor putea sta ziua și pleca seara înapoi acasă. E clar că vedete n-au fost decît din domeniul medical și chiar dacă nu s-a suit nimeni pe mesele de operație ca să danseze, ne-am gîndit că e bine să știți.

Fundeni de Vito

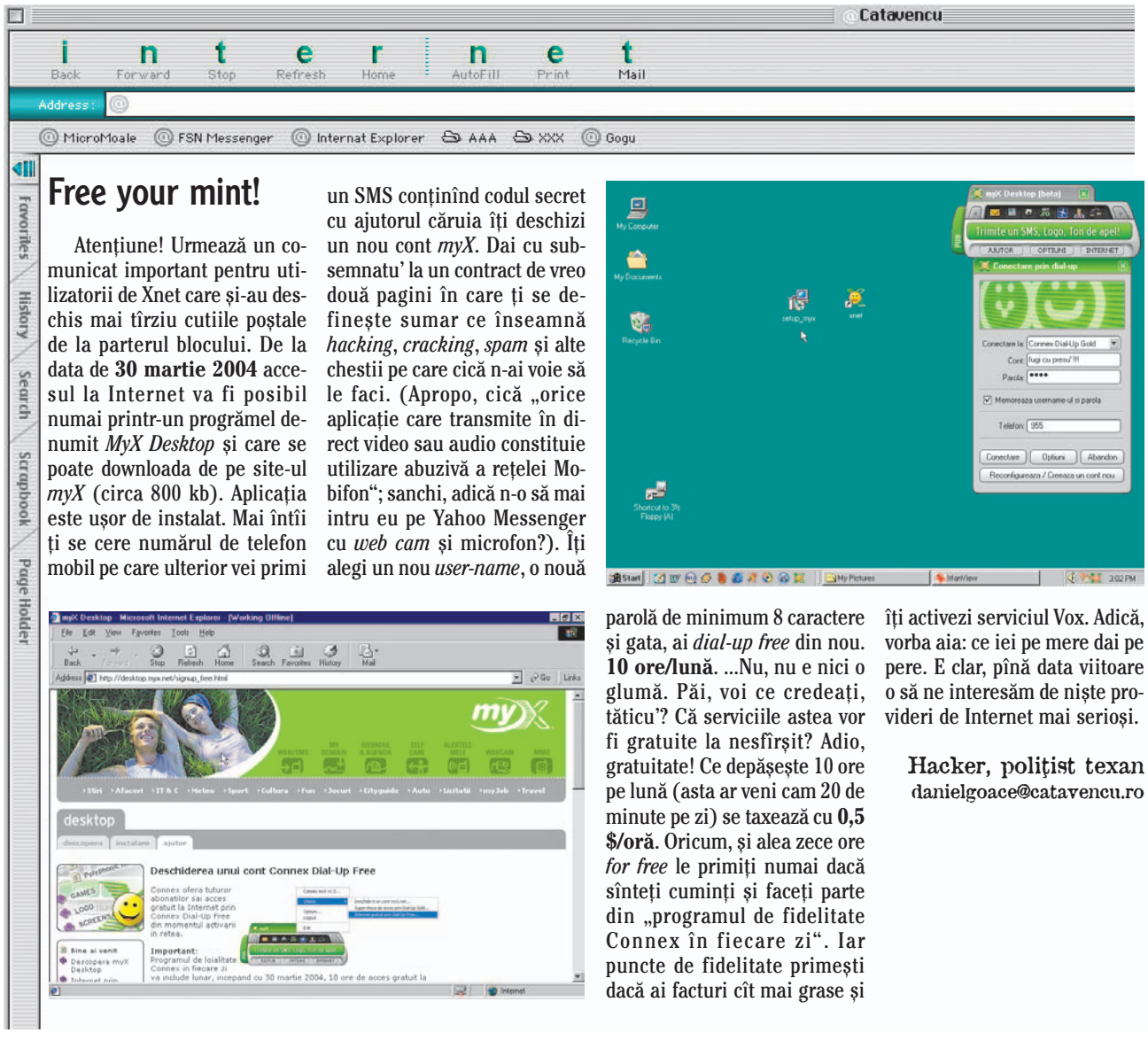
Catavencu
i n t e r n e t
Back Forward Stop Refresh Home AutoFill Print Mail
Address :
MicroMoale FSN Messenger Internat Explorer AAA XXX Gogu
Favorites History Search Scrapbook Page Holder

Free your mint!

Atenţiune! Urmează un comunicat important pentru utilizatorii de Xnet care şi-au deschis mai tîrziu cutiile poştale de la parterul blocului. De la data de **30 martie 2004** accesul la Internet va fi posibil numai printr-un programel denumit *MyX Desktop* şi care se poate downloada de pe site-ul *myX* (circa 800 kb). Aplicaţia este uşor de instalat. Mai întîi ţi se cere numărul de telefon mobil pe care ulterior vei primi un SMS conţinînd codul secret cu ajutorul căruia îţi deschizi un nou cont *myX*. Dai cu subsemnatu' la un contract de vreo două pagini în care ţi se defineşte sumar ce înseamnă *hacking*, *cracking*, *spam* şi alte chestii pe care cică n-ai voie să le faci. (Apropo, cică „orice aplicaţie care transmite în direct video sau audio constituie utilizare abuzivă a reţelei Mobifon"; sanchi, adică n-o să mai intru eu pe Yahoo Messenger cu *web cam* şi microfon?). Îţi alegi un nou *user-name*, o nouă parolă de minimum 8 caractere şi gata, ai *dial-up free* din nou. **10 ore/lună**. ...Nu, nu e nici o glumă. Păi, voi ce credeaţi, tăticu'? Că serviciile astea vor fi gratuite la nesfîrşit? Adio, gratuitate! Ce depăşeşte 10 ore pe lună (asta ar veni cam 20 de minute pe zi) se taxează cu **0,5 $/oră**. Oricum, şi alea zece ore *for free* le primiţi numai dacă sînteţi cuminţi şi faceţi parte din „programul de fidelitate Connex în fiecare zi". Iar puncte de fidelitate primeşti dacă ai facturi cît mai grase şi îţi activezi serviciul Vox. Adică, vorba aia: ce iei pe mere dai pe pere. E clar, pînă data viitoare o să ne interesăm de nişte provideri de Internet mai serioşi.

Hacker, poliţist texan
danielgoace@catavencu.ro

Dacă voi nu mă WWW eu vă www

■ **Nu mai ştiu cine spunea, un vechi proverb chilian sau nişte psihiatri americani, oricum ideea era că nu poţi scăpa de o frică decât înfruntând-o. Iar mie mi-e frică rău de gândaci, gângănii, coleoptere, goange şi, în general, de orice are mai mult de 4 picioare. Aşa că am încercat să-mi înfrunt temerile şi angoasele, să scap o dată pentru totdeauna de reflexul de a o lua la fugă la întâlnirea cu o insectă. Prin urmare, acum sunt un vizitator regulat la www.beautifulbugs.com, un site plin cu imagini mărite de gândaci de cele mai variate şi diverse înfăţişări.**

■ **Dacă aş scrie „Preoţii sunt nişte clovni" fără să dau şi detalii, presimt că aş stârni un mic război. Teoctist însuşi ar conduce armii de credincioşi care să mă spurce, blesteme şi linşeze într-un final apoteotic şi foarte trist pentru mine. Soboare de preoţi ar arunca rafale de blesteme pe adresa redacţiei. Măicuţe fanatice m-ar crucifica. Aşa că mă grăbesc să dau detalii. La www.clowning4christ.com aflaţi totul despre acei clovni care, în afară de umor, mai răspândesc şi cuvântul lui Hristos.**

■ **Am aflat că în România orice ascultător de muzică trebuie să plătească o taxă. Bine, am aflat într-o perioadă în care alcoolemia mea putea şoca un alcoolmetru. Oricum, eu m-am dus aproape imediat (mă mişcam cam greu) să îl întreb pe Rege ce părere are despre asta. Pentru că Regele nu a murit. Regele trăieşte. Bine, nu trăieşte pe plajă cu Marilyn Monroe, aşa cum se credea. Nu, el trăieşte doar pe Internet la www.elvis.com.**

■ **Poftesc la 2 surori. Mi le doresc pe amândouă în aceeaşi măsură, şi credeţi-mă că este o măsură forte. Le cunosc de ceva vreme, le-am văzut crescând, dar de-abia acum mi-am dat seama cât de bine arată. Nu, nu mi-e frică să recunosc: aş vrea să fac dragoste nebună à la Bebe Sexologu cu gemenele Olsen pe care, deocamdată, nu le pot vedea decât la www.marykateandashley.com.**

Net plus ultra

Condica de sugestii și reclame

Prostia poate fi luată drept prestație

S.C.SUPERCOM S.A SERIA AA NR. 18147
Bon de confirmare a prestiei
ZIUA ...10...LUNA.....03.....ANUL 2004
Nr. de masina ...7113.....Sofer.....
Beneficiar .....

Punct de ridicare (Str.Nr.)
.....
.....

Tip recipient		buc
SACI	60L	6
EUROPUBELE	120L	
EUROPUBELE	240L	
CUPE	1,1mc	
CUPE	4mc	

Semnatura (Stampila)
.....

O firmă de salubrizare din Capitală tipărește astfel de bonuri pentru a face dovada „prestației“ de servicii sau, mai degrabă, a „prostiei“. Oricum, ni se pare că o astfel de adeverință nu își avea rostul sau, mai bine zis, prostul. Păi, trăim într-o țară plină de gropi, de dau primarii în ele trimestrial. Fără chitanță, miliarde de lei.

Alain Prost și Michael Șmecher

Sărac să fii, și tot pleci cu SARSanalele pline

Iată un magazin căruia nu ar avea ce să-i reproșeze nici chiar Piedone. Dacă de la „Pîine“ cumperi pîine, de la „Mezeluri“ cumperi mezeluri, de la „Virus“, normal, iei virus. La kilogram, la legătură, în pungă sau ambalat în vid, mai slab sau mai rezistent, cum îți trebuie pentru scutirea de la serviciu. Probabil că la coadă la virus lumea se înghesuie și strigă scandalizată: „Dați doar la unul, că ajunge la toți“.

Viorel Sifilis

La început a fost un om bun, colegul nostru Ion Barbu.
Pe urmă a fost **„Om rău“**,
un festival ținut într-o curte din Petrila.
Iar acum a apărut și un volum:
BAD MAN FESTIVAL

Prima ediție tipărită dintr-un miracol
ajuns la ediția numărul IV.
O carte la fel de mișto ca filmul evenimentelor.

Anunț incitator pe bune!

Curînd va apărea pe piață *Almanahul Cațavencu* – 2004, cu tema „Viciile“. Creativilor treziți din beție și agențiilor de publicitate din România care au viciul creativității le lansăm o provocare: Se cere un *ad* pe măsura *Almanahului.* Cea mai bună lucrare va fi publicată în paginile revistei *Academia Cațavencu,* normal, cu laudele de rigoare. Pentru că, nu-i așa, vicii avem cu toții, idei cu adevărat creative, doar unii dintre noi. Creațiile trebuie trimise la adresa pub@catavencu.ro, pînă pe data de 21.03.2004. Succes, adică fă-ți din viciu un serviciu!

Lupta de apă și spadă a administratorului

Iată deci că ultimele remanieri n-au adus rezultatele mult așteptate. Geaba s-a chinuit atîta doamna Nicholson să ne servească cu un duș rece, că așa ceva oricum ne făceam și singuri din lipsă de alternativă. Dacă remanierile astea se lăsau și cu niște opriri la gaze, atunci da, era o chestie, poate ne mai scutea și nea Nelu cîteva ore de emanațiile lui și o lăsa pe Rodica la punctul mort.

Ministerul Apă Naţionale

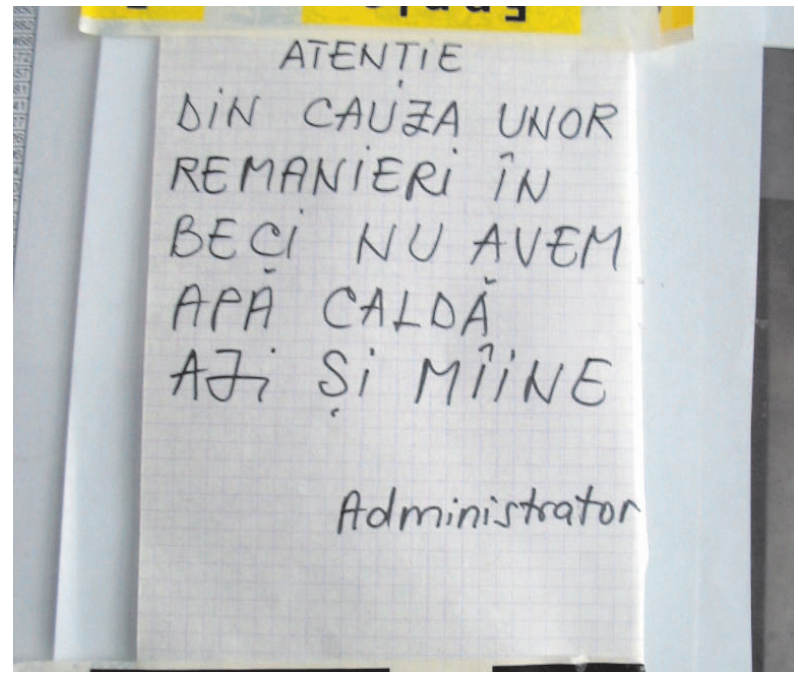

Aberația de libertate

M-ai îngrijit, băieți, m-ai îngrijit

●Îngrijesc o persoană în vîrstă din comuna Cornu, jud. Prahova, pentru rămînere în spațiu. Tel. 01/746.77.68.

Domnu' Adrian, io vă îngrijesc. Pe bune. Fac orice. Spăl tablourile familiei, culeg ouăle, am grijă de fermă, așez frumos cărțile în bibliotecă, gonesc fotografii de la *Academia Cațavencu,* vă calc, vă spăl, vă șterg prafu', o ajut pe doamna Dana în bucătărie, îl ajut pe domnișoru' Mihnea la lecții și la jocuri, mai dau cu pompa la mașini, reglez girofarele. Și dacă e să se întîmple ceva rău cu dumneavoastră, casa îmi rămîne mie. Da' la cum vă păzesc io de lunetiști, n-are ce să se întîmple. Întrebați-l și pe domnu' Iliescu, că avem aceeași înțelegere și de-aia spăl vasele și la el, la Cotroceni.

Vladimir Îngrijirinovski

Onasis se hotărăște să moară

Moartea asta e plină de surprize. Te poți trezi pe cap cu nepoata Belgia, de exemplu. Eu unul știam că România mi-e mamă, dar o nepoată Belgia n-am avut niciodată. Mi-aș fi dorit o mătușă Suedia, o amantă Anglia sau, mai ales, un tată Israel. Dacă eram musulman poligam, mă căsătoream cu cele 50 de State Unite. Ș-apoi mă gîndesc ce naspa e să te cheme Onasis și să ți se întîmple să mori. Rudele sînt mai degrabă bucuroase de noua postură de moștenitori decît îndurerate că tu ai crăpat. Dar, ca ziarist la ultima apariție în ziar, măcar un anunț mai de Doamne ajută puteau să-ți facă și ei.

ELVIRA Iliescu Pranzini (soție), Nicoleta și Antonia (fiice), Simona (nepoată-Belgia), Silviu și Bogdan (gineri), Ani și Dinu (cuscri) anunță cu aceeași profundă durere că pe 13 februarie se împlinesc 3 ani de la despărțirea de iubitul lor CONSTANTIN CORNELIU ILIESCU, ziarist, poreclit ONASIS. Dumnezeu fie cu tine! (T 391)

Presscura

Martie, luna ghicioceilor

Mă număr printre consumatorii ce cad victime campaniilor agresive de marketing. Cumpăr la greu tot ce e gratis și sînt sedus de tot ce e redus. Am luat 10 reviste pentru femei numai fiindcă aveau atașate pliculețe cu 20 de ml de ghicit. M-am abonat la trei servicii de ghicitorie mobilă doar ca să iau la preț mic globuri de ghicit Nokia și pentru 50 de ghicituri gratuite in rețea. În martie, la reducerile de sezon, am luat un bax cu ghicituri de iarnă și am primit altul gratis. Am participat și la tombola unde am luat marele premiu: mi s-a ghicit că voi avea un Mercedes SLK. Am pe balcon ghicituri pentru 300 de ani de-acum încolo. O să le las copiilor, sper să li se potrivească. Dar la promoția asta gratuită pe martie mi-a ghicit doamna că ar fi bine să vin în aprilie, cînd e pe bani.

OFERTĂ specială: prințesa Ioana Sidonia oferă pentru luna martie ghicit gratuit pentru toate persoanele cu probleme venite prin prisma farmecelor. Rezolvări garantate. 0744.336.137, 420.61.06.

Din rahat, ghici

Comunicare pe care

Apocalipsa de creier

E o lume minunaată în care veți găsi nuumai prostii! E o lume cu mult soare și cu spoturi mii, deeespre prostii! Să luăm ca exemplu divanul sufletului cu trupul din campaniile Kandia și Poiana. Kandia e *Ciocolată cu dragoste.* Poiana dă gust desăvârșit iubirii tale. Ca să vezi ce potrivealã! Mănânci ce mănânci, dar tot la iubire ajungi, oricare ar fi marca, oricare ar fi produsul. Iubirea vine cumpărând, băi consumatorilor! Dar ce e dragostea? Iubire, normal. Deci ce mai contează ce mănânci sau bei, dacă nutrești sentimente de afecțiune și prietenie? Ce contează că toate seamănă între ele, când, iată, până și Claudiu a reușit! Privești spre cer, foarte deschis, și îți aduci aminte de telefoane, țigări, bomboane fără zahăr, produse electrocasnice sau suc de fructe. Splendid! Iubești, atunci te gândești la ciocolată. Dacă bei bere, înseamnă că umbli ca băieții simpatici de la Golden Brau, în grup de patru. Sau în grup de mai mulți, ca aceia de la Ursus – dar ăștia nu se pun, că stau mai mult prin peșteri. Sau ca băieții de la Tuborg, ce coincidență, tot în grup de patru. Sau ca băieții de la Bergenbier, doar trei, deocamdată. Probabil că al patrulea e sculptor, mănâncă ciocolată Primola și are o iubită model, care îl ține sub papuc și îi distruge Venusul cu barosul, poate pentru că e prea plină de dragoste de ciocolată. E posibil, în acest ultim caz, ca sculptorul să se inerveze până la urmă, căci se știe că ei e mai violenți, și să o certe cu barosul pe iubită. Atunci ne gândim fie la niște fonduri Phare cu care să mai înfierăm puțin violența domestică la mișto, fie la Fixodent, lipiciul minune pentru protezele dentare. E o lume minunaată! Sau, mai bine, ne angajăm creativi într-o agenție de publicitate, ne ducem la pescuit cu un tataie oligofren, mâncăm o napolitană Joe, aruncăm ambalajul în iarbă (nesimțiților!), spunem că e Super! (ce altceva poate fi mai cool & expresiv?) și agățăm sutienul unei tipe, pentru că ni se pare că suntem haioși și că avem suficient de multă imaginație ca să facem spoturi plicticoase. Nuumai prostii! Atunci chiar nu mai are importanță ce vinzi, din moment ce tratezi publicul ca și cum ar fi la fel de stupid ca tine, ca ideile tale obosite și răscopiate. Lipsa de creier e o coincidență în lume, dragostea e un miracol. În cazul în care poftele sufletești vă amenință trupul, e bine de reținut o vorbă înțeleaptă: O clipă pe limbă, o viață pe șolduri!

Răzvan EXARHU

Drumul spre înalta societate civilă

Să nu vă închipuiți că ziariștii care scriu la publicațiile unde se poate citi numai adevărul oficial, al guvernului Adrian Năstase sau al diferiților baroni locali, sînt și de partea răului. Prea puțini. Cei mai mulți suferă și simt cum li se usucă mîna cu care scriu că premierul e un zeu. Din această stare de fapt, pe 21 februarie 2004 a luat ființă, în interiorul organelor de presă aflate sub controlul Clubului Român de Presă, Sindicatul Jurnaliștilor din România (SJR). Ar trebui să ciuliți urechile dacă vă vom spune că SJR este o **organizație clandestină** fără persoană juridică. Membrii săi doresc **să-și păstreze anonimatul pentru a nu fi concediați**. Din interiorul mass-media aflată sub controlul CRP, SJR va demasca discriminarea, promovarea nonvalorilor, corupția, intimidarea jurnaliștilor, cenzura politică și economică practicate și nerespectarea Codului Muncii. Pînă pe 21 februarie, în SJR s-au înscris 37 de jurnaliști. Mulți înainte !

● Uraa! Societatea civilă a învins! Comisia juridică a Camerei Deputaților a trecut de partea poporului! În urma unei discuții între deputatul Ioan Timiș, din Comisie, și jurnalistul Cristina Hurdubaia, coordonator de programe în APPLE, în cadrul unei emisiuni FreeEx de la Radio Mix FM, în februarie 2004, alineatul 1 al articolului 204 a fost eliminat din Codul Penal. Ce era cu acest alineat? Iscat din spaimele tuturor proaspăt îmbogățiților din Parlament, el prevedea simplu ca jurnaliștii care fotografiază sau filmează vilele, piscinele, mașinile demnitarilor, fără aprobarea acestora, să fie pedepsiți cu închisoare de la un an la trei ani sau cu amendă. Demn de remarcat este și faptul că articolul 204 era încadrat la capitolul 6 din Codul Penal, intitulat „Crime și delicte contra libertății persoanei“, alături de altele, cum ar fi sclavia, traficul de persoane adulte, traficul de minori și violarea de domiciliu. Ne-au scos de aici, dar dacă vor să ne pună la capitolele cu trădare și dezvăluirea secretelor de stat? Info suplimentar: Cristina Hurdubaia/cristinahurdubaia@yahoo.com.

● La Constanța, băieții aveau Leganza. Dar nu toți. Unii aveau virusul HIV. Cu o echipă formată din tineri reporteri, dintre care unii sînt purtători ai acestui virus sau chiar bolnavi de SIDA, Organizația creștin-umanitară World Vision International – biroul Constanța – editează revista *Clubul Copiilor,* ajunsă la numărul 4. Revista prezintă articole de informație, de atitudine civică sau de trăire spirituală. Sînt probabil și niște nevinovate interese propagandistice protestante, dar e interesant că aproape jumătate din tinerii reporteri sînt purtători HIV sau bolnavi SIDA și provin din familii sau instituții de ocrotire a copilului. Info suplimentar: Horia Traian/horia2010 @yahoo.com.

● Numai în filmele americane oamenii cu dizabilități înnăscute sau dobîndite reușesc să se reintegreze în societate. Avem două posibilități. Spunem că filmele americane ne enervează sau facem și noi ceva pentru dizabilitații noștri. Pentru a doua variantă luați legătura cu doamna Mihaela Mihăescu, care dorește să înființeze primul Centru de Viață Independentă pentru Persoanele cu Dizabilități din România. Acțiunea are nevoie de sfaturile cititorilor și mai puțin de părerile lor. Info suplimentar: Mihaela Mihaescu/miki_mihaescu@easynet.ro.

● Cu o subvenție de la stat nu se face primăvară în agricultura românească, însă cu una de la UE și cu experiența ei, poate că da.

Agenția de Monitorizare a Presei / *Academia Cațavencu* și Asociația pentru Promovarea și Protejarea Libertății de Exprimare (APPLE) au lansat programul destinat jurnaliștilor INFO RURAL, avînd ca obiect agricultura românească și integrarea acesteia în economia UE. Pe siteul www.inforural.ro veți putea găsi: sesiuni de informare; portal de știri; forum de discuții; ghid legislativ și instituțional în domeniul agriculturii, într-o formă sintetică și practică. Luați niște semințe de floare și învățați, învățați, învățați! Info suplimentar: Ramona Lupu/ramona @mma.ro.

În atenția cititorilor:

Dacă doriți mediatizarea programelor, anunțurilor destinate dezvoltării mass-media, tineret, minorități, acțiuni civice, contactați Agentia de Monitorizare a Presei / *Academia Cațavencu.*

Ramona Lupu / 315.23.13; ramona@mma.ro.

Cu cenzura ne-nchid gura

Alți Mischie, cu aceeași pălărie

După dezvăluirea recentă din presa centrală referitoare la diplomele și cariera universitară de carton a lui Mischie, redacția locală a PRO TV din Cluj a lansat un promo în care se anunțau ample dezvăluiri despre alte realizări ale „girantului“ academic al baronului de Gorj. Era vorba despre activitatea profesorului universitar Liviu Pop, cel care a umplut Poliția Cluj de doctori în Drept. Și nu numai Poliția clujeană, ci și alte ramuri ale Ministerului de Interne. Cum promo-ul era foarte interesant, lumea a așteptat cu sufletul la gură dezvăluirile, sperînd să se spună ceva și despre doctoratul procurorului-șef Ilie Botoș, și despre cel al lui Virgil „Vulpea“ Ardelean. Și, mai ales, clujenii se așteptau să citească toate cele promise, a doua zi, în ziarul *Clujeanul,* din același trust. Numai că toate dezvăluirile s-au rezumat numai și numai la acel promo. Restul s-a stins din senin. Pentru că, în opinia noastră, ni se pare exclus ca Botoș și Ardelean să fi sunat pe cineva din vîrful trustului, de la București, și să-i fi impus să oprească dezvăluirile. Că, după cum a spus domnul Năstase pe la forurile europene, presa nu este supusă la nici o presiune. Și, neexistînd presiune, normal să o fi lăsat și ei mai moale!

Catedra de luat Dreptul

Pe-un picior de Fly

Licență de taxi ARR, licență vehicul; autorizație de sector – sector; autorizație persoane fizice – Camera de Comerț; certificat agreere – RAR; atestat – școală privată; revizie RAR (una la 6 luni); polița de asigurare persoane; serviciu metrologie; analize medicale; test psihologic; acordul soției; acordul asociației de locatari. Ai terminat? Ai toate actele, te-ai ușurat de câteva zeci de milioane – asta numai banii oficiali? Felicitări. Poți să te duci liniștit la culcare. Oricum nu mai ai loc să funcționezi ca taximetrist de cele câteva firme cu atestare de partid. Legea în virtutea căreia hățișul de condiții enumerate pentru întreprinzătorii mici a intrat în vigoare, după amânări, de la 1 martie. Aproximativ 80% dintre taximetre dispar cu același prilej de pe piață. O piață dezordonată, cu taximetriști rechini, dar suficient de mulți pentru a asigura libera concurență. Deci unul dintre puținele domenii în care România se putea lăuda cu o economie de piață funcțională. Nu vă neliniștiți, PSD a făcut ordine. O dată cu dispariția micilor întreprinzători, fix la 1 martie, partidul ne-a oferit un mărțișor: firma Fly Taxi. Firma care s-a remarcat în urmă cu câteva săptămâni când a concurat pentru exclusivitatea serviciilor de taxi la Otopeni. O licitație model PSD: caietul de sarcini prevedea că pot participa la licitație firmele care au cel puțin 60 de mașini de același tip, produse în 2003, cu portbagaj de cel puțin 600 de litri și de culoare gri metalizat. Exact dotarea firmei Fly

care are Peugeot Partner, pe care deja bucureștenii le-au văzut. Și care au tarife modice. Să te miri că masa de taximetriști stă să puște de nervi? Că se încaieră cu polițiștii care le controlează licențele? Licențe care, cu cât sunt mai greu de obținut, cu atât mai inutile sunt pentru că Bucureștiul – Otopeni, Marriott, Hilton, Gara de Nord, Sofitel – se împarte în exclusivități pentru baronii taximetriei; declară spațiul public din proximitate ca fiind teritoriu privat și dispun discreționar de el de parcă ar fi moșia lor? Cine organizează această piață liberă de concurență? Metodologia e semnată Mitrea și, în Consiliul Municipal, Victor Stan, consilier, președintele Federației șoferilor și vicepreședinte PSD municipal. Pe dl Priboi nu-l căutați, că nu e la vedere. Pe scurt, eliberați piața pentru Securitatea PSD.

P.S. Primul efect al eliminării concurenței: au sărit prețurile la 9.000 lei/km. Doar la Fly prețurile zboară între 15.000-20.000 lei/km.

Taxi și accize

Două femei la un business

V-am povestit acum cîteva săptămîni despre singura femeie din România care a reușit să-și cîștige renumele și suma de baron local. O cheamă Maria Schutz (Maria Șuț, pentru prozeliții lui Pruteanu și Ionel Blănculescu), operează cu predilecție în județul Dolj și este patroană peste nenumărate sere și IAS-uri pe care le-a cumpărat folosind o șmenărie financiară la care au renunțat pînă și frații Păunescu: a gajat o achiziție cu alta și nu a plătit pentru fiecare decît prima rată. Ce mai, un exemplu de biznismană de invidiat. Un model căruia nu-i calcă însă pe urme prea multe femei. Cu excepția unor domni cu înfățișare de domnișoare de la PNA, care, se zice, i-ar fi luat timid urma. Rămîne de văzut ce nu se va întîmpla în continuare, căci Maria Schutz întreține, prin Piscicola Dunăreni, relații de biznis și prietenie la o cafea și-o bîrfă cu Dana N., o femeie de afaceri ceva mai cunoscută, deh, baroneasă de București.

Șuț în bară

Din nou la cassă

Yasser ArAPAPS își închipuia că bîrfește

la modul cel mai economic cu putință atunci cînd vă spunea că Florin Georgescu va fi viitorul președinte al Consiliului de Administrație de la BCR. Iată, însă, că săptămîna trecută bîrfa aceasta s-a apropiat foarte mult de realitate. Ceea ce urmează să se întîmple este ceea ce doresc BERD-ul și IFC-ul să se întîmple: conducerea administrativă se va separa de cea executivă, iar Nicolae Dănilă (actualul, încă, președinte al BCR) urmează să fie director executiv, iar Florin Georgescu, așa cum ziceam, președinte CA.

Simțind că președinția-i beceristă e pe sfîrșite,

Nicolae Dănilă i-a zis lui Adrian Năstase că piața bancară va suferi un șoc dacă el va fi schimbat din fruntea BCR. Așa se face că Năstase l-a pus pe Mușetescu să pună mîna pe pix și să compună – din partea Comisiei de Privatizare a BCR – o scrisoare frumoasă pentru BERD în care să spună că ar fi de dorit ca, după privatizarea băncii, Nicolae Dănilă să rămînă în continuare și director general, și președinte al CA. Lucru de care BERD-ul nici n-a vrut să audă.

Yasser ArAPAPS nu și-a făcut niciodată iluzii

că ar putea cîștiga într-un an cît cîștigă Bill Gates într-o secundă. Și atunci de ce Y.A. s-a enervat atît de tare cînd am auzit cît cîștigă pe lună Nicolae Dănilă, președintele BCR? Sincer? Habar nu am. Înainte de a vă spune suma pe care a auzit-o Y.A., să vă zic că, o dată cu președinția CA-ului becerist, Nicolae Dănilă riscă să piardă indemnizațiile grase pe care le primește de la Banca Franco-Română din Paris, Banca Anglo-Română din Londra, MISR din Cairo și Banca Italo-Română din Milano, bănci la care BCR este acționară. O indemnizație peste alta, suma pe care (a auzit Yasser ArAPAPS că) ar cîștiga-o Nicolae Dănilă pe lună este de 2,6 miliarde de lei, adică 65.000 de euro. O fi mult, o fi puțin? La această întrebare sînt invitați să răspundă numai pensionarii!

E clar: copiii de demnitari

și alți oameni cu bani sînt condamnați, la rîndul lor, să aibă de-a face cu banii. Yasser ArAPAPS vă povestea nu de mult de băiatul ministrului de Finanțe că lucrează la Deutsche Bank din Londra. Iată că Tănăsescu jr. nu e singur în capitala unde evoluează și Adrian Mutu – băiatul lui Nicolae Dănilă lucrează și el în Londra, la Banca Anglo-Română, la care BCR-ul lu' tata este acționar.

Yasser ArAPAPS s-a bucurat, firește,

că Rodica Stănoiu a fost schimbată din funcție cu Cristian Diaconescu, un domn mai degrabă discret, de la MAE. Cine este el cu adevărat ar putea ști, de pildă, președinta EXIMBANK, d-na Mariana Diaconescu, soția d-lui Cristian. Y.A. a auzit că pe d-na Mariana ar lega-o o strînsă prietenie de d-na Daniela Năstase, soția șefului soțului de justiție.

Yasser ArAPAPS

Protecția presei

Stop-codru pe Romsilva

Cel mai prolific publicist media din România nu este, cum poate că ați fi crezut, Cornel Nistorescu, ci Romsilva Suceava. Timp de 2 ani, această glorioasă instituție a publicat articole foarte frumoase cu titluri de mare succes: „Conducerea RNP a apreciat în mod deosebit realizările conducerii Direcției Silvice Suceava“, „Bucovina, cea mai frumoasă țară a cerbilor din lume“, „Bucovina, ținut de legendă“, „Împărat slăvit“ (deși titlul este o inspirată metaforă pentru codru, fotografia de dedesubt îl prezintă pe Împăratul Gavril Mârza, președintele Consiliului Județean Suceava; mai trebuie să evocăm un motiv de mândrie: „Trei miliarde de lei proveniți din vânătoare“. Articolul de cel mai mare succes rămâne însă următorul (citățm mesajul-cheie): „Stimați cetățeni, pădurea înseamnă viață. Focul devastator nu va produce pagube dacă veți renunța la obiceiul dăunător al fumatului“. Acest articol a fost publicat de zeci de ori, timp de mai multe luni de zile, în două cotidiene locale, *Obiectiv* și *Monitorul,* ocupând un sfert din ultima pagină, în 4 culori. În total, această impresionantă activitate publicistică a costat 11 miliarde de lei. Bani încasați de cele două ziare ca să nu publice nimic altceva despre Romsilva. Ceva ce organizațiile de mediu încearcă să comunice cu disperare: braconaje care extermină specii pe cale de dispariție, defrișări „la ras“, în timp ce arborii doborâți de vânt – milioane de metri cubi – putrezesc; ca să nu mai vorbim de alte chestiuni de interes public cel puțin egal cu riscurile fumatului: 203 miliarde de lei neîncasate de Romsilva, lucrări de construcții fără licitații. Azi, directorul Direcției Silvice Suceava, dl Nichiforel, a „demisionat“ în urma unui control care accidental a demonstrat catastrofa ecologică și jaful de partid păstorit de jupân. Cu același prilej a fost întreruptă și activitatea publicistică a Romsilva, iar ziarele și-au recăpătat văzul. Îi felicităm pe colegii noștri suceveni că au rezistat nealterați după ce timp de doi ani s-au lăsat cumpărați ca să nu vadă mormanele de urși și cerbi morți.

Arme albe pentru ziariști negri

„Ziarist recalcitrant, a refuzat să se supună controlului, a refuzat să predea arma pe care o avea asupra lui.“ Cam așa băgau niște televiziuni, săptămîna trecută, ca să știe boborul ce vigilenți sînt purtătorii noștri de cagulă degeaba. Ziaristul era Dan Mihăescu, de la Rompres, și ați citit săptămîna trecută, pe scurt, cum a ajuns unghiera sa pericol internațional cu ocazia vizitei premierului croat în Constanța. Așadar, „arma“ era unghiera, un obiect de cîțiva centimetri atașat la un briceag cam cît o treime de pix ce stătea, în rînd cu cheile și futacul pentru pipă, pe un inel metalic. Fiind vorba de rarități, ziaristul a preferat să lase obiectele în autocarul presei acreditate la eveniment. De aici și pînă la amenințări cu discreditarea prin intermediul prietenilor din presă nu a mai fost decît un drum la Prefectură. În plus, șeful obiectivului a decis brusc că Rompres trebuie să-și găsească un alt corespondent în Constanța, că ăsta care-i acreditat de paișpe ani la instituțiile din județ, adică Mihăescu, s-a stricat brusc. Influența filmelor vizionate fără acordul copiilor de către cerberii prezenți la aeroport a făcut ca și un fotoreporter al agenției de presă Infostar, Bebe Pitei pe numele său, să se transforme în amenințare fățișă la adresa ordinii mondiale. Ceva mai sofisticat, acesta avea asupra sa o „armă“ cu adevărat albă, și anume o seringă pe care o folosește, ca atîția alți oameni, din motive de diabet. La Prefectură, SPP-iștii i-au interzis ziaristului de la Rompres accesul în instituție, prin intermediul unor coate amabile în zona coastelor. În momentul în care ceilalți jurnaliști au observat agresiunea, s-au apucat să curețe scamele de pe hainele jurnalistului, trecînd brusc de la „Mihăescu de la Rompres n-are ce căuta aici!“ și „Lasă, nu face gălăgie, că știm tot și te avem în baza de date“, la „Hai, mă, nea Dane, că doar ne cunoaștem, ce naiba...“. E drept că, în timp ce procedau la gesturi curtenitoare, pentru fotografii de la revistele pentru copii, SPP-iștii i-au agățat și inelul cu chei, futac și alte „arme“, de o gaică a pantalonilor. Ar mai fi de spus că, odată ajuns acasă, ziaristul de la Rompres a constatat că telefonul său fix se lăsase, brusc, la punctul mort.

În conturi să ne batem sau în ziare să ne frigem?

Presa pesedistă din Brașov se află într-o învolburare fără precedent. Asta nu din cauză că, Doamne ferește, ar fi apărut vreun ziar independent, ci din motive de încălcări teritoriale. Cele mai importante ziare pesediste sînt *Transilvania Expres* (ăl mai tare acționar al lor fiind vicepreședintele PSD Vasile Kraila) și cotidianul *Obiectiv* (fondat de președintele PSD Constantin Niță). Ăștia din urmă s-au gîndit că nu-s mai proști decît primii, astfel încît, peste noapte și absolut ilegal, au trîntit prin tot Brașovul nu mai puțin de 18 chioșcuri de difuzare a presei. Problemă mare, din moment ce pesediștilor transilvăneni li se manifestă o surprinzătoare atitudine justițiară, mai ales că dețin o halcă zdravănă de pe piață, prin rețeaua chioșcurilor roșii. Și atunci, pac la *Războiu'*. Și dă-i cu dezvăluiri sîngeroase, în cotidianul *Obiectiv*, despre care pesedist a tras mai multe șmenuri. Ăi de la *Transilvania Expres* sînt considerați „cîrnățari și șpăgari“, în frunte cu șeful și candidatul lor la Primărie, Stoica Enache, și acuzați de matrapazlîcuri cu bani publici pentru diverse manifestări populare. Ăștilalți, de la *Obiectiv*, sînt dați în gît pentru publicitățile înfulecate de la marile uzine falimentare Roman, Nitramonia sau Tractorul. Cine are dreptate? Desigur, ambele găști, că doar sînt formate din pesediști. Și dacă nici pesediștii n-au dreptate cînd se acuză între ei, atunci cine? Domnu' Năstase, ia vedeți, dom'le, că ăștia se ceartă între ei în văzul lumii. Decontați-le telefoanele, că uite, săracii, din cauza tarifelor, au ajuns să-și ia ziare ca să se înjure mai ieftin.

www.mma.ro

Nu băutura-i puțină, gările sînt prea multe

Atenție!
Consumație obligatorie
Interzis consumul alimentelor și băuturilor dvs.
NU SERVIM PERSOANE ÎN STARE DE EBRIETATE
Vă mulțumim pentru înțelegere.

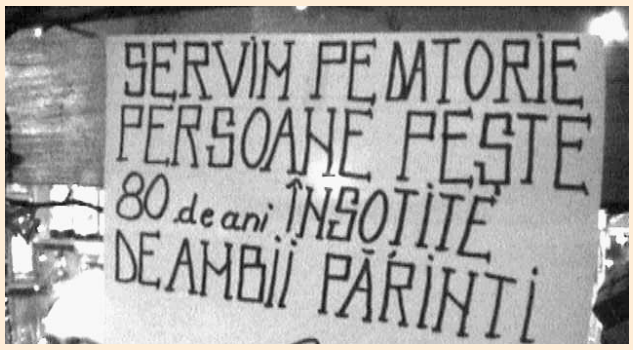

Poate nu ne-ar fi atras atenția cele două anunțuri, afișate în două bărulețe din gara Bușteni, respectiv gara Sinaia, dacă nu ne-am fi amintit că între ele există o legătură. Mai exact, o legătură trainică, atît între anunțuri, cît și între gări. Și nu mă refer la trenurile care le leagă, ci la avionul dintre ele. Da, ați ghicit despre ce avion e vorba: exact la mijlocul drumului dintre cele două gări are o casă – bravo! – nea Nicu Văcăroiu. Adică fix lîngă gara Poiana Țapului! Frumoasă coincidența, grea dilema. Pune-te-n pielea omului: ai ajuns la casa ta de la munte, ai așteptat să adoarmă nevasta, ai sărit pe geam, și încotro s-o iei? Greu de decis. Ai apuca-o la stînga, dar nu te servesc în stare de ebrietate. Plus că te mai dau și afară dacă te prind că pui pe masă mîncarea de-acasă (și hai să fim serioși, ce altceva să pui pe masă cînd dai la boboci?). Ei, și-atunci ce rămîne de făcut? La dreapta, garçon! Încetișor, încetișor, pînă ajung poate fac și vîrsta. Dar, dacă ajung acolo la 80 de ani, oare la cît m-oi întoarce acasă? Tii, ce mișto, o să fie ca o călătorie-n timp! Să-mi amintesc repede tăria relativității, să nu întîrzii și să se-nchidă: E = mc², unde m egal masa cu 4 scaune, c² egal consumu' la puterea ursului.

Gingin Han

Coasa lux

– rubrică permisă doar cu acordul rudelor decedate –

Instinctul bazic a lovit cu aciditate din nou. Zece explozii în gările madrilene, peste 200 de morți, 1.400 de răniți și decesul unui porcușor de Guineea în Germania. Ghinion porcesc. Da' cu porcul ce-ați avut? Cu el n-avem nimic, că nu sîntem zoofilologi d-ăia; ci cu stăpîna sa, o doicilandeză de 23 de ani, deprimată tare de trecerea animalului iubit în lumea heruvimilor porcești înaripați. Iubitul acesteia însă a recurs la un gest plin de noblețe, care demonstrează încă o dată că nu toți bărbații sînt porci de Guineea. Nu vă gîndiți c-a dat un anunț la ziar sau c-a făcut pomana porcului. Ca să curme suferința femeii, acesta a omorît-o strîngînd-o de gît. Eu înțeleg disperarea femeii. Fără porc viața n-are sens, e o porcărie. Pînă să descopăr oaia și eu m-am nutrit, la propriu, cu o dragoste imensă pentru porc, care, ca orice dragoste autentică, a trecut exclusiv prin stomac. Cred însă că iubitul criminal a fost victima unei neînțelegeri. Și-o fi întrebat iubita în timpul sexului: Ce-ai, dragă, de ce ești așa deprimată? Și ea a răspuns: Nu vezi, dragă, că scroafa-i moartă-n coteț și zace ca porcu-n păpușoi? Iar el o fi înveselit atmosfera cu niște fantezii și perversiuni ca eutanasia.

Victor Eutanasie Stănculescu

Arde-o-ar focul de apă de la Europa!

Cocoșul lui Nașa Reta se urcă pe țeava de apă potabilă și țipă ora exactă: e șase jumătate seara. Cocoșul își trage găinile la coteț. Țeava rămîne pe loc. Mîine dimineață, roșcovanul iar anunță ora exactă. Este ora la care Dumitru Pintilie, șeful organizației PSD din Focuri-Iași, vine acasă. „Dom'le, țeava asta de apă potabilă a fost făcută în tot satul Focuri. E pe fonduri de la Uniunea Europeană și sîntem mîndri de ea. Dar ne e cam rușine cu ea, fiindcă oamenii au zis: Da, ne tragem apă în casă, spălăm și noi un cartof în chiuvetă, ne facem o băiță… dar cînd au venit facturile de la Regia de Apă, oamenii, pardon, dar au înjurat Guvernul – se înregistrează? – și Uniunea Europeană, că i-a pus să plătească atîta." Nașa Reta și nea Costică au o sută patruzeci și nouă de mii pensie și trei sute optzeci pensie de invalid de război. Factura la apă a venit cinci sute optsprezece mii treizeci. Cine plătește? „Mamă, noi nu avem plăți din astea… să plătească Guvernul, că el ne-a ispitat să ne punem apă! Eu cu babele mele, cînd aud de apa asta, scuipăm pe țeavă!" Țeava nu e încă ruginită. Dar apa a fost tăiată. Focuri nu a plătit nici o factură. Focurile sînt foc de supărare. Și focul s-a văzut departe, tocmai din Coarnele Caprei. Satul acesta este explicat pe înțelesul nostru de Zoița Grigorescu, șeful PSD local. „Europa ne-a tras țeavă și nouă în bătătură, dar cum am auzit ce s-a întîmplat în Focuri, noi nu ne-am făcut robinete și nici nu ne-am făcut abonamente la Regia de Apă din Iași. Umblăm în vîrful picioarelor să nu deranjăm dracului investiția, să nu se strice ceva, să nu se spargă în pămînt vreo țeavă. Cînd e vreun buldozăr mai greu, îi spunem să treacă pe altă stradă, Doamne ferește, de se rupe ceva la țeava asta, nu plătim noi? Apoi, vin alegerile, ne lăudăm și noi cu ceva." Prinși în fapt de seară, pe băncuță, coarnecaprinii locali sînt ospitalieri cu țeava europeană. Poți zice chiar că o tratează ca pe un Eminescu: e nebun sau e geniu? Apa, ce să zică? Șoptește și scheaună. Vorba lui Gogu Mierlă, bodyguard la Iași: „Cere de mîncare?" Nu.

Tii, cumetre, iaca poznă: a venit mai demult Europa să ne tragă apă în curte, pe urmă a venit nişte şmecheri de la noi să ne tragă nişte bănuţi din buzunar, iar acum, uite, vine un domn reporter de la Bucureşti să ne tragă în poză. Bă, ăsta vrea să ne fure calu'!

Țărani comunitari din județul Iaşi ilustrînd o vorbă din bătrîni: apa de la Uniune trece pe la poartă, fondurile europene rămîne la şmecherii locali

Eugen ISTODOR

Meseria de polițist, brățară și cătușă de aur

Are și meseria de polițist dimensiunea ei științifică. Aceasta este „planul de amenzi", o chestie cu multe obiective, sarcini și, ce-i mai complicat, cifre. Cînd mintea polițistului intră în interferență cu știința pe care o presupune această frumoasă meserie, ies situații ca aceea de mai jos.

„Țin să mulțumesc celor doi polițiști din Regie care, în dimineața zilei de 5 martie 2004, mi-au făcut un neașteptat cadou de Mărțișor: o amendă de 750.000 de lei pentru că nu aveam viză de flotant. Sînt studentă în anul 6 la Facultatea de Medicină și locuiesc în căminul U5 din Regie de 5 ani de zile, cu acte în regulă. Anul acesta am neglijat să îmi fac viza de flotant, dar am făcut în schimb „greșeala" de a mă căsători și de a-mi schimba numele, și implicit buletinul. Așa că actul meu cel nou era gol pe spate, ceea ce i-a uimit teribil pe cei doi polițiști (am reușit să fac rabat de la obiceiul meu de a memora doar lucrurile importante și am reținut numele unuia dintre ei – agent Cojocariu).

Am fost amendată pentru că am fost „prinsă locuind în cameră fără forme legale", deși am fost racolată la ieșirea din cămin. Unde am semnat procesul-verbal în grabă și fără să-l citesc, pentru că aveam examen în 20 de minute și eram obosită după multe nopți și zile de învățat la obstetrică. Concluzia la care am ajuns cu această ocazie este că e mai bine să fii un polițist prost și odihnit decît un student tocilar și obosit. Pentru prima dată în viață am simțit nevoia să plec dintr-o țară care își răsplătește studenții cu amenzi de sute de mii, în timp ce marii hoți și infractori se plimbă cu mașini de lux și stau în palate.

Mulțumesc încă o dată polițiștilor pentru ocazia pe care i-au dat-o soțului meu de a-mi face un cadou inedit de 8 Martie: mi-a plătit amenda și i-au mai rămas bani să îmi ia și o zambilă!"

Proces-verbal de conștiință

Răspunsuri la scrisori

Horia G. (București): Ne spui că firma Tenguard, specializată în pază și protecție, nu plătește salariile angajaților. Păi, ce altceva voiai să facă o firmă de pază și protecție decît să-și protejeze banii?

Eugen Gubandru (București): Ești enervat că ai cumpărat un loz în plic cu 6.000 de lei și ai cîștigat numai o mie, iar cu un alt loz, pe care ai dat 8.000 de lei, ai cîștigat două mii. Așadar ai cheltuit 14.000 de lei pentru trei mii. Dacă asta te consolează, gîndește-te că se poate și mai rău.

Alexandru Nacev-Bădescu (București): Te miri că pe ciocolata Nice scrie „stafide 10-12%“ și imediat după aceea ești avertizat că „poate conține urme de arahide și stafide“. Destul de probabil, stafidele și arahidele care au trecut pe acolo au lăsat niște urme. Urmele sînt o dovadă în plus că ele au existat.

Doina Rusu (Tîrgu Ocna): Îmi pare sincer rău, dar dl Mircea Dinescu nu mai lucrează de mult la noi. Puteți să-i scrieți pe adresa: str. Constantin Daniel nr. 11, sectorul 1, București.

Ciprian Simion (Cluj-Napoca): Pentru „Trampa și ecranul“ textul a sosit prea tîrziu. Înțeleg din scrisoare că mai există în țara asta un sat (Colonești) unde popa nu vrea să intre în PSD și din cauza asta i se fac tot felul de mizerii din partea autorităților locale. Cum un popă nu se poate face frate cu dracu' ca să treacă și peste guvernarea asta, nu-i rămîne decît să-și facă niscaiva cruci, să scuipe și să zică „Piei Satană!“.

I. Maria (sat Căpruța, com. Bîrzova, jud. Arad): Faceți parte din „categoria clasei sociale de jos, cu probleme și alte alea, o mie și o sută de greutăți“ și scrieți „lucrări de critică politică, cu intenția de a deschide ochii adormiți ai poporului“. Bine faceți! Dar și mai bine ar fi să-i convingeți pe apropiații dvs. să deschidă ochii la toamnă, cînd vor vota.

Valeriu Pătrana (Alexandria): Mulțumiri pentru admirația pe care ne-o mărturisiți. Din păcate, o fabulă, chiar bine simțită, cum e a dvs. *(Măgarul Premier),* nu a schimbat vreodată un prim-ministru. Nici mai multe. Dar nu din cauza asta nu publicăm fabule.

Ioan Doru Anca (Ploiești): Nici proză nu publicăm! Pe de altă parte, nu cred (așa cum scrieți dvs.) că Eminescu „ne-a vorbit primul despre teoria relativității“. Cred că primul care s-a ocupat de această teorie a fost Decebal care, în fața hoardelor lui Traian, înainte să se sinucidă, a rostit nemuritoarele vorbe: „A fi sau a nu fi?“, dîndu-și seama cît de relativ e totul.

Ștefan AGOPIAN

Săptămîna străinilor

● În al treilea film din seria *Harry Potter* va exista și un personaj bulgar jucat de un actor bulgar, ceea ce, cred vecinii noștri din sud, le va impulsiona turismul. Deși există referiri și la România în cartea despre puștiul cu ochelari, noi nu am beneficiat de un personaj carpatin. Iată că bulgarii vor intra înaintea noastră nu numai în UE, ci și în *Harry Potter!* ● Japonezii comercializează seturi de unghii false pentru pisici, accesoriu necesar pentru ca felinele să nu mai zgîrie mobilele. Iată că, în Japonia, proverbele noastre nu mai sînt valabile: nici măcar pisica blîndă nu mai zgîrie rău! ● Un fost ofițer de poliție din Germania a avut un accident, s-a lovit la cap și, ca urmare, a uitat limba germană. Norocul lui că știa și engleză, așa că se descurcă acum numai în limba respectivă! Vă dați seama că dacă ar suferi un astfel de accident, cu afectarea centrului vorbirii, majoritatea politicienilor noștri, care nu știu nici o limbă străină, ar rămîne muți?! ● Una mai misoginã: la Stockholm, compania de transport intenționează să înființeze vagoane speciale destinate numai femeilor care călătoresc singure noaptea, pentru a se simți în siguranță. În mod clar, vagoanele respective vor fi speciale pentru că vor avea, față de altele, mult mai multe tampoane! ● Niște producători de pizza din Marea Britanie au anunțat că vor lansa pe piață un sortiment mai tare decît Viagra. Sperăm că nu blatul respectivei pizza va fi atît de tare încît să rupă dinții, ci efectele! Nasol va fi dacă va trebui să mănînci pizza la restaurant și, după aia, să prinzi blocarea circulației în oraș!

AgenCIA de presă

Cei din urmă, la muncă, vom fi cei dintîi

Nu e alta mai de folos zăbavă pentru viața omului decît dormitul și întîrziatul la serviciu. Sculatul de dimineață dăunează grav sănătății. Deși sculata de dimineață e un semn de vitalitate, sănătate mentală și verticalitate morală. După românul care a scăpat cu viață la 11 septembrie 2001 fiindcă a întîrziat la program, alt român, din Madrid de data asta, a repetat figura care ne-a făcut celebri pentru seriozitatea noastră în muncă. „Opresc alarma ceasului în ideea că o să mai lenevesc vreo cîteva minute. Leneveala mea avea să dureze mai bine de... ceea ce face să nu mai ajung la timp...“, spune Gelu Vlașin. Mai bine să-ți faci somnul de frumusețe decît somnul de veci. Riști să rămîi fără slujbă, dar măcar rămîi cu viața.

Lenevia salvează România

Emma i-a numărat cadouăle lui Năstase

Cu ocazia ultimei sale vizite la București, Emma Nicholson i-a făcut cadou premierului Năstase două cutii cu bombonel. Pardon... adică cu bombonele. Și doar ne propusesem să nu ne mai luăm de poreclele lui Adi. Cică data viitoare raportoarea ar putea să-i aducă lui Năstase un set de șapte casete...

Căpitanul Emmo

Jurnalul lui Tetelu

Sîntem între noi. Acţiunea merge mai departe. Nimeni nu cedează. Relaxaţi-vă, aşezaţi-vă comod în fotolii şi uitaţi de tot: urmează *Jurnalul lui Tetelu!*

7^30 ERI AM AVUT O EXPERIENŢĂ TRISTĂ: AM ÎNCERCAT SĂ MUNCESC, SĂ VĂD CUM IE. CÎCAT!! NAM SIMŢIT ABSOLUT NIMIC. DOAR MA GÎDILAT UN PIC → MUNCA E O FRECŢIE!! PROBABIL E DOAR PENTRU OBSEDAŢI, DA MIA MIE RUŞINE SĂ FAC AŞA CEVA, EU SÎNT NORMAL. AH, SIMT NEVOEA SĂ FU_R, VREAU SĂ FU_R CEVA NOU!!
9^20 AM TRECUT PE LA ORGANIZAŢIEA DE ARŞI A MAFIEI, CĂ LI SA PRĂJIT APARATELE DE PRĂJIT PÎINEA PRĂJITĂ. TOT ACOLU ERA ŞI ORGANIZAŢIEA DE ORBI A MAFIEI CARE SE DISTRAU BĂGÎND ŞI SCOŢÎND DIN PRIZĂ ŞTECHERELE DE LA ALEEA O 100 DE VIDEOURI CARE LEAM CUMPERAT IO LOR CADO DE SFINŢIIII MUCENICI. ORBIII MAFIEI MA SERVIT CU O SUPĂ DIN AIEA DE MUCENICI, DA A DRACU, EREA ARSĂ DE ARŞII MAFIEI, CĂ NA VĂZUT ORBII CÎN A DAT ÎN FIERT. ŞI MI SA FĂCUT RĂU ŞI DIN AIEA 40 DE MUCENICI, VREO 22 DE SFINŢI EAM BORÎT!! MEA PĂRUT RĂU DE EI, CĂ A SUFERIT. ÎN FINE, ACOLU AM VORBIT CU O COTOARBĂ DELA ORBIII MAFIEI CAREO ŞTIEAM IEU CĂ FACE UN ORAL DE ZILE MARI CŞIO BAGĂ DIRECT IN ORBITE ŞI ŢIO FREACĂ DIRECT DE CREIER, PÎNĂ TE IA MAMA DRACULUI!). ŞI NEAM POVESTIT CUM NEAM PIERDUT CHESTIEA AIA LA 17 ANI, CARE CU CINE ŞEA PIERDUTO. IO DE EGXEMPLU MEAM PIERDUT LUCIDITATEA LA 17 ANI ÎNTRUN BOSCHET, CU DOI VECINI ŞI 1000 DE VOTDCĂ. EAR IEA CICĂ ŞEA PIERDUT LUCIDITATEA TOT LA 17 ANI, CU DOI VIOLATORI TIMIZI, CARE AU LĂLĂITO PÎNĂ DIMINEAŢĂ ŞI ABEA DELA 4 DIMINEAŢA AU ÎNVITATO LA UN TEATRU CASO VIOLEZE, DAR EA EA IA IA REFUZAT ŞI NU SAU MAI VIOLAT.
15^20 MĂ ŞI ENERVEZ! MOARTEA ESTE CÎND DUMNEZEU ŢŞI PIERDE BRUSC UMORUL ŞI VREA EL SO FACĂ PE SERIOSUL, SĂ NU ZICĂ LUMEA CO ARDE AIUREA PRIN CER. (MI SE PARE ÎNCORECT – FAŢĂ DE NOI, CARE MAI ŞI MURIM.)
19^10 OF-OF, AMZETERU A DEVENIT FOARTE DEPRESIV: SA APUCAT DE FUMAT ŞI, ÎN PLUS, ŞEA CUMPĂRAT UN PITBUL PE CARE VREA SĂL ÎNRĂEARCĂ!! AL DRACU AMZETERU, ALEARGĂ NOAPTEA PISICILE PRIN CARTIER CU PITBULU!!!
22^00 RUGĂCIUNEA. DOAMNE, AŢ VREA SĂ AM UN OZN DECAPOTABIL DIN AUR!!

munca cu cartea

Trecute vieţi de regi şi regine

N-am fost niciodată regalist, nu ştiu cum e şi, desigur, nici regaliştii nu mai sînt ce-au fost pe vremea cînd regii se comportau regeşte. Acum, monarhiile au ajuns un fel de brand-uri de lux ale democraţiilor, iar suveranii par ţinuţi pe tron ca nişte exponate folclorice cu valoare turistică. Dar, în fine, asta e părerea mea, şi nu se referă decît la cea mai strictă contemporaneitate. Altminteri, dacă m-aş fi născut la 1866, să zicem, aş fi fost cel mai feroce – exagerez – duşman al republicii. Vedeţi, e important să ştii cînd vrei să te naşti dacă ai de gînd să frecventezi o convingere politică, dar n-are nici un fel de importanţă cînd te-ai născut dacă onestitatea te invită să frecventezi un personaj politic sau altul. Cum ar veni, deşi sînt republican, n-am cine ştie ce respect faţă de nici un preşedinte, dar respect definitiv vreo cîţiva regi. La urma urmei, Iliescu e una, iar Majestatea Sa Ferdinand I e cu totul altceva. Cartea* dlui Mamina, un istoric tînăr şi plin de vînă, m-a ajutat să refac cu o cursivitate exemplară traseul eroic şi demn al suveranilor mei preferaţi. A făcut asta reuşind, cred, să reconstruiască povestea monarhiei româneşti în statura ei istorică, fără să se lase animat de vreo patimă nocivă de factură recentă. Şi pentru cei care au auzit de suverani doar cînd se enerva Iliescu la televizor sau aducea vorba Simina Mezincescu, cartea asta ar trebui să fie lectură obligatorie. La urma urmei, e un dicţionar al regalităţii româneşti; unde mai pui că are şi nişte poze nemaipomenite. Chipuri, locuri, palate, decoraţii, facsimile despre cei optzeci şi unu de ani în care improvizaţia statală născută în 1854, din dubla alegere a lui Cuza, a devenit România modernă. La 6 mai 1866, dimineaţa, la ora 9, Carol-Ludovic de Hohenzollern Sigmaringen sosea în România, la Baziaş, după un drum primejdios prin Imperiul Austro-Ungar. Pleca apoi spre Bucureşti, unde caleaşca regală trasă de 12 cai mînaţi de surugii ajunge pe 10 mai, dimineaţa, în aclamaţiile mulţimii udate pînă la piele de o ploaie torenţială, venită parcă providenţial, după o lungă secetă, odată cu Carol I. Frumos, nu? Iar Carol ce credeţi că zice în faţa Adunării Constituante conduse de Manolache Epureanu? Zice aşa: „(...) mi-am părăsit, fără a sta la îndoială, şi ţară, şi familie spre a răspunde la chemarea acestui popor care mi-a încredinţat destinele sale.“ Emoţionant, nu? Trec anii, secolul XX e pe undeva pe la mijloc, Europa de Est ajunge vai de steaua ei roşie de la Răsărit şi, în dimineaţa zilei de 30 decembrie 1947, Mihai I semnează, la presiunile lui Petru Groza, actul de abdicare, abrogînd prin acesta şi Constituţia din 1866. Atunci a apărut Republica; la început „Populară Română“, apoi „Socialistă România“. De-aici, vă las, mai departe ştiţi şi singuri.

Alin IONESCU

*** Ion Mamina, *Regalitatea în România, 1866-1947,* Editura Compania, 2004.**

rebele arte

Horia de dinainte de Bernea

Expoziţia Bernea deschisă săptămîna trecută* este una neobişnuită. Ea reuneşte lucrări din perioada 1943-1965, adică o bună parte a vieţii artistului de dinainte de debut. Galeria Sabina şi Jean Negulescu prezintă în jur de 150 de lucrări din cele, mai multe, apărute în caietul editat de Muzeul Ţăranului Român. Ceea ce surprinde în toate lucrările este faptul că toate poartă amprenta artistului, toate conţin promisiunile lucrărilor de maturitate. Horia Bernea, o dovedesc desenele din copilărie, dar şi lucrările ceva mai elaborate din tinereţea predebut, s-a născut pictor. Şcoala nu i-a adăugat mare lucru, poate doar o anumită consecvenţă stilistică şi o rafinare a viziunii. Dar toate datele esenţiale ale operei lui Bernea se află acolo. Simplitatea sa profundă (căci există şi simplitate de suprafaţă!), decuparea esenţialului din realitate funcţionează în toate încercările, indiferent dacă e vorba de un desen modest ca dimensiuni, de o schiţă oarecare sau de un studiu de perspectivă. Bernea are ceea ce nu au mulţi pictori (nici de la noi, nici de aiurea): o viziune închegată care serveşte în permanenţă toate lucrările sale şi se regăseşte în toate. E o puternică viziune continuă, care nu se decuplează niciodată de activitatea plastică. Toate ciclurile sale ulterioare perioadei din care datează exponatele se aşează într-un rost al operei privită mereu ca întreg, nu ca o succesiune de tablouri. Gestul recuperator al organizatorilor (pictorului Ion Grigorescu i se datorează modul de prezentare a lucrărilor) consolidează opera lui Horia Bernea şi-i subliniază, o dată în plus, originalitatea şi autenticitatea într-o lume în care aceste două calităţi sînt tot mai rare.

Ioan T. MORAR

*** *Horia Bernea,* desene şi picturi din perioada 1943-1965, galeria Sabina & Jean Negulescu, Bd. Aviatorilor nr. 57.**

cinem-a pîrît

Un cartuş de Kent, un pachet de cafea şi un Urs de Aur

Prietenii mei, criticii de film (printre care se numără Alex. Leo Şerban, Andrei Gorzo, Alexandru Vărzaru, Cătălin Matei şi Daniel Beniamin Goace), nu mă vor judeca, sper, prea aspru pentru impostura (pe deplin conştientă) pe care tocmai mă pregătesc să o comit aici. Habar nu am ce vreau să spun, habar nu am ce urmează să scriu despre scurt-metrajul* lui Cristi Puiu, însă scriu şi asta ar trebui să fie lucrul care contează cel mai puţin pentru istoria criticii de film din România sau de aiurea. Proiecţia foarte scurtului scurt-metraj a avut loc sîmbătă seara în Green Hours. Din motive pur tehnice, am văzut începutul filmului de trei ori: o dată alb-negru, a doua oară semi-pseudo-color, iar a treia oară şi ultima, full color. Asta înseamnă, desigur, că nea Tomescu (Victor Rebengiuc) a intrat de trei ori în restaurantul *Graceland,* unde îl aştepta (fără să-l aştepte) băiatul lui (Mimi Brănescu), căruia tatăl îi adusese un cartuş de Kent şi un pachet de cafea (de fapt, de ness), destinate unui director de firmă care l-ar putea angaja pe nea Tomescu ca paznic de noapte, deşi el şi-ar fi dorit şofer sau sudor. Fiind vorba de un scurt-metraj, filmul s-a terminat (o singură dată) la puţin timp după ce a început (de trei ori, cum spuneam). De întîmplat nu s-a întîmplat nimic, afară de un dialog (scurt, desigur) între tată şi fiu. Este meritul lui Cristi Puiu, desigur, că spectatorii se prind oarecum tîrziu că nea Tomescu este tatăl băiatului în faţa căruia se simte foarte stînjenit, aproape timorat (o fi şi din cauza restaurantului de lux, cu care bătrînul tată nu este deloc obişnuit). Băiatul este omul de tip nou, un grăbit cu cravată şi costum, un insensibil sensibil, un carierist pentru care drumul de la restaurantul *Graceland* la Băneasa (unde are el treabă) nu trece niciodată prin Piaţa Unirii, ca să zic aşa. La sfîrşitul filmului, am întrebat-o retoric pe o prietenă puţin descumpănită şi ea de Ursul de Aur pe care îl primise la Berlin scurt-metrajul lui Puiu: „Bun, acum că am văzut filmul, eu ce scriu?!“. A fost prima oară în viaţa mea cînd am regretat că nu mă pricepi la urşi de aur.

Iulian TĂNASE

*** *Un cartuş de Kent şi un pachet de cafea,* scenariul şi regia: Cristi Puiu.**

show biz da' culţi

Rescrisul şi cititul

● După ce recenzează cartea Tamarei Cărăuş, *Efectul Menard. Rescrierea postmodernă: perspective etice* (v. *Litere, Arte & Idei,* nr. 8), Cristian Crăciun se întreabă: „...ce text din literatura română ar putea fi inclus în această enumerare de mari rescrieri ale unor mari texte“. Tot domnia sa răspunde: „Cu excepţia *Levantului* cărtărescian (...) nu am găsit o astfel de plasare pe orbita unor texte ale literaturii universale“. Lăsînd deoparte faptul că Mircea Cărtărescu nu rescrie, ci pur şi simplu scrie o epopee în care pastişează sau parodiază diverşi autori români, mă întreb la rîndul meu: chiar n-or exista în literatura noastră rescrieri ale unor cărţi aparţinînd literaturii universale sau măcar autohtone? Ceva-ceva ar fi: Voiculescu în ale lui *Ultimele sonete închipuite ale lui Shakespeare în traducerea imaginară a lui...*, publicate în 1964, dar scrise mult mai devreme. Gheorghe Crăciun rescrie în *Compunere cu paralele inegale* (1988) romanul lui Longos, *Dafnis şi Cloe*. Mircea Horia Simionescu pleacă hotărît de la *Moarte la Veneţia* şi scrie romanul *Redingota* (1984), iar colegul lui, Costache Olăreanu, nu e departe de *Don Quijote* cînd scrie *Cu cărţile pe iarbă* (1986). În 1982, Paul Georgescu publică *Solstiţiu tulburat*, în care amestecă şi rescrie două romane celebre ale literaturii române, *Viaţa la ţară* şi *Enigma Otiliei*. Şi fiindcă în articolul pomenit se pleacă de la „efectul Menard“ ca „grad zero al rescrierii“, nu trebuie uitat Nichita Stănescu care în 1973 a aranjat, fără să intervină altfel, sub formă de versuri, fragmente din Neculce (v. Ion Neculce, *O samă de cuvinte, aşezate în chip de vers de Nichita Stănescu*, Biblioteca Argeş, nr. 2, 1973). Or mai fi şi alte exemple, dar nu-mi vin acum în cap. Oricum, discuţia rămîne deschisă. **(Şt. A.)**

● Cred că în redacţia de la *Observator cultural* există o maşină de lipit etichete care lucrează non-stop. Unul dintre programele respectivei maşini de etichetare este să-l urmărească pe Patapievici şi, din orice poziţie, să-i trîntească diverse etichete. Pînă acum au reuşit să lipească, printre altele, pe cele de „radical-conservator“, „extrem conservator“ şi cu „mentalitate fascistoidă“. Ultima operaţiune de lipire a unei etichete s-a întîmplat odată cu desprinderea unui citat din revista *Vatra,* prilej cu care maşina respectivă a scris o notiţă potrivit căreia „Patapievici *sună nazist*“. În aceeaşi notiţă, pornind de la acelaşi număr din *Vatra,* Dan C. Mihăilescu este taxat pentru nişte presupuse „clişee legionare“. Oare nu sînt naziştii mai degrabă cei care cred că numai ei, categorie umană superioară, deţin adevărul, înţelepciunea şi dreptatea, dispreţuindu-i pe ceilalţi şi lipindu-le etichete abominabile? Să le spunem noi celor de la *Observator cultural,* care pun în priză buclucaşa maşinărie, unde a dus lipirea de etichete într-o dulce inconştienţă şi o foarte concentrată intoleranţă? În schimb, bine că am ajuns să-l vedem pe Vadim spălat şi aranjat, prezentat străinătăţii drept un intelectual cu o vastă cultură! La o asemenea atrocitate maşina de lipit etichete nu a mai reacţionat! ● O veste bună în lupta contra impostorii: Cătălin Ţîrlea, ţuţerul mai multor potentaţi ai zilei, a fost demis din funcţia de vicepreşedinte al Institutului Cultural Român! Aroganţa sa de parvenit a fost, în fine, răsplătită! În locul lui a fost numit clujeanul Ionel Haiduc, un om care nu va umple cu aerele sale toate încăperile Institutului! ● Pentru amatorii de adrese „culturale“ de Internet, vă ofer una care vă va fi de folos, mai ales dacă aveţi copii care vor să se dedice artelor: Centrul de Artă Euterpe, care poate fi găsit la adresa www.cae.ro. **(I. M.)**

mazeta sporturilor

Ni se rupe-n 16

16 sau 18 echipe? Iaca întrebarea! Mai-marii și maimicii forbalului nostru își tot bat căpățînile și își tot încoardă mușchiuleții, luptîndu-se cu această groscioară problemă. Argumentele invocate în favoarea formulei cu 18 sînt dintre cele mai diverse, fiecare de tot hazul. Se începe cu criteriul mistic, federal: de fiecare dată cînd ne-am calificat la Europene și Mondiale erau 18 echipe în campionat. Și se ajunge la teorii economico-sociale, à la Jean Pădureanu: cu cît vom avea mai multe echipe în Divizia A, cu atît vom avea mai puțini fotbaliști șomeri pe prima scenă a țării. Băi, să fie! Nu trebuie să recurgem la istorie pentru a ne reaminti (a cîta oară?) că sistemul cu 18 echipe s-a născut din ordinul lui Nicușor Ceaușescu și a decedat în sunetul fanfarelor Cooperativei post-decembriste. Așa s-a îngropat orice urmă de performanță în fotbalul românesc, fie-i gazonul ușor! Drept și prin urmare, putem lăsa baltă toate argumentele. Ajunge doar să ne uităm la meciurile din prima etapă a returului. Și, ca microbiști cît de cît, după ce văzurăm anterior și partidele din Champions League, vom conchide liniștiți și lămuriți: nenică, ne-ar ajunge un campionat cu 6, hai, maximum 12 echipe! Asta, desigur, dacă ne mai gîndim cumva să fim competitivi în Europa… Dar am fi naivi să credem că pe barosanii de la noi i-ar interesa cumva competitivitatea europeană. Europa e un moft într-o țară unde președinții folosesc jucătorii ca miză la poker. Tot ce contează pentru 'mnealor este să-și mențină politica de alianțe în Ligă și, evident, să le iasă the banu'. Acum, uite-i, au ajuns să spună precum cei mai odioși activiști de pe vremea comunismului: sistemul e de vină. Haida-de, lăsați-o jos că măcăne! N-am ajuns unde am ajuns din cauza sistemului competițional. Ci din cauza sistemului de cîrdășii, mînării și matrapazlîcuri pe care, iată, băieții ăștia vor neabătut să-l perfecționeze. Chiar vorbim aiurea despre o formulă cu 18 echipe. Dacă-i vorba de diversiuni, uite, venim și noi cu o propunere. Hai să facem, tată, o Divizie A cu 55 de echipe! Adică Rarora Rîmnicu Vîlcea (locul 13 în seria B2) de ce n-ar fi din nou în prima ligă?

Viorel MOȚOC

După ce a militat pentru o divizie A de 18 echipe, Mitică Dragomir s-ar bucura dacă Bucureștiul ar avea 8 sectoare în loc de 6, ca să prindă și Jean Pădureanu și Pinalti niște locuri de primar la oraș

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

■ **Așadar, a început returul Diviziei A la fotbal, prilej cu care s-a întîmplat o minune: echipa de volei Deltacons Tulcea a jucat o finală de cupă europeană! Au trecut 16 ani de la ultima performanță de genul acesta. Bineînțeles, evenimentul nu trebuia ratat, astfel că luni seara, după ce populația Tulcei i-a primit scurt într-o piață din oraș, partidul i-a luat pe jucători la o șuetă privată. Înaintea acestei întîlniri restrînse, umbla prin tîrg zvonul că primarul Mocanu va premia sportivii cu bani din buzunarul privat. Nu știm ce s-a întîmplat pînă la urmă, deoarece cheful s-a prelungit, dar tare ne temem că, pe undeva pe la al treilea pahar de țuică, edilul și-a amintit brusc că a uitat lumina aprinsă acasă și a plecat s-o stingă.**

■ **Că tot veni vorba de bani din propriul buzunar, se aude că, în preajma zilei de 8 Martie, Mircea Rednic a oferit, din senin, vreo zece milioane de lei pentru o masă festivă a angajatelor unui salon de frumusețe din centrul Capitalei. Client vechi, antrenorul a scos banii și a plecat la ale lui. Bine că e și client mulțumit, nu doar vechi, că dacă nu îi ieșea freza ca de obicei, sigur își trimitea și jucătorii la local, să streseze fetele cu niște scheme de-alea obosite, învățate de pe caietele cu X și 0 ale lui Mutu.**

Eva Hențigova

În România, „Anul european al Educației prin Sport“ s-a terminat în ianuarie

Așadar, după cum sigur nu ați aflat încă, anul 2004 este „Anul european al educației prin sport“. Deși România nu prea are vreo treabă cu Europa, în afară de căpșune, importul de merțane fugite de-acasă și exportul de maradonișți, am fost incluși și noi în acest program comunitar. E drept, pe undeva pe la „veșnici candidați“ sau, cum s-ar spune la *Poșta redacției,* la „mai trimiteți“. La scurt timp după ce s-a pus pe roate proiectul, s-a înregistrat și prima pană. Se pare că, așa cum bine le stă românilor iuți de mînă, ai noștri au folosit logo-ul oficial al programului, iar ai lor ne-au cerut să renunțăm, căci el este rezervat doar unui cerc restrîns de participanți, adică aceia care sînt undeva departe, mănîncă tot din farfurie și dorm la prînz. În plus, după cum vedem pe www.rosport.ro, site-ul dedicat acțiunii de către Agenția Națională pentru Sport (atunci cînd acesta binevoiește să ne acorde o mică atenție și să funcționeze), există o secțiune numită *„ultimele știri“*. Iar ultima și, evident, cea mai fierbinte, prezentată într-o imagine captată de noi pe 15 martie, seara tîrziu, ne asigură că „pe *29/01/2004*, ora 11, la Palatul Copiilor *va avea loc deschiderea oficială* a «Anului european al Educației prin Sport»“. Ne îndoim sincer că se poate întîmpla așa ceva: la cît de balcanici sîntem, sigur se va întîrzia măcar vreo juma' de oră, acolo, pînă va găsi cineva cheile de la sala de festivități.

Daciada Sârbu

ÎNȚELEPCIUNE PENTRU
M I N T E
Ultimele Stiri
29 / 01 / 2004
ora 11.00, la Palatul Copiilor, va avea loc deschiderea oficiala a "Anului european al Educatiei prin Sport".
Comisia Europeana pune la dispozitie mai multe informatii despre Anul European al Educatiei prin
Promovarea unei educatii de
Recunoasterea valorilor educ
European de la Nisa in zilele de
confirmat astfel si declaratii ante
Tratatului de la Amsterdam in ca
identitatii popoarelor;
Incurajarea voluntariatului in
Dimensiunea informala a acti
a reprezentantilor guvernelor sta
din 17 decembrie 1999 precizea
valoare pedagogica care sa cont
Comisia sa asigure, in cooperar
coerenta in scopul de a exploat
sportive.

Arhitectul-şef al Capitalei a susţinut recent că, în 2030, Bucureştiul va arăta ca Berlinul. Deja străzile arată ca Dresda după bombardament!

Avem o ţară. Cum procedăm?

– indexul altor evenimente –

Flatulaţia stelară

PNŢCD şi-a anunţat un posibil candidat la preşedinţie: un român stabilit din 1969 în America. El se numeşte Constantin Timoc şi este cercetător în probleme aerospaţiale. El e singurul care poate explica de ce PNŢCD s-a dus unde s-a dus cu satelitu'.

Crăişorul munţilor de bani

Cică salariul lui Gheorghe ar fi de 20.000 de dolari. Vă daţi seama cît plăteşte omul ăsta la asigurările de sănătate? Aproape la fel de mult cît consumă!

Bile, cunoştinţe şi relaţii

Năstase a cerut în Parlament să se dea Opoziţiei o găletuşă cu nisip ca să îşi îngroape bilele negre. Opoziţia ar trebui să dea şi ea Puterii o găletuşă cu nisip ca să-şi îngroape singura bilă albă: a lui Ilie Sârbu.

Să-l facem pe dracu-n patruped

Avem iar 60.000 de cîini fără stăpîn în Bucureşti. Asta deoarece Consiliul General al Primăriei Bucureştiului a redus echipele de ecarisaj de la 17 la 5. Norocul nostru că vine acuma Paştele şi se înjumătăţesc din nou.

Acordul strand-băi!

Adrian Năstase a avut un weekend care a început extrem de obositor, pentru a se termina deosebit de plăcut. Dacă vineri după-amiază a trebuit să ţină în frîu morcovul introdus de raportoarea României, doamna Emma European, sîmbătă seară premierul a avut-o invitată la Bucureşti pe o altă doamnă importantă pentru integrarea noastră, de această dată în Eurovision: doamna Dana International.

REBU îţi dă aaaripi!

Aflaţi în vizită prin Complexul Studenţesc din Timişoara, un grup de studenţi americani din Chicago s-au oferit să adune gunoaiele lăsate în campus de tinerii români. În spiritul bunei tradiţii, studenţii noştri le-au oferit americanilor permisiunea de a se simţi ca acasă şi a aduna de pe jos resturile de salam, ciunga, sticlele goale şi mucurile de ţigări. Din cînd în cînd, cu un scuipat bine plasat, ai noştri chiar mai dădeau o mînă de ajutor arătînd americanilor unde a mai rămas gunoi neridicat. La plecare, oaspeţilor li s-a urat revenire grabnică deoarece sectorul WC-uri a rămas încă neacoperit.

Cronicarul
Grigore după Ureche

contraeditorial

Separatiştii cu bască – facţiunea fundamentalistă a PSD

De fiecare dată cînd moartea îi răpune pe români altundeva decît în România, guvernul se implică proclamativ. Ajută rudele, repatriază cadavrele, dă bani pentru funeralii. MAE face celule de criză şi pune la dispoziţie telefoane de urgenţă. *Ştirile* înnebunesc de plăcere şi se reped cu cinism să-şi trimită la faţa locului adelini şi cătălini care vorbesc repede, se sufocă de falsă emoţie şi scurg lacrimi din ochii telespectatorilor solidarizaţi brusc în prime-time. Prin apartamente, reporterii colectează pe bandă durerea din plînsul rudelor. Premierul apare la televizor. E grav, emoţionat, nodul de la cravată i s-a pus în gît; tuşeşte, apoi transmite condoleanţe, promiţînd sprijinul guvernului. La puţin timp după ce baroneasa Emma Nicholson declara în Parlamentul European că atunci cînd vine vorba de România nu se aude decît „corupţie, corupţie şi iar corupţie", în patru gări din Madrid, teroriştii Al-Qaeda au aruncat în aer cîteva trenuri omorînd două sute de oameni, rănind vreo mie şi făcîndu-i de-acum încolo pe cei care se temeau de atentatele aeriene să înţeleagă că Lockerby poate fi la fel de bine şi feroviar. În vagoane, alături de maghrebieni, kosovari, polonezi, erau şi mulţi români. Căpşunari, baby-sitteri, zidari, fierari-betonişti, lăutari, şuţi, faianţari, rromi, zugravi, recepţioneri, mulţi muncind la negru pentru cîteva sute de euro. Din sutele astea, în fiecare lună una pleca spre România pentru a menţine pe hartă satele pline de bătrîni care-au rămas acasă să crească copiii celor plecaţi. Acum cîţiva ani baby-sitterii şi fierar-betoniştii mergeau în Israel, dar după ce au căzut vizele, Spania a devenit un El Dorado la doi paşi de casă. Şi-atunci, această legiune de dilibau a României muncitoare, semirurală, dată-n şomaj de pe la toate combinatele, angajată apoi la butic fără carte de muncă, a luat cu asalt peninsula. Însă cînd e să aibă chef de muncă, nici moartea n-are nevoie de viză. Marin Berbecaru, internat în spitalul Gregorio Maranon („picior tăiat – sursă PRO TV"), este din Peretu, o comună din Teleorman. Acolo, în preajma *Ştirilor,* lumea s-a strîns lîngă primărie ca să se-ngrijoreze de soarta celor cîteva sute de consăteni iberici. Copiii se hlizeau făcînd cu mîinile la camere ca să se vadă la televizor, iar ţăranii adulţi se simţeau cam stînjeniţi de-atîta filmat. Sfînta sută de euro primită lunar părea să fie prima lor îngrijorare şi singura chestie care-i lega de Europa. În rest, ce să zic, s-au chinuit săracii să fie la înălţimea evenimentului şi a rating-ului. A doua zi, terorismul autohton îi va readuce în cotidian. Doliul zilnic îşi intră în drepturi. Separatiştii de la Sănatate, Transporturi, Muncă şi Industrii vor face în Peretu victime anonime. Beteşugurile vor fi plimbate cu rata spre spitalele din Alexandria şi Roşiori, morţii din accidente vor fi hurducăiţi spre cimitir prin aceleaşi hîrtoape din asfalt în care şi-au găsit sfîrşitul, iar ajutoarele de şomaj se vor urni cu greu din conturile ministerelor.

Alin IONESCU

Săptămîna românilo

Teroriştii lui Năstase au dinamitat trenul integrării

Venită cu o falcă-n cer şi una în pămînt să-i spargă pe Năstase şi compania în urma raportului adoptat de organele europene, baroneasa Emma n-a găsit pe nimeni acasă. Ai dracu' ăştia ai noştri, s-au lipit repede de atentatul de la Madrid – probabil o altă diversiune a actualei Puteri de la Bucureşti, făcută pentru a distrage atenţia de la marile probleme ale ţării – şi mai bine ar fi făcut dacă l-ar fi şi revendicat. „Alo, sînt eu... cum care eu? Talpeş, marele spion! Vă sun din partea PSD-ului: noi, Adrian Năstase şi AGVPS-ul am vrea să revendicăm atentatul de la Madrid! Oricum, pentru noi, la cîte milioane am omorît de foame în România, ăsta a fost un fel de atentat de week-end. **Vă mulţumim!"**

➠ Astfel că raportul privitor la România, în care Năstase, Rodica şi baronii erau făcuţi cu ou şi cu oţet şi pe urmă tăvăliţi prin rahat – s-a dus ca un fum. Stănoaica s-a dus s-o chinuie pe doamna Justiţie la Cotroceni, Guvernul s-a remaniat cu aceiaşi corupţi, numai tariful şpăgii a rămas acelaşi – singurul semn de macrostabilitate din România. „Domnilor investitori, **indicele Şp.** al şpăgii a rămas la acelaşi nivel pe bursa de non-valori din România, fără a prezenta fluctuaţii în funcţie de evoluţiile oscilante ale dolarului, cum s-a întîmplat pe alte pieţe din regiune. Investiţi acum în România, vă garantăm stabilitate, să moară mama!"

➠ PNŢCD-ul şi-a găsit un posibil candidat la preşedinţie: un român fost la NASA. Cică ăsta o să se lupte pentru retrocedarea pămîntului de pe Lună şi Marte la foştii proprietari. Îi vedeţi pe extratereştri îmbrăcaţi cu şuba aia de ţărănist a lui Vasile Lupu cerînd retrocedarea? ➠ Bogdan Niculescu Duvăz va fi candidatul PSD la Primăria Capitalei. Acuma, un lucru e sigur: trădătorul Duvăz va fi candidatul la primărie, dar al cui se va şti mai exact după alegeri, cînd se va stabili partidul care a cîştigat alegerile. Ce, nu-l vedeţi pe Duvăz şi membru UDMR, dacă asta cere trădarea?

➠ Cam toţi funcţionarii din Consiliul Judeţean Suceava au spoliat fondurile SAPARD pentru afaceri personale. Normal, cu MAPARD-ul era mai greu, aşa că au supt şi ei cît au putut cu SAPARD-ul!

➠ Pînă în 2007, serviciul militar obligatoriu va fi satisfăcut ca şi pînă acum. Adică cu un bocanc de un fel şi celălalt de alt fel, cu pantalonii rupţi în fund şi cu trageri din an în Paşte, cînd se mai trezeşte un soldat să-şi omoare colegii de dormitor.

Cronică
a lu' Ştefan a Petrei

SĂ RENUNŢĂM LA CORUPŢIE? DE CE NU ŞI LA PORTUL POPULAR? ĂŞTIA NU MAI AU NICI O UMBRĂ DE RESPECT FAŢĂ DE TRADIŢIILE UNUI POPOR!
MAMBALE

Tătucă, înţeleg: ai avut o tinereţe traumatizantă. Te-au obligat ruşii să mănînci icre negre, deşi matale ai fi mîncat crap la carton ca la Olteniţa. Dar înţelege-mă şi pe mine, tînăra generaţie: Europa îmi impune să consum somon şi icre roşii, deşi, după gustul meu, aş înfuleca doar nisetru albinos şi caviar mov.

Conflict de generaţii între caviarul cu bască şi şampania plată cu girofar

Veşti bune

Pe Bebe l-a cam luat „Dracu la Park"

➠ Bebe Ivanovici este anchetat de PNA că a supraevaluat nişte terenuri pentru a le putea vinde apoi statului în operaţiunea „Dracula Park". Problema e că proiectul lui Agathon-Năstase „Dracula Park" a rămas doar în faza de „Drac", urmînd ca Bebe Ivanovici să se aleagă numai cu terminaţia „...ula Park!".

➠ Parlamentarii au acceptat în sfîrşit să renunţe la organizarea de tombole electorale prin care să cumpere votul alegătorului cu mici, bere sau ciorbe de faSolenza. Singura tombolă admisă în vară va fi cea standard, în care tot electoratul îşi va băga fiecare coceanul în urna de vot, iar la sfîrşit cîştigătorul va lua toţi Cotrocenii.

Străbuna Vestire

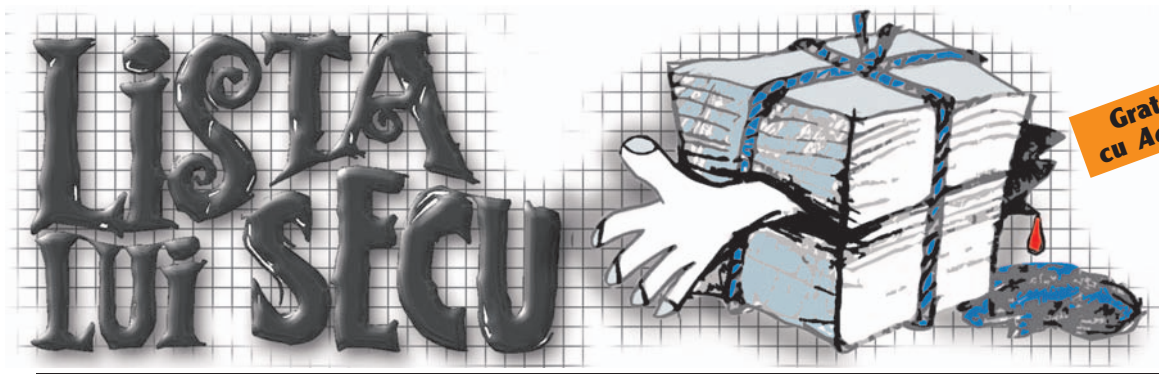

Gratuit. Se distribuie cu Academia Caţavencu.

Dosarul Braşov 1987

DOSAR DE URMĂRIRE INFORMATIVĂ A SECURITĂŢII

Apare până când se termină securiştii!

Miliția și Justiția, fete-n casă la coana Securitate

Ceea ce s-a petrecut după revolta muncitorilor de la Brașov din 15 noiembrie 1987 are darul să arate, printr-o tragică „lecție practică", modul în care funcționa piramida represivă din România. În primul rînd, pentru a camufla caracterul anticomunist al manifestației și a o transforma într-o „adunătură de golani", cum se exprima pe atunci generalul de Securitate Emil Macri, în avanpremiera rostirilor politice mult mai aprofundate ale lui Ion Iliescu în legătură cu manifestațiile din Piața Universității, s-a dispus anchetarea celor aproape două sute de arestați de către Miliție. Se încerca astfel deturnarea sensului revoltei, așa cum s-a procedat în acea epocă în foarte multe cazuri, în care opozanților regimului comunist li se înscenau procese de drept comun. Practica aceasta nu ar fi fost posibilă fără complicitatea perversă a celorlalte două componente ale „triunghiului represiv" comunist: Miliția și Justiția. Miliția avea o lungă tradiție de luptă împotriva „dușmanului de clasă". Călăiți în procesul de colectivizare, cînd milițienii au ucis, arestat și maltratat zeci de mii de țărani, chiar și în lupta împotriva partizanilor din munți, în anii '80 rolul lor în aparatul de poliție politică avea să sporească. Miliția nu se ocupa doar de delapidatori, hoți, criminali sau infracțiuni rutiere. Prin ordinul secret 00140, șefii de post din localitățile rurale au început să lucreze efectiv pentru Securitate, colectînd note informative, trimițînd rapoarte despre starea de spirit sau acte de împotrivire la adresa regimului din satele României. Mai mult, aceștia erau plătiți pe state duble, atît de Miliție, cît și de Securitate pentru munca lor. Același lucru se întîmpla și în cazul unor ofițeri ai Miliției din marile orașe, care figurau pe state duble. În cazul anchetelor de la Brașov, faptul este cît se poate de vizibil: anchetatorii și bătăușii Miliției au participat la acțiunile de pacificare ale orașului sub directa coordonare a Securității, căreia îi erau subordonați și de care mulți erau plătiți. Justiția, la rîndul ei, se afla sub un riguros control al Securității. Existau birouri speciale în cadrul departamentelor de „informații interne" care dirijau decizii judecătorești de interes pentru fostul Departament al Securității Statului și racolau informatori printre judecători, avocați și chiar procurori. Securiștii acționau direct pentru organizarea unor procese și obținerea sentințelor dorite. Așa s-a întîmplat și în cazul muncitorilor brașoveni în decembrie 1987, care au fost judecați într-un așazis proces public, într-o regie pusă la punct amănunțit de către Securitate. De proces s-a ocupat securistul Nicolae Paraschiv, care răspundea la acea dată de „aparatul de stat": el a selectat și instruit judecătorii și avocații și le-a adus la cunoștință sentințele dorite (și obținute). Ca și milițienii implicați atunci în anchetă, dintre care unii au cariere deosebite în poliție (doi dintre ei, Neagu și Ionaș, sînt generali în Ministerul de Interne), Paraschiv are acum o slujbă bună la stat. El poate fi întîlnit de victimele din 1987 în biroul de secretar al Primăriei din Brașov. E susținut în funcție de prefectul Neagoe, care la rîndul său era prin '87 mare activist „pe linie de tineret" la București. Cum o dovedește „cazul Brașov 1987", „Lista lui Secu" nu ajunge pentru a descrie mizeriile regimului comunist. Prim-secretarii, care, precum Ion Iliescu, se aflau în fruntea Comitetelor Județene de partid, ordonau și controlau îndeplinirea dispozițiilor de către Securitate. Securitatea avea pe statele ei de plată milițienii. Iar Justiția era cîrpa de șters pantofii activiștilor și generalilor.

Marius OPREA

Lista subofițerilor și ofițerilor de miliție care au avut în sarcină cercetarea și supravegherea participanților la revolta de la Brașov, 15 noiembrie 1987

Lt. Alecsan Vasile
Lt.-maj. Aldea Eugen
Lt.-maj. Aldea Nicolae
Sg.-maj. Alexandru Gheorghe
Lt. Anghel Alexandru
Lt.-maj. Apahidean I.
Lt.-maj. Arieșeanu C.
Plt. Ariton (Arifan?) Vasile
Plt. Armenișan
Cpt. Astănuș Gh.
Sg.-maj. Băncilă Vasile
Sg-maj. Bîlbîie Florin
Lt.-maj. Boer Alexandru
Sg.-maj. Bourilă V.
Cpt. Bucșă M.
Lt. Buleandră D.
Sg.-maj. Butucelea Gh.
Sg.-maj. Burlacu Nicolae
Lt. Ciupitu Dumitru
Plt. Cazacu Ștefan
Lt. Chitea Constantin
Plt. Ciocotișan M.
Lt.-maj. Cochileanu I.
Lt.-maj. Cozneanu I.
Plt. Coste Ioan
Cpt. Crețu Aurel
Lt.-maj. Cristian Emilian
Lt.-maj. Deheleanu Dumitru
Plt.-maj. Dobrin Ioan
Lt.-maj. Dobrotă R.
Lt.-maj. Dronu C.
Sg. Maj Dumitrescu R.
Cpt. Duția Nicolae
Plt. Făgădaru M.
Sg.-maj. Florescu Nicu
Plt.-maj. Forișka Fr.
Plt. Friciu Teodor
Sg.-maj. Gavrilă V.
Plt. Gălăvan A.
Sg.-maj. Gheție Iosif
Lt.-maj. Gotcă C.
Plt. Hates N.
Lt.-maj. Hurgoi Costel
Lt. Huțanu Ioan
Plt. Ichim Mihai
Plt.-adj. Ilie Ioan
Sg.-maj. Ioniță Marin
Plt. Iordache Ioan
Sg.-maj. Iordache Nicolae
Cpt. Jitaniu
Plt. Lepădat Ion
Sg.-maj. Leț Valentin
Plt. Mihalcea Vasile
Plt. Moldovan
Lt. Morariu Ioan
Cpt. Morcov Stelică
Sg.-maj. Munteanu Gheorghe
Lt. Muraru Gheorghe
Plt. Obogeanu
Lt. Olariu Ștefan
Lt. Omraru Gh.
Plt. Oroianu
Plt. Pantea Vl.
Sg.-maj. Păun Liviu
Lt.-maj. Petreanu
Lt.-maj. Pleoscar Vasile
Sg.-maj. Pușcaru Constantin
Lt.-maj. Rădulescu Mihai
Plt. Rogojină C.
Plt. Sandru Gicu
Plt. Săvescu Mihai
Sg.-maj. Scurtu C.
Plt. Sidon Gh.
Plt. Sotropa Radu
Sg.-maj. Tamas I.
Plt. Tomulescu M.
Cpt. Turcu Viorel
Plt. Țărîncă Constantin
Lt.-maj. Varga Mihai
Plt. Vîrtic Valentin
Lt. Vlase Costică
Lt.-maj. Voinea
Lt. Zbarcea V.

Situația celor oprimați în 15 noiembrie 1987

Situația autorilor înscrisului cu conținut necorespunzător din clădirea Universității din Brașov

1. Torjo Mihai, n. 1964, Brașov. Exmatriculat. Repartizat la Întreprinderea Mecanică de Material Rulant Brașov.

2. Brîncoveanu Marin, n. 1964, Poiana – Gorj. Exmatriculat. Repartizat la Întreprinderea de Reparații Utilaj Minier Tîrgu-Jiu.

3. Lupou Marian, 1965, Bran – Brașov. Exmatriculat. Repartizat la Combinatul de Celuloză și Hîrtie Zărnești.

Autori ai unor înscrisuri cu conținut necorespunzător apărute în ziua de 15 decembrie 1987 pe pereții interiori a două clădiri ale Universității din Brașov, unde urmau cursurile Facultății de Mecanică, secția seral. Au redactat împreună o scrisoare cu conținut necorespunzător, care a fost înmînată obiectivului „Diana" din Cluj-Napoca, ulterior fiind transmisă la postul de radio BBC. Au preocupări de a redacta materiale cu conținut denigrator pe care să le trimită în străinătate pe căi ilegale. Din datele existente nu rezultă să adopte poziție ostilă prezentă.

Situația studenților de la Facultatea de Silvicultură Brașov exmatriculați în luna noiembrie 1987

1. Bia Cătălin, n. 1965, Cluj-Napoca. Exmatriculat. Repartizat la Antrepriza de Construcții-Montaj și Reparații Cluj.

2. Silaghi Lucian, n. 1965, Marghita – Bihor. Exmatriculat. Repartizat la Fabrica de Confecții Oradea.

3. Șerban Horia, n. 1965, Chișinău-Criș – Arad. Exmatriculat. Repartizat la Stațiunea Pomicolă Oradea.

În ziua de 22 noiembrie 1987 au confecționat și expus public un afiș prin care își exprimau aprobarea față de acțiunile huliganice din 15 noiembrie 1987. Din datele existente nu rezultă să adopte poziție ostilă prezentă. Au fost reînmatriculați din septembrie 1989, în anul IV de studii al Facultății de Silvicultură Brașov.

Situația persoanelor anchetate pentru participare la actele huliganice din ziua de 15 noiembrie 1987 de la Brașov și puse în libertate

1. Barna Florin, n. 1972, Brașov. A participat la actele de dezordine din fața sediilor consiliilor populare ale municipiului și județului Brașov. Avertizat. Reprimit în Liceul Industrial „Tractorul". Este elev la Liceul nr. 2 Brașov.

2. Cristea Cătălin, n. 1971, Brașov. A participat la actele de dezordine din fața sediilor consiliilor populare ale municipiului și județului Brașov. Avertizat. Reprimit în Liceul Industrial „Tractorul". Este elev la Liceul

Lista mică omoară lista mare

Diferitele liste prezentate aici poate nu spun nimic multora dintre cititorii noștri. Doar șiruri de nume sau date notate cu un anumit scop. În ceea ce ne privește, încă de la început am afirmat că „Lista lui Secu", la figurativ, este de fapt o listă neagră. Ea cuprinde un număr de persoane pe care le considerăm nedemne. Este judecata noastră, fără ca ea să fi avut loc într-o sală propriu-zisă de judecată. O parte din acești oameni continuă să muncească alături de noi fără să știm însă cum arată, pe unii îi vedem la televizor, iar despre alții nu mai știm nimic pentru că pur și simplu au decedat sau își petrec în liniște anii de pensie.

În acest număr sunt prezentate mai multe liste. Cea mai mare dintre ele este lista victimelor revoltei de la Brașov din noiembrie 1987. Cea restrânsă, firesc, este a celor care au format colectivul de anchetatori de la Miliția din Brașov sau detașați la Brașov în acea perioadă, pentru a pune capăt evenimentului din acel an. **Numele de pe această listă sunt preluate din documentul intitulat „Tabel nominal cu persoanele cercetate" din arhiva fostei Securități. Ele au fost scrise în dreptul persoanelor anchetate după** evenimentele **de la Brașov, în locul deasupra căruia se poate citi observația „cui a fost repartizat". Evident, cei „repartizați" precum o cameră insalubră de nefamiliști erau brașovenii revoltați și ridicați din stradă de milițienii** și securiștii din acest oraș.

Unele nume sunt incomplete, pentru că au fost scrise de mână, adesea greu de citit. Dacă sunteți curioși să aflați mai multe, vă propun să adresați o cerere șefului poliției brașovene, comisarul Dorel David. Probabil veți primi răspunsul **că informațiile cerute de dvs. sunt clasificate. Așa cum este cam tot ce se referă la Miliție și Securitate.** Ne mai rămâne să citim presa anilor trecuți, pentru a culege **cât mai multe informații „clasificate" referitoare la cariera postdecembristă a unora dintre cei de pe această listă. De această dată sunt observațiile noastre, pe care le-am putea numi simplu: „cum sunt azi repartizați".**

De exemplu, locotenentul *Aldea Eugen* din 1987 este foarte posibil să fie azi comisar. O persoană cu acest nume este în prezent șef adjunct al Inspectoratului Poliției Județene Brașov. O persoană cu numele *Aldea Nicolae* a ieșit în urmă cu câțiva ani la pensie cu grad de colonel, fiind o perioadă unul dintre șefii biroului judiciar din cadrul Poliției Municipiului Brașov. *Arișeanu Constantin,* fără să știm exact dacă este vorba despre cel aflat pe această listă, este în prezent comisar-șef și șeful Centrului Zonal de Combatere a Crimei Organizate și Antidrog Brașov. Despre sergentul *Băncilă Vasile,* datorită rezonanței numelui său, am putea spune că este un personaj dintr-un film despre războiul de independență. Mai este azi doar sergent? Nu credem, pentru că o persoană cu acest nume este comisar-șef, șeful serviciului poliției judiciare din cadrul Inspectoratului de Poliție Brașov. *Bucșă Mircea* se pare că este acum pensionar. Nu de mult timp, ci de vreo doi ani și cu grad de colonel. O persoană cu acest nume a fost ofițer în cadrul serviciului de combatere a crimei organizate din Brașov. Căpitanul *Crețu Aurel:* o persoană cu acest nume (colonel, evident!) a ieșit la pensie de vreo doi ani, după ce a fost șeful poliției circulație din cadrul IPJ Brașov.

(continuare în pagina III)

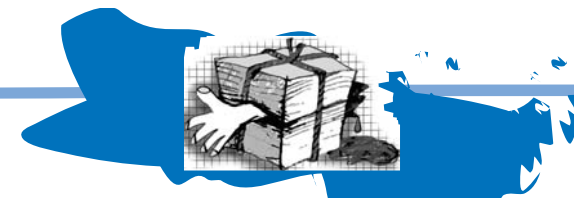

Industrial „Steagul Roşu“ Braşov.

3. Feyer Attila, n. 1970, Braşov. A participat la actele de dezordine din faţa sediilor consiliilor populare ale municipiului şi judeţului Braşov. Avertizat. Reprimit în Liceul Industrial „Tractorul“. Este încadrat la Întreprinderea de Autocamioane Braşov.

4. Ordace Dan-Aurel, n. 1970, Braşov. A participat la actele de dezordine din faţa sediilor consiliilor populare ale municipiului şi judeţului Braşov. Avertizat. Reprimit în Liceul Industrial „Steagul Roşu“. Este elev la Liceul Industrial „Tractorul“ Braşov.

5. Zamfir Petru Daniel, n. 1972, Braşov. A participat la actele de dezordine din faţa sediilor consiliilor populare ale municipiului şi judeţului Braşov. Avertizat. Reprimit în Liceul Industrial „Steagul Roşu“. Este elev la Liceul Industrial „Steagul Roşu“ Braşov.

6. Biro Iuliana, n. 1953, Aita Mare – Covasna. A participat la actele de dezordine din secţiile productive ale Întreprinderii de Autocamioane Braşov. Avertizată. Reprimită în Întreprinderea de Autocamioane. Încadrată la CAP Ormeniş Braşov.

7. Bradu Constantin, n. 1935, Tănasa – Iaşi. A participat la actele de dezordine din secţiile productive ale Întreprinderii de Autocamioane Braşov. Avertizat. Reprimit în Întreprinderea de Autocamioane. Încadrat la Întreprinderea Poligrafică Braşov.

8. Căruceru Floarea, n. 1957, Păunești – Vrancea. A participat la actele de dezordine din secţiile productive ale Întreprinderii de Autocamioane Braşov. Avertizată. Reprimită în Întreprinderea de Autocamioane. Încadrată la Întreprinderea „Electroprecizia“ Săcele.

9. Ciorăşteanu Sebastian, n. 1970, Braşov. A participat la actele de dezordine din secţiile productive ale Întreprinderii de Autocamioane Braşov. Avertizat. Reprimit în Întreprinderea de Autocamioane. Încadrat la Întreprinderea „Rulmentul“ Braşov.

10. Dumitru Viorel, n. 1952, Păltineşti – Buzău. A participat la actele de dezordine din secţiile productive ale Întreprinderii de Autocamioane Braşov. Avertizat. Reprimit în Întreprinderea de Autocamioane. Încadrat la Întreprinderea „Hidromecanica“ Braşov.

11. Jugănaru Cecilia, n. 1957, Mircești – Iaşi. A participat la actele de dezordine din secţiile productive ale Întreprinderii de Autocamioane Braşov. Avertizată. Reprimită în Întreprinderea de Autocamioane. Încadrată la Întreprinderea Mecanică Braşov.

12. Postelnicu Sofia, n. 1961, Popeni – Vaslui. A participat la actele de dezordine din secţiile productive ale Întreprinderii de Autocamioane Braşov. Avertizată. Reprimită în Întreprinderea de Autocamioane. Încadrată la Întreprinderea de Unelte şi Scule Braşov.

13. Postolachi Florin, n. 1965, Braşov. A participat la actele de dezordine din secţiile productive ale Întreprinderii de Autocamioane Braşov. Avertizat. Reprimit în Întreprinderea de Autocamioane. Încadrat la Întreprinderea Mecanică Braşov.

14. Dulgheriu Romeo-Gheorghe, n. 1967, Hliriceni – Botoşani. A participat la actele de dezordine din secţiile productive ale Întreprinderii de Autocamioane Braşov. Avertizat.

Trimis în judeţul Botoşani, însoţit de organul de miliţie. Încadrat la CAP Hliriceni, judeţul Botoşani.

15. Gorovei Maria, n. 1967, Bacău. A participat la actele de dezordine din secţiile productive ale Întreprinderii de Autocamioane Braşov. Avertizată. Trimisă în judeţul Bacău, însoţită de organul de miliţie. Stabilită la părinţi în Bacău.

16. Păunaş Mihai, n. 1969, Andrieşeni – Iaşi. A participat la actele de dezordine din secţiile productive ale Întreprinderii de Autocamioane Braşov. Avertizat. Trimis în judeţul Iaşi, însoţit de organul de miliţie. Încadrat la CAP Andrieşeni – Iaşi.

17. Tudoran Stana, n. 1969, Scutelnicu – Buzău. A participat la actele de dezordine din secţiile productive ale Întreprinderii de Autocamioane Braşov. Avertizată. Trimisă în judeţul Buzău, însoţită de organul de miliţie. Încadrată la CAP Scutelnicu – Buzău.

Situaţia persoanelor care au deţinut funcţii de conducere la Întreprinderea de Autocamioane şi Centrala Industrială pentru Autovehicule de Transport Braşov

1. Sechi Manole, n. 1929, Tîrgu-Bujor – Galaţi. În calitate de director general al centralei, nu s-a implicat în cunoaşterea şi aplanarea stării de spirit negative create ca urmare a aplicării de penalizări nejustificate la retribuţie şi nu a acţionat pentru a împiedica elementele huliganice să se deplaseze din uzină spre centrul oraşului. Destituire. Întreprinderea de Maşini-Agregat şi Subansamble Auto Sfîntu Gheorghe. La data de 01.04.1988 s-a pensionat, locuind în prezent în Braşov. Din datele existente nu rezultă să adopte poziţie ostilă prezentă.

2. Vulcan Ion, n. 1939, Drăgăşani – Vîlcea. În calitate de director plan producţie al centralei, nu s-a implicat în cunoaşterea şi aplanarea stării de spirit negative create ca urmare a aplicării de penalizări nejusti-ficate la retribuţie şi nu a acţionat pentru a împiedica elementele huliganice să se deplaseze din uzină spre centrul oraşului. A participat la şedinţa BECOM din 11.11.1987, unde s-a hotărît în mod abuziv şi ilegal egalizarea retribuţiilor personalului muncitor din diferite secţii. Destituire. Întreprinderea de Maşini-Agregat şi Subansamble Auto Sfîntu Gheorghe. La data de 01.02.1988 s-a transferat la Întreprinderea Mecanică Timişoara. În virtutea atribuţiilor de serviciu, efectuează deplasări la unităţi economice din ţară, inclusiv din Braşov, unde are domiciliul stabil. Din datele existente nu rezultă să adopte poziţie ostilă prezentă.

3. Macovei Augustin, n. 1936, Bălăceanu – Buzău. În calitate de director comercial al centralei, nu s-a implicat în cunoaşterea şi aplanarea stării de spirit negative create ca urmare a aplicării de penalizări nejustificate la retribuţie şi nu a acţionat pentru a împiedica elementele huliganice să se deplaseze din uzină spre centrul oraşului. A participat la şedinţa BECOM din 11.11.1987, unde s-a hotărît în mod abuziv şi ilegal egalizarea retribuţiilor personalului muncitor din diferite secţii. Destituire. Întreprinderea de Mecanică Fină Sinaia. Nu s-a stabilit în Sinaia, făcînd naveta la Braşov, unde are domiciliul. Din datele existente nu rezultă să adopte poziţie ostilă prezentă.

4. Mogoş Petru, n. 1939, Braşov. În calitate de director adjunct al centralei şi director general al întreprinderii, nu s-a implicat în cunoaşterea şi aplanarea stării de spirit negative create ca urmare a aplicării de penalizări nejustificate la retribuţie şi nu a acţionat pentru a împiedica elementele huliganice să se deplaseze din uzină spre centrul oraşului. A participat la şedinţa BECOM din 11.11.1987, unde s-a hotărît în mod abuziv şi ilegal egalizarea retribuţiilor personalului muncitor din diferite secţii. Destituire. Întreprinderea de Maşini-Agregat şi Subansamble Auto Sfîntu Gheorghe. Decedat.

5. Fercală Mihai, n. 1950, Mihăileni – Botoşani. În calitate de contabil-şef al centralei, nu s-a implicat în cunoaşterea şi aplanarea stării de spirit negative create ca urmare a aplicării de penalizări nejustificate la retribuţie şi nu a acţionat pentru a împiedica elementele huliganice să se deplaseze din uzină spre centrul oraşului. A participat la şedinţa BECOM din 11.11.1987, unde s-a hotărît în mod abuziv şi ilegal egalizarea retribuţiilor personalului muncitor din diferite secţii. Destituire. Întreprinderea de Piese Turnate Cîmpina. Nu s-a stabilit în Cîmpina, făcînd naveta la Braşov, unde are domiciliul. Din datele existente nu rezultă să adopte poziţie ostilă prezentă.

6. Purcăroiu Iancu-Lucian, n. 1939, Braşov. În calitate de director tehnic al întreprinderii, nu s-a implicat în cunoaşterea şi aplanarea stării de spirit negative create ca urmare a aplicării de penalizări nejustificate la retribuţie şi nu a acţionat pentru a împiedica elementele huliganice să se deplaseze din uzină spre centrul oraşului. A participat la şedinţa BECOM din 11.11.1987, unde s-a hotărît în mod abuziv şi ilegal egalizarea retribuţiilor personalului muncitor din diferite secţii. Destituire. Întreprinderea „Automecanică“ Mediaş. Nu s-a stabilit în Mediaş, făcînd naveta la Braşov, unde are domiciliul. Din datele existente nu rezultă să adopte poziţie ostilă prezentă.

7. Munteanu Vasile, n. 1935, Răuleşti – Vrancea. În calitate de director comercial al întreprinderii, nu s-a implicat în cunoaşterea şi aplanarea stării de spirit negative create ca urmare a aplicării de penalizări nejustificate la retribuţie şi nu a acţionat pentru a împiedica elementele huliganice să se deplaseze din uzină spre centrul oraşului. A participat la şedinţa BECOM din 11.11.1987, unde s-a hotărît în mod abuziv şi ilegal egalizarea retribuţiilor personalului muncitor din diferite secţii. Destituire. Întreprinderea Mecanică Tîrgul Secuiesc – Covasna. Nu s-a stabilit în Tîrgu Secuiesc, făcînd naveta la Braşov, unde are domiciliul. Din datele existente nu rezultă să adopte poziţie ostilă prezentă.

8. Rozorea Nicolae, n. 1932, Veneţia de Jos – Braşov. În calitate de director adjunct administrativ al întreprinderii, nu s-a implicat în cunoaşterea şi aplanarea stării de spirit negative create ca urmare a aplicării de penalizări nejustificate la retribuţie şi nu a acţionat pentru a împiedica elementele huliganice să se deplaseze din uzină spre centrul oraşului. A participat la şedinţa BECOM din 11.11.1987, unde s-a hotărît în mod abuziv şi ilegal egalizarea retribuţiilor personalului muncitor din diferite secţii. Destituire. Întreprinderea de Aparataj şi Motoare Electrice Sfîntu Gheorghe. Nu s-a stabilit în Sfîntu Gheorghe, făcînd naveta la Braşov, unde are domiciliul. Din datele existente nu rezultă să adopte poziţie ostilă prezentă.

9. Buzdugan Nicolae, n. 1941, Sighişoara – Mureş. În calitate de contabil-şef al întreprinderii, nu s-a implicat în cunoaşterea şi aplanarea stării de spirit negative create ca urmare a aplicării de penalizări nejustificate la retribuţie şi nu a acţionat pentru a împiedica elementele huliganice să se deplaseze din uzină spre centrul oraşului. A participat la şedinţa BECOM din 11.11.1987, unde s-a hotărît în mod abuziv şi ilegal egalizarea retribuţiilor personalului muncitor din diferite secţii. Destituire. Întreprinderea de Mecanică Fină Sinaia. Nu s-a stabilit în Sinaia, făcînd naveta la Braşov, unde are domiciliul. Din datele existente nu rezultă să adopte poziţie ostilă prezentă.

10. Ilie Gheorghe, n. 1945, Tîrgovişte – Dîmboviţa. În calitate de şef birou retribuire al întreprinderii, a participat la şedinţa BECOM din 11.11.1987, unde nu s-a opus adoptării hotărîrii ilegale şi abuzive de egalizare a retribuţiilor personalului muncitor din diferite secţii. Destituire. Întreprinderea de Piese pentru Tractoare Întorsura Buzăului – Covasna. Nu s-a stabilit la Întorsura Buzăului, făcînd naveta la Braşov, unde are domiciliul. Din datele existente nu rezultă să adopte poziţie ostilă prezentă.

11. Oancea Nicolae, n. 1931, Armeniş – Braşov. În calitate de şef serviciu personal-retribuire al întreprinderii, nu a acţionat pentru respectarea riguroasă a prevederilor legale în ce priveşte acordarea retribuţiei şi nu s-a implicat în cunoaşterea şi aplanarea stării de spirit negative create ca urmare a aplicării de penalizări nejustificate la retribuţie. Destituire. Întreprinderea de Aparataj şi Motoare Electrice Sfîntu Gheorghe. Nu s-a stabilit în Sfîntu Gheorghe, făcînd naveta la Braşov, unde are domiciliul. Din datele existente nu rezultă să adopte poziţie ostilă prezentă.

12. Tătărăscu Bazil, n. 1948, Braşov. În calitate de director al Fabricii de Subansamble Turnate şi Forjate din întreprindere, nu s-a implicat în cunoaşterea stării de spirit negative create ca urmare a aplicării de penalizări nejustificate la retribuţie şi nu a acţionat pentru aplanarea conflictului declanşat în secţia „Matriţe“. Destituire. Întreprinderea de Piese Auto Sibiu. Nu s-a stabilit la Sibiu, făcînd naveta la Braşov, unde are domiciliul. Din datele existente nu rezultă să adopte poziţie ostilă prezentă.

13. Ghelase Valeriu, n. 1934, Galaţi. În calitate de şef secţie „Matriţe“ şi ofiţer de serviciu pe întreprindere în noaptea de 14/15 noiembrie 1987, nu a acţionat pentru aplanarea, încă din primele momente, a conflictului declanşat de penalizarea ilegală a retribuţiilor personalului muncitor. De asemenea, nu a informat operativ factorii de conducere din centrală şi întreprindere despre situaţie. Destituire. Întreprinderea de Mecanică Fină Sinaia. Nu s-a stabilit în Sinaia, făcînd naveta la Braşov, unde are domiciliul. Din datele existente nu rezultă să adopte poziţie ostilă prezentă.

14. Anghel Ion, n. 1946, Iazu – Ialomiţa. În calitate de director tehnic al întreprinderii, la şedinţa BECOM din data de 11.11.1987 a influenţat pe participanţi să hotărască în mod abuziv şi ilegal egalizarea retribuţiilor personalului muncitor din diferite secţii. Nu s-a implicat în cunoaşterea şi aplanarea stării de spirit negative create ca urmare a aplicării de penalizări nejustificate la retribuţie şi nici nu a acţionat pentru a împiedica elementele huliganice să se deplaseze din uzină spre centrul oraşului. Condamnat la 2 ani închisoare cu suspendare condiţionată a pedepsei. Întreprinderea de Maşini-Agregat şi Subansamble Auto Sfîntu Gheorghe. Din data de 15.08.1988 s-a transferat la Întreprinderea Mecanică Vaslui. Soţia sa refuză să se mute, continuînd să domicilieze în Braşov. Vine periodic în delegaţie la diferite unităţi economice din Braşov. Din datele existente nu rezultă să adopte poziţie ostilă prezentă.

15. Luca Vasile, n. 1946, Sighişoara – Mureş. În calitate de şef birou plan-dezvoltare din centrală, la şedinţa BECOM din 11.11.1987 nu s-a opus adoptării hotărîrii abuzive de egalizare a retribuţiilor personalului muncitor din diferite secţii, ceea ce a provocat nemulţumiri în rîndul celor afectaţi ca urmare a penalizărilor ilegale aplicate la retribuţie. Condamnat la 1 an şi 8 luni închisoare cu suspendarea condiţionată a pedepsei. Întreprinderea de Piese pentru Tractoare Întorsura Buzăului – Covasna. Nu s-a stabilit la Sfîntu Gheorghe, făcînd naveta la Braşov, unde are domiciliul. Din datele existente nu rezultă să adopte poziţie ostilă prezentă.

Situaţia persoanelor condamnate pentru actele huliganice din ziua de 15 noiembrie 1987 de la Braşov

1. Geneti Aurică, n. 1963, Focşani – Vrancea. A pătruns în sediile consiliilor populare ale municipiului şi judeţului Braşov şi a incitat alte elemente huliganice să participe la degradarea

S I T U A Ţ I A

PERSOANELOR CONDAMNATE PENTRU ACTELE HULIGANICE DIN ZIUA DE 15.11.1987 DE LA BRASOV

NR. CRT.	NUMELE, PRENUMELE, ANUL ŞI LOCUL NAŞTERII	FAPTELE REŢINUTE ÎN SARCINA	MĂSURA LUATĂ ŞI LOCUL REPARTIZĂRII	SITUAŢIA PREZENTĂ
	GENETI AURICA 1963, Focşani, judeţul Vrancea	A pătruns în sediile consiliilor populare ale municipiului şi judeţului Braşov şi a incitat alte elemente huliganice să participe la degradarea unor bunuri materiale.	- Condamnat la 3 ani închisoare cu executarea pedepsei la locul de muncă. - Repartizat la Întreprinderea de Confecţii Focşani, judeţul Vrancea.	- S-a stabilit împreună cu familia în Focşani. - Din datele existente nu rezultă să adopte poziţie ostilă prezentă.
	MUTIUNC FLORIN 1963, Uricani judeţul Iaşi	A pătruns în sediile consiliilor populare ale municipiului şi judeţului Braşov şi a incitat alte elemente huliganice să participe la degradarea unor bunuri materiale.	- Condamnat la 3 ani închisoare cu executarea pedepsei la locul de muncă. - Repartizat la Cooperativa Agricolă de Producţie Mircleveiş, judeţul Iaşi.	- S-a stabilit împreună cu familia în Petroşani, transferîndu-se la Combinatul Minier Valea-Jiului. - Din datele existente nu rezultă să adopte poziţie ostilă prezentă.

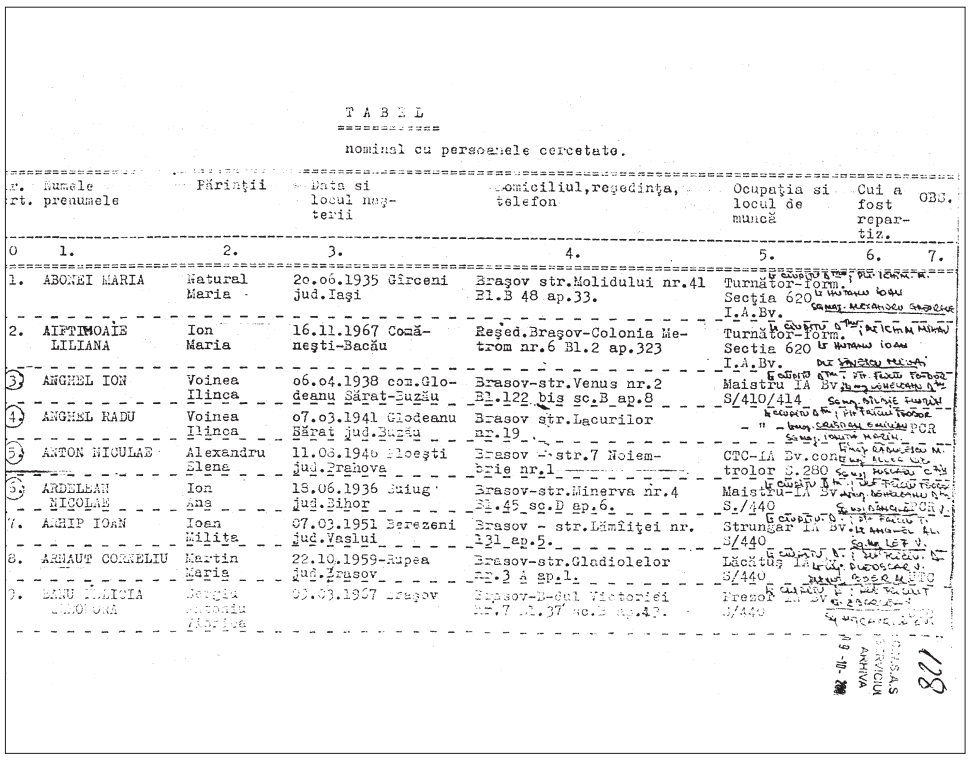

TABEL

nominal cu persoanele cercetate.

Nr. crt.	Numele prenumele	Părinţii	Data şi locul naşterii	Domiciliul, regedinţa, telefon	Ocupaţia şi locul de muncă	Cui a fost repartiz.	OBS.
0	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
1.	ABONEI MARIA	Natural Maria	20.06.1935 Gîrceni jud.Iaşi	Braşov str.Molidului nr.41 Bl.B 48 ap.33.	Turnător-form. Secţia 620 I.A.By.		
2.	AIFTIMOAIE LILIANA	Ion Maria	16.11.1967 Comăneşti-Bacău	Reşed.Braşov-Colonia Metrom nr.6 Bl.2 ap.323	Turnător-form. Sectia 620 I.A.By.		
3.	ANGHEL ION	Voinea Ilinca	06.04.1938 com.Globeanu Sărat-Buzău	Brasov-str.Venus nr.2 Bl.122 bis sc.B ap.8	Maistru IA Bv S/410/414		
4.	ANGHEL RADU	Voinea Ilinca	07.03.1941 Globeanu Bărat jud.Buzău	Brasov str.Lacurilor nr.19	"		
5.	ANTON NICULAE	Alexandru Elena	11.08.1946 Ploeşti jud.Prahova	Brasov str.7 Noiembrie nr.1	CTC-IA Bv.com trolor S.280		
6.	ARDELEAN NICOLAE	Ion Ana	13.06.1936 Suiug jud.Bihor	Brasov-str.Minerva nr.4 Bl.45 sc.D ap.6.	Maistru-IA Bv S./440		
7.	ARHIP IOAN	Ioan Milita	07.03.1951 Berezeni jud.Vaslui	Brasov - str.Lămîţei nr. 131 ap.5.	Strungar IA Bv S/440		
8.	ARHAUT CORNELIU	Martin Maria	22.10.1959-Rupea jud.Braşov	Brasov-str.Gladiolelor Nr.3 a ap.1.	Lăcătuş IA Bv S/440		
9.	BANU FLORICA	Gheorghe Antoniu Adriana	05.03.1967 Braşov	Brasov-B-dul Victoriei Nr.7 Bl.37 sc.B ap.42.	Presor S/440		

(urmare din pagina I)

Cu toţii ştim câtă nevoie am avut la un moment dat al vieţii noastre de un şef de la circulaţie. Aşa că trecem la altul. Este posibil ca locotenentul *Gotcă C.* din 1987 să fie azi ofiţerul *Gotcă Constantin* de la poliţia judiciară? Dacă da, atunci nu îndrăznim să comentăm, pentru că poliţia noastră se mândreşte cu el: triplu campion mondial la judo la competiţiile poliţiştilor. Despre *Hurgoi Costel:* este posibil să fie acea persoană din poliţia braşoveană care lucrează la judiciar, şef al biroului de furturi. Îi cunoaşte pe toţi hoţii din judeţ, deci nu vă lăsaţi cărţile de vizită pe mâinile lui. Oare plutonierul *Ichim Mihai* de acum 15 ani ce mai face? Vă vine să credeţi că o persoană cu acest nume a ajuns deja colonel şi a fost adjunctul şefului Inspectoratului Judeţean până a ieşit la pensie? Dar sergentul *Leţ Valentin?* Dacă este comisarul Leţ de azi, cel care ocupă scaunul de adjunct al secţiei 5 de poliţie din Braşov, îi urăm multă putere de muncă. Aceeaşi urare îi este adresată lui *Muraru Gheorghe,* pentru că o persoană cu acest nume este azi comisar-şef şi şeful Biroului de urmăriri din cadrul serviciului judiciar al IPJ Braşov. Trecem la sergentul-major *Scurtu C.* Un domn care se numeşte Constantin Scurtu este acum comisar-şef şi a fost şeful serviciului poliţiei judiciare din cadrul IPJ Braşov până în 1999. În 2000 a ajuns chiar comandantul IPJ, dar a fost prins în maşinăria comunistă numită şi azi „rotaţia cadrelor" şi a plecat la Covasna. Mai avem pe listă un sergent cu numele *Tamaş I.* Dar îl avem şi în viaţa reală, nu doar scris în documentele de arhivă, pe comisarul Tamaş Ioan. El este şeful poliţiei din Poiana Braşov. Spre deosebire de ceilalţi, ştie ce înseamnă să fie o victimă. Se spune că un mare poliţist din Poiana Braşov a fost bătut chiar în faţa blocului de o ceată nervoasă de proxeneţi. S-a întâmplat în urmă cu 2-3 ani, iar dacă poliţistul bătut nu a fost comisarul Tamaş, el tot victimă rămâne. Doar a acestei neruşinate bârfe. Şi pentru că deja am obosit, voi încheia lista de poliţişti braşoveni cu domnul comisar-şef (şi fost şef al poliţiei din Predeal) Turcu Viorel. Numele lui este menţionat aici doar pentru că în 1987 exista un căpitan Turcu. Comisarul Turcu s-a pensionat de curând şi oarecum grăbit, fiind prins într-un mic scandal referitor la vila lui din Predeal.

La final, o singură concluzie: nu ştiu cât de vinovaţi sunt aceşti oameni pentru ceea ce s-a întâmplat în noiembrie 1987. Poate că cei mai mulţi dintre ei au fost pur şi simplu trimişi să-i ridice de acasă pe cei prezenţi pe cealaltă listă, a arestaţilor şi anchetaţilor. Poate că domnul Gotcă, campion la judo, nu a călcat în viaţa lui o muscă, darămite să lovească un om. Sau, vorba securiştilor, poate că astea erau vremurile şi nu aveai cum să te sustragi îndatoririlor de serviciu. Dar de ce nici măcar azi nu reuşim să eliminăm toţi aceşti *dacă?*

Stejărel OLARU

unor bunuri materiale. Condamnat la 3 ani închisoare cu executarea pedepsei la locul de muncă. Repartizat la Întreprinderea de Confecţii Focşani – Vrancea. S-a stabilit împreună cu familia în Focşani. Din datele existente nu rezultă să adopte poziţie ostilă prezentă.

2. Mutihac Florin, n. 1963, Uricani – Iaşi. A pătruns în sediile consiliilor populare ale municipiului şi judeţului Braşov şi a incitat alte elemente huliganice să participe la degradarea unor bunuri materiale. Condamnat la 3 ani închisoare cu executarea pedepsei la locul de muncă. Repartizat la Cooperativa Agricolă de Producţie Miroslava – Iaşi. S-a stabilit împreună cu familia în Petroşani, transferîndu-se la Combinatul Minier Valea Jiului. Din datele existente nu rezultă să adopte poziţie ostilă prezentă.

3. Duduc Gheorghe, n. 1932, Braşov. A pătruns în sediile consiliilor populare ale municipiului şi judeţului Braşov şi a incitat alte elemente huliganice să participe la degradarea unor bunuri materiale. Condamnat la 3 ani închisoare cu executarea pedepsei la locul de muncă. Repartizat la Întreprinderea de Antrepriză Construcţii Montaj Metalurgic Giurgiu. Are domiciliul stabil în Giurgiu, însă refuză să-şi aducă familia. Insistă să revină în Săcele – Braşov, incitîndu-l şi pe fiul său la această poziţie (nr. 20). A fost semnalat că ascultă postul de radio „Europa Liberă".

4. Sommerauer Werner, n. 1936, Braşov. A pătruns în sediile consiliilor populare ale municipiului şi judeţului Braşov şi a incitat alte elemente huliganice să participe la degradarea unor bunuri materiale. Condamnat la 3 ani închisoare cu executarea pedepsei la locul de muncă. Repartizat la Întreprinderea de Construcţii Navale şi Utilaj Tehnologic Tulcea. Este cazat la căminul de nefamilişti al întreprinderii. Refuză să-şi aducă familia în Tulcea. Este semnalat cu poziţie şi comentarii ostile. Ascultă şi colportează în cameră ştirile transmise de postul de radio „Europa Liberă". Intenţionează să emigreze împreună cu familia în RFG. A încercat să intre în legătură cu organizaţia Amnesty International, solicitînd sprijin pentru emigrare.

5. Bordei Nicolae, n. 1931, Prisecani – Iaşi. A pătruns în sediile consiliilor populare ale municipiului şi judeţului Braşov împreună cu alţi huligani şi a participat la degradarea unor bunuri materiale. Condamnat la 2 ani şi 6 luni închisoare cu executarea pedepsei la locul de muncă. Repartizat la Întreprinderea de Traductoare şi Regulatoare Directe Paşcani – Iaşi. A refuzat să preia locuinţa ce i-a fost repartizată, continuînd să fie cazat la căminul întreprinderii. Insistă să se reîntoarcă în Braşov. Din datele existente nu rezultă să adopte poziţie ostilă prezentă.

6. Broască Dumitru, n. 1957, Braşov. A pătruns în sediile consiliilor populare ale municipiului şi judeţului Braşov împreună cu alţi huligani şi a participat la degradarea unor bunuri materiale. Condamnat la 2 ani şi 6 luni închisoare cu executarea pedepsei la locul de muncă. Repartizat la Întreprinderea de Produse Industriale pentru Căi Ferate Miercurea-Ciuc. S-a stabilit împreună cu familia în Miercurea-Ciuc. Intenţionează să revină în Braşov. Din datele existente nu rezultă să adopte poziţie ostilă prezentă.

7. Brumă Ioan, n. 1960, Boroaia – Suceava. A pătruns în sediile consiliilor populare ale municipiului şi judeţului Braşov împreună cu alţi huligani şi a participat la degradarea unor bunuri materiale. Condamnat la 2 ani şi 6 luni închisoare cu executarea pedepsei la locul de muncă. Repartizat la Întreprinderea de Maşini-Unelte Suceava, secţia Fălticeni. S-a stabilit împreună cu familia în Fălticeni. Din datele existente nu rezultă să adopte poziţie ostilă prezentă.

8. Cojocea Nicuşor, n. 1962, Băceşti – Vaslui. A pătruns în sediile consiliilor populare ale municipiului şi judeţului Braşov împreună cu alţi huligani şi a participat la degradarea unor bunuri materiale. Condamnat la 2 ani şi 6 luni închisoare cu executarea pedepsei la locul de muncă. Repartizat la Întreprinderea Mecanică Vaslui. Are domiciliul stabil în Vaslui, însă soţia sa refuză să se mute, continuînd să locuiască în Braşov. Din datele existente nu rezultă să adopte poziţie ostilă prezentă.

9. Dascălu Petrică, n. 1956, Păunești – Vrancea. A pătruns în sediile consiliilor populare ale municipiului şi judeţului Braşov împreună cu alţi huligani şi a participat la degradarea unor bunuri materiale. Condamnat la 2 ani şi 6 luni închisoare cu executarea pedepsei la locul de muncă. Repartizat la Întreprinderea de Aparataj Electric Focşani, judeţul Vrancea. Are domiciliul stabil în Focşani, însă soţia sa refuză să se mute continuînd să locuiască în Braşov. Din datele existente nu rezultă să adopte poziţie ostilă prezentă.

10. Grădinaru Ioan, n. 1955, şipote – Iaşi. A pătruns în sediile consiliilor populare ale municipiului şi judeţului Braşov împreună cu alţi huligani şi a participat la degradarea unor bunuri materiale. Condamnat la 2 ani şi 6 luni închisoare cu executarea pedepsei la locul de muncă. Repartizat la Întreprinderea de Piese Auto Iaşi. S-a stabilit împreună cu familia la Iaşi. Din datele existente nu rezultă să adopte poziţie ostilă prezentă.

11. Gyerko Gheorghe, n. 1961, Săcele – Braşov. A pătruns în sediile consiliilor populare ale municipiului şi judeţului Braşov împreună cu alţi huligani şi a participat la degradarea unor bunuri materiale. Condamnat la 2 ani şi 6 luni închisoare cu executarea pedepsei la locul de muncă. Repartizat la Întreprinderea Judeţeană de Producţie Industrială şi Prestări Servicii Craiova. Are domiciliul stabil în Craiova, însă refuză să se mute împreună cu familia, care continuă să locuiască în Săcele – Braşov. Insistă să se întoarcă în judeţul Braşov, sens în care a trimis memorii la CC al PCR, Procuratura RSR, Tribunalul Jud. Braşov şi la Securitatea Judeţeană. Din datele existente nu rezultă să adopte poziţie ostilă prezentă.

12. Mocanu Ovidiu, n. 1968, Săcele – Braşov. A pătruns în sediile consiliilor populare ale municipiului şi judeţului Braşov împreună cu alţi huligani şi a participat la degradarea unor bunuri materiale. Condamnat la 2 ani şi 6 luni închisoare cu executarea pedepsei la locul de muncă. Repartizat la Întreprinderea „ARO" Cîmpulung Muscel – Argeş. Are domiciliul stabil în Cîmpulung Muscel. Este necăsătorit. Din datele existente nu rezultă să adopte poziţie ostilă prezentă.

13. Sbîrn Costică, n. 1958, Rîşca – Suceava. A pătruns în sediile con-siliilor populare ale municipiului şi judeţului Braşov împreună cu alţi huligani şi a par-ticipat la degradarea unor bunuri materiale. Condamnat la 2 ani şi 6 luni închisoare cu executarea pedepsei la locul de muncă. Repartizat la Întreprinderea de Materiale de Construcţii Suceava. Are domiciliul stabil în Suceava. Este necăsătorit. Din datele existente nu rezultă să adopte poziţie ostilă prezentă.

14. Ştefănoiu Ioan, n. 1960, Măgura – Buzău. A pătruns în sediile consiliilor populare ale municipiului şi judeţului Braşov împreună cu alţi huligani şi a participat la degradarea unor bunuri materiale. Condamnat la 2 ani şi 6 luni închisoare cu executarea pedepsei la locul de muncă. Repartizat la Întreprinderea de In şi Cînepă Bîrscov – Buzău. Este cazat la căminul de nefamilişti al între-prinderii. Este necăsătorit. Din datele existente nu rezultă să adopte poziţie ostilă prezentă.

15. Toma Lucian Tudor, n. 1968, Zărneşti – Braşov. A pătruns în sediile consiliilor populare ale municipiului şi judeţului Braşov împreună cu alţi huligani şi a participat la degradarea unor bunuri materiale. Condamnat la 2 ani şi 6 luni închisoare cu executarea pedepsei la locul de muncă. Repartizat la Centrala „Delta Dunării" Tulcea. În prezent este militar în termen la UM 01755 Galaţi. Intenţionează să revină în Braşov. Din datele existente nu rezultă să adopte poziţie ostilă prezentă.

16. Zavela Cristian, n. 1965, Braşov. A pătruns în sediile consiliilor populare ale municipiului şi judeţului Braşov împreună cu alţi huligani şi a participat la degradarea unor bunuri materiale. Condamnat la 2 ani şi 6 luni închisoare cu executarea pedepsei la locul de muncă. Repartizat la Întreprinderea „Metalotehnica" Tîrgu-Mureş. Este cazat la căminul de nefamilişti al întreprinderii. Speră ca, după Congres, să i se permită reîntoarcerea în Braşov. Din datele existente nu rezultă să adopte poziţie ostilă prezentă.

17. Anghel Daniel, n. 1959, Braşov. A participat la actele de dezordine în secţiile de producţie ale Întreprinderii de Autocamioane Braşov şi la sediul administrativ al unităţii, precum şi din faţa sediilor consiliilor populare ale municipiului şi judeţului Braşov. Condamnat la 2 ani şi 6 luni închisoare cu executarea pedepsei la locul de muncă. Repartizat la Întreprinderea de Supape şi Bolţuri Topoloveni – Argeş. Este cazat la căminul de nefamilişti al întreprinderii. Intenţionează să revină în Braşov. Din datele existente nu rezultă să adopte poziţie ostilă prezentă.

18. Anghel Vasile, n. 1958, Ţînţari – Braşov. A participat la actele de dezordine în secţiile de producţie ale Întreprinderii de Autocamioane Braşov şi la sediul administrativ al unităţii, precum şi din faţa sediilor consiliilor populare ale municipiului şi judeţului Braşov. Condamnat la 2 ani închisoare cu executarea pedepsei la locul de muncă. Repartizat la Întreprinderea de Utilaj Alimentar Slatina. Este cazat la căminul de nefamilişti al întreprinderii. Este necăsătorit. Insistă să revină în Braşov. Din datele existente nu rezultă să adopte poziţie ostilă prezentă.

19. Cocan Constantin, n. 1940, Galaţi. A participat la actele de dezordine în secţiile de producţie ale Întreprinderii de Autocamioane Braşov şi la sediul administrativ al unităţii, precum şi din faţa sediilor consiliilor populare ale municipiului şi judeţului Braşov. Condamnat la 2 ani închisoare cu executarea pedepsei la locul de muncă. Repartizat la Întreprinderea „Port Bazinul Nou", Galaţi. I s-a repartizat locuinţă în Galaţi, însă soţia sa refuză să se mute, intenţionînd să divorţeze. Consumă excesiv băuturi alcoolice, perioade în care devine violent şi comentează duşmănos referitor la aprovizionarea populaţiei şi retribuirea personalului muncitor.

20. Duduc Radu, n. 1968, Galaţi. A participat la actele de dezordine în secţiile de producţie ale Întreprinderii de Autocamioane Braşov şi la sediul administrativ al unităţii, precum şi din faţa sediilor consiliilor populare ale municipiului şi judeţului Braşov. Condamnat la 2 ani închisoare cu executarea pedepsei la locul de muncă. Repartizat la Întreprinderea de Utilaj Greu pentru Construcţii Galaţi. Are domiciliul stabil în Galaţi, însă intenţionează să revină în Braşov la insistenţele tatălui său (poz. 3). Din datele existente nu rezultă să adopte poziţie ostilă prezentă.

21. Farcaş Iosif, n. 1958, Cizel – Sălaj. A participat la actele de dezordine în secţiile de producţie ale Întreprinderii de Autocamioane Braşov şi la sediul administrativ al unităţii, precum şi din faţa sediilor consiliilor populare ale municipiului şi judeţului Braşov. Condamnat la 2 ani închisoare cu executarea pedepsei la locul de muncă. Repartizat la Întreprinderea de Piese de Schimb pentru Energie Filiaşi, judeţul Dolj. S-a stabilit împreună cu familia în Filiaşi. Din datele existente nu rezultă să adopte poziţie ostilă prezentă.

22. Gergely Andras, n. 1969, Sîncrăeni – Harghita. A participat la actele de dezordine în secţiile de producţie ale Întreprinderii de Autocamioane Braşov şi la sediul administrativ al unităţii, precum şi din faţa sediilor consiliilor populare ale municipiului şi judeţului Braşov. Condamnat la 2 ani închisoare cu executarea pedepsei la locul de muncă. Repartizat la Întreprinderea pentru Construcţii de Maşini şi Utilaj Greu Dorohoi – Botoşani. Are domiciliul stabil în Dorohoi, însă intenţionează să revină în Braşov. Din datele existente nu rezultă să adopte poziţie ostilă prezentă. Încorporat la o unitate militară din judeţul Dîmboviţa.

„Poliția politică“ în robă

O nouă întrebare majoră ar trebui să pună serios pe gînduri clasa politică și societatea civilă, mai precis pe toți cei care doresc să se facă, o dată pentru totdeauna, reforma morală în România. Au făcut sau nu au făcut procurorii și judecătorii „poliție politică“, înainte de ’89, atunci cînd au anchetat și judecat disidenții și oamenii de rînd în procese comandate de organele de partid și Securitate? Pot sau nu pot fi considerați procurorii care, la comanda organelor de partid și Securitate, au lucrat, alături de milițieni, în dosare cu vădit caracter de „poliție politică“? Pot sau nu pot fi considerați judecătorii care, în loc să respecte morala judiciară, veche de sute de ani, se complăceau să judece în adevărate ședințe de partid și să condamne, uneori la moarte, oameni care furaseră, de foame, un știulete de porumb sau, uneori, să judece de formă, în timp ce sentința era dinainte stabilită de Securitate? Deocamdată, potrivit „legii Ticu“, ei nu pot fi considerați exponenții „poliției politice“.

Trinomul dreptății

Dosarele judiciare și „de Securitate“ ale celor care au avut de suferit, înainte de ’89, contrazic însă „legea Ticu“. În timpul regimului totalitar, trinomul dreptății era format din Comanda (partidul), Execuția (Securitate-Miliție-Procuratură) și Garantul judiciar (Justiția). Cum ajungea, înainte de ’89, un cetățean incomod pentru regimul comunist să fie luat de acasă, de la serviciu sau de pe stradă, băgat „la beci“, anchetat, trimis în judecată și condamnat la ani grei de închisoare și uneori chiar la moarte? Toate aceste orori se petreceau pentru că personajul luat în colimator era „incomod“ în primul rînd pentru regim, pentru „partid“ și „conducătorii iubiți“. Pentru „a-l executa“ pe „ticălos“, se punea în mișcare un întreg mecanism bine uns, din care făceau parte obligatoriu trei verigi distincte: „comanditarii“, „executanții“ și „garanții judiciari“. Comanda venea direct sau era obținută „ca acoperire“ întotdeauna „de la partid“. Urma „triada executanților“ formată din cele trei organe represive: Securitate-Miliție-Procuratură. Desăvîrșirea operei o dădeau judecătorii, care făceau parte din a treia verigă a „poliției politice“, Justiția – aservită aceluiași regim antidemocratic. Pentru a demonstra teza posibilei activități de „poliție politică“ făcută de unii magistrați (procurori și judecători), vom lua ca studiu de caz „dosarul Ursu“. În afară de cazul Ursu, zeci de alte „cazuri politice“, de la cazurile „Radu Filipescu“ și „Gabriel Andreescu“, la „cazul Răceanu“ (condamnat la moarte de niște judecători obedienți) sau cazul „Brașov 1987“. Vom reveni, poate, asupra tuturor acestor cazuri.

Magistrați din „dosarul Ursu“ pe „Lista lui Secu“

Numele mai multor procurori, civili și militari, cu funcții importante în Parchetul General și chiar în Consiliul Superior al Magistraturii, au apărut recent, pe „Lista lui Secu“, un serial privind „poliția politică“ a regimului Ceaușescu, inițiat de *Academia Cațavencu*, în colaborare cu Institutul Român de Istorie Recentă și Fundația „Gheorghe Ursu“. Alexandru Țuculeanu și Ilie Picioruș, procurori în Parchetul General (pînă de curînd, mari șefi), Samoilă Joarză, general-magistrat și șef al Secției Parchetelor Militare, procurorii militari Mihai Popov și Mircea Levanovici sînt tot atîtea nume de magistrați care apar, pe o listă de 176 de nume, alături de securiști notorii și milițieni torționari celebri, precum Iulian Vlad, Emil Macri, Vasile Gheorghe, Gheorghe Homoșteanu, Gianu Bucurescu, Vasile Gheorghe, Tudor Stănică și Mihail Creangă, alături de mai multe nume de informatori-torționari ai miliției și Securității, precum Marian Clită sau Gicuță Radu. Toți aceștia sînt învinuiți că ar fi avut o implicare mai mică sau mai mare în arestarea, anchetarea și moartea prin tortură a disidentului anticomunist Gheorghe Ursu. Mai mult, unii dintre cei pomeniți, mai ales magistrații, dar și unii polițiști și ofițeri de informații, au făcut tot ce au putut ca să tergiverseze și chiar să blocheze ancheta privind asasinarea, în 17 noiembrie 1985, a disidentului Gheorghe Ursu. La instalarea sa în funcție, procurorul general al României, Ilie Botoș, a declarat jurnaliștilor că va face curățenie în Parchetul General în ce-i privește pe procurorii suspectați că ar fi colaborat, înainte de ’89, la acte de poliție politică. După apariția listei „Torționarii lui Ursu“, procurorul general a declarat că, în ce-i privește pe Țuculeanu, Picioruș și Joarză, „este o chestiune delicată, discutabilă“, dar că „n-au făcut poliție politică, pentru că nu au fost membri ai aparatului Securității“.

Țuculeanu și Picioruș: din „dosarul «Ursu»“ în Consiliul Superior al Magistraturii

În lista celor 176 de nume ale celor din Justiție (Parchete, Tribunale și Ministerul Justiției) care au fost implicați, într-un fel sau altul, din 1985 și pînă în prezent, în cazul Ursu, apar, la loc de cinste, procurorii Alexandru Țuculeanu și Ilie Picioruș. În 1985, primul era prim-procuror, iar al doilea simplu procuror la Parchetul sectorului 6, pe raza căruia locuia Gheorghe Ursu. Procurorul Picioruș a fost cel care a primit, de la Securitate, probabil cu avizul șefului său, Alexandru Țuculeanu, declinarea dosarului Ursu, spre a-l cerceta pe inculpat pentru o infracțiune de drept comun – deținerea de valută (cîțiva dolari, mărci, drahme și sekeli rămași din diversele excursii făcute în străinătate). În tot acest timp, Ursu era anchetat sistematic sub tortură, atît de Miliție cît și de Securitate. Întrucît făceau parte din triada aparatului represiv Securitate-Procuratură-Miliție, este greu de presupus că Picioruș și Țuculeanu nu cunoșteau metodele aplicate de anchetatorii-torționari. Ca magistrați, ei ar fi putut stopa ancheta sub tortură, dar nu au făcut acest lucru. Mai mult, ca într-o alegorie a absurdului desăvîrșit, la o lună după ce Gheorghe Ursu a fost omorît, Ilie Picioruș, supervizat de șeful său, Alexandru Țuculeanu, a întocmit rechizitoriul și l-a trimis în judecată pe cel asasinat, de parcă nimic nu s-ar fi întîmplat.

După ’89, cei doi s-au cocoțat pe funcții înalte, fără nici o mustrare de conștiință. Ilie Picioruș a fost, pe rînd, șef de cabinet al lui Cozmâncă, procuror-șef de secție în Parchetul General (șeful procurorului Cristian Panait, sinucis în mod misterios în 2001), în prezent numărul doi al cadrelor din Parchetul General. Alexandru Țuculeanu a fost și el, pe rînd, în 1990, procuror anchetator în Parchetul Capitalei (unde, conform raportului Monica Macovei, ar fi arestat ilegal zeci de manifestanți din Piața Universității), adjunct și apoi șef de secție în Parchetul General, pînă în 2000, iar ulterior procuror general adjunct al României în timpul scandalului „Armagedon 2“ (privind averea premierului Năstase). Atît Picioruș, cît și Țuculeanu sînt membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, unul dintre ei fiind chiar „numărul doi“ în acest important for de decizie al Justiției.

Cazul „Joarză“

Procurorul militar Joarză (poreclit generalul NUP), în prezent șeful Secției Parchetelor Militare, nu a fost implicat direct, înainte de ’89, în cazul Ursu. În schimb, alături de o pleiadă de procurori (în frunte cu Manea Drăgulin și Eugen Vasiliu-Felteș, foste eminențe cenușii ale Parchetului, în prezent avocați), aflați în strînse relații cu milițienii torționari Stănică și Creangă, procurorul Joarză a contribuit la o diversiune judiciară menită să-l scoată țap ispășitor pentru moartea lui Ursu doar pe informatorul Marian Clită, care a recunoscut că a fost ultimul care l-a lovit, în celulă, pe Ursu, cu „șpițul (n.r. – deși purta papuci) în burtă“. Ancheta privindu-i pe adevărații comanditari și torționari (din aparatul de partid, Securitate și Miliție) a întîrziat peste patru ani, tocmai datorită faptului că Joarză l-a trimis în judecată numai pe Marian Clită, dispunînd neînceperea urmăririi penale pentru ofițerii de miliție Stănică și Creangă și pentru ofițerii de Securitate Vasile Gheorghe, Dumitraciuc, Turcitu, Anghel, Pîrvulescu și Hodiș. „Generalul Joarză a tergiversat ancheta timp de trei ani. Printre multele detalii suspecte legate de această anchetă: persoana de legătură a d-lui Joarză cu SRI-ul, cel care aducea materialele din DUI, necesare anchetei Parchetului, nu era altul decît col. SRI Vasile Hodiș, unul dintre torționarii lui Gheorghe Ursu“, se spune pe site-ul Fundației „Gheorghe Ursu“.

Generalul Joarză știe multe și despre cea de-a doua confiscare a jurnalului lui Ursu care, la un moment dat, s-a aflat în mîna procurorului Dan Voinea. „Într-o sîmbătă, m-au chemat de acasă. Mă așteptau Manea Drăgulin, Cherecheanu, M. Levanovici, procurorul Vasiliu, Joarză care mi-au spus: «Tu ai un dosar cu Ursu. Adu-l aici să vedem și noi ce putem face să-l terminăm». Eu le-am dat dosarul (n.r. – inclusiv cele 811 file ale jurnalului) și de atunci nu l-am mai văzut“, declară generalul Voinea într-un interviu din cartea *Marea călătorie,* privind viața și moartea lui Gheorghe Ursu. Cel care a trimis „Jurnalul“ către SRI, în martie ’90, era magistratul Mircea Levanovici, pe atunci șeful unei unități SRI (continuatoarea Direcției VI DSS) care funcționa în cadrul Parchetului General. Interesant este că la dosarul cauzei există o intensă corespondență pe tema jurnalului, între generalul Joarză și Virgil Măgureanu, pe atunci șef al SRI.

Cercul se închide în curtea Ministerului Justiției

Cei mai mulți dintre securiștii sau ofițerii de informații din subordinea lui Măgureanu care au contribuit la mușamalizarea cazului Ursu, după ’90, nu mai sînt în structuri. *Evenimentul zilei* a descoperit însă un interesant document, din 1990, în care apare numele unui anume colonel Gheorghe Donose (șeful Diviziei Juridice – UM 05007 din SRI), care se interesa de cazul Ursu (de jurnalul lui Ursu, mai precis). În urmă cu doi ani, în timpul scandalului „Lista lui Stelian Tănase – cei 13 care au fost ascultați ilegal de SRI“, *Evenimentul zilei* a descoperit că Donose, cel care, împreună cu Măgureanu, pusese la cale aceste ascultări, era unul dintre funcționarii importanți ai Ministerului Justiției, care răspundea de controlul magistraților militari și civili. După cîte se vede, în curtea Justiției se închide „cuadratura cercului“ afacerii Ursu, o enigmă judiciară ce împlinește, în curînd, 20 de ani.

Christian LEVANT

Notă. Într-o emisiune televizată (a cărei înregistrare, în transcriere integrală, se găsește pe site-ul *Evenimentului zilei),* Virgil Măgureanu recunoștea că operațiunea în care a fost implicat colonelul Donose a fost una de „poliție politică“ post-decembristă.

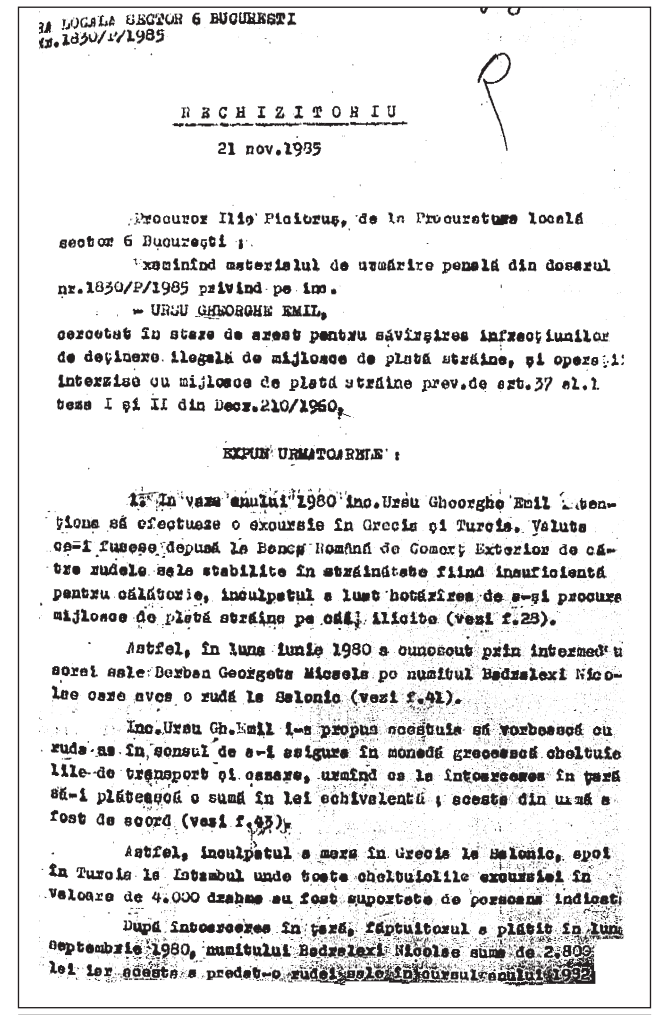

SA LOCALA SECTOR 6 BUCURESTI
Nr.1830/P/1985

R E C H I Z I T O R I U

21 nov.1985

Procuror Ilie Picioruș, de la Procuratura locală sector 6 București ;

Examinînd materialul de urmărire penală din dosarul nr.1830/P/1985 privind pe inc.
- URSU GHEORGHE EMIL,
cercetat în stare de arest pentru săvîrșirea infracțiunilor de deținere ilegală de mijloace de plată străine, și operațiuni interzise cu mijloace de plată străine prev.de art.37 al.1 teza I și II din Decr.210/1960,

EXPUN URMĂTOARELE :

1. În vara anului 1980 inc.Ursu Gheorghe Emil a întreprins să efectueze o excursie în Grecia și Turcia. Valuta ce-i fusese depusă la Banca Română de Comerț Exterior de către rudele sale stabilite în străinătate fiind insuficientă pentru călătorie, inculpatul a luat hotărîrea de a-și procura mijloace de plată străine pe căi ilicite (vezi f.23).

Astfel, în luna iunie 1980 a cunoscut prin intermediul surorii sale Berban Georgeta Micsele pe numitul Bedrelexi Nicolae care avea o rudă la Salonic (vezi f.41).

Inc.Ursu Gh.Emil i-a propus acestuia să vorbească cu ruda sa în sensul de a-i asigura în monedă grecească cheltuielile de transport și ședere, urmînd ca la întoarcerea în țară să-i plătească o sumă în lei echivalentă ; aceasta din urmă a fost de acord (vezi f.43).

Astfel, inculpatul a mers în Grecia la Salonic, apoi în Turcia la Istambul unde toate cheltuielile excursiei în valoare de 4.000 drahme au fost suportate de persoana indicată.

După întoarcerea în țară, făptuitorul a plătit în luna septembrie 1980, numitului Bedrelexi Nicolae suma de 2.800 lei iar acesta a predat-o rudei sale din cursul anului 1982.

1. Trimiterea în judecată în stare de arest a inc.
- URSU GHEORGHE-EMIL, fiul lui Vasile și Margareta, născut la 1.07.1976 în localitatea Soroca (URSS), studii superioare, inginer proiectant la IULGC-București, căsătorit, are doi copii majori, necunoscut cu antecedente penale, domiciliat în Bucureștii str.Nr.Nicolae Filimon nr.9 bloc 2 sc.B ap.24 sectorul 6, pentru săvîrșirea infracțiunilor prev.de :

- art.37 al.1 teza I din Decr.210/1960 (faptă descrisă la pct.1 din Rechizitor) ;
- art.37 al.1 teza II din Decr.210/1960 cu aplic.art.2 din Decr.349/1962 (faptă descrisă la pct.2din Rech.)

toate cu aplic.art.33 lit.a C.p.

2. Încetarea urmăririi penale față de inc.URSU GHEORGHE-EMIL pentru infracțiunea prev.de art.37 al.1 teza II din Decr. 210/1960 (faptă descrisă la pct.3 din Rechizitor).

3. Reținerea de sub urmărire penală a inc.URSU GHEORGHE-EMIL pentru infracțiunea prev.de art.37 al.1 teza II din Decr. 210/1960 (faptă descrisă la pct.3 din Rechizitor).

4. Disjungerea cauzei și continuarea cercetărilor potrivit numitilor URSU GHEORGHE EMIL, BERBAN GEORGETA-MICSELA, BEDRELEXI NICOLAE și CHERTULESCU SONIA (fapte descrise la pct. 4 și 5 din Rechizitor).

Conform art.264 C.p.p., dosarul se trimite Judecătoriei sectorului 6 București, urmînd a fi citați :

- Inculpat : URSU GHEORGHE EMIL - arestat la C.M.
- Martori : - Bedrelexi Nicolae str.Gorg.Caza Anghel nr.17 bloc C.43 sc.1 et.6 ap.37 sect.6 ;
- Berban Georgeta Micsela Bdul.Cățelu nr.33 bloc 21 sc.6 et.2 ap.212 sector 3 ;
- Banca Română de Comerț Exterior, Str.Lipscani nr.10 sector 3.

Alte dispoziții :

Se stabilesc cheltuieli judiciare în sumă de 100 lei, vor fi suportate de inculpat.

P R O C U R O R,
Ilie Picioruș

FUNDAȚIA GHEORGHE URSU

ACADEMIA CATAVENCU TAGMA CUM LAUDE

IRIR Institutul Român de Istorie Recentă